

ପ୍ରକାଶନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ
ଶ୍ରୀକତତ୍ତ୍ଵପ୍ରଦେଶିକାନ୍ତାନ୍ୟାମ

ମାର୍କ୍ପଣମ୍ୟାର୍ଥ ଫଲକାର-୧-ମାର୍କ୍ପଣ

శ్రీ విష్ణువు
ప్రమాద సామాను
ప్రమాద సామాను
ప్రమాద సామాను
ప్రమాద సామాను

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பாளீசுக் கூத்தும் சந்தனப் போற்றவயும்

(கலைக் கலைக்கூத்தும்)

திரு - டி - ஸ்டெப் - வான்

B. A. E. L. S (கலை) . A. R.

நாட்டுப்பாடு பார்த்து கொண்டு

உதவும் மூல நூல்களில் நாட்டும் நாட்டு.

- १३२ -

மணிப்புலவர்

மருதூர் - ஏ - மஜீத்

B. A. (Hons) S. L. E. A. S.

பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளர்.

வெளியீடு

மருதூர் வெளியீடு பணிமனை

436, பழைய சந்தை விதி,

சாம்ந்தமருது - 01.

கல்முனை.

ஸ்ரீ ஸங்கா.

இது

மருதூர் வெளியீட்டு பணிமனை வெளியீடு
ஷம்பர்:- 1992,

பன்னீர்க் கூதலும்

சந்தனப் போர்வையும் (கலைதை)

உரிமை:- மருதூர் - ஏ - மஜீத்

B. A. (Hons) S. L. E. A. S.

ஸ்ரதிக் கல்விப் பணிப்பாளர்

அரசு:- எவ்வொன்றி பிரின்டர்ஸ், சாம்ந்தமருது.

விலை:- ~~₹ 15/-~~ ₹ 8/-

Panneer Koothalum
Santhanap Pourvaiyoom.

(Poems)

Author:- Maruthur - A - Majeed

B. A. (Hons) Ceylon S. L. E. A. S.

Deputy Director Of Education.

Publishers:- Maruthur Publications

December 1992

Printers:- Evershine Printers, Sainthamaruthu.

Price:- ~~₹ 15/-~~ ₹ 8/-

மாநாடு அவை

என்
 மனத் தோட்டத்தில் பூத்த
 கவிதைப் பூக்களை
 கணக்காளர்
 மிகப் பிரிவை
 முகைதீன் பாவா
 மிகப் பூத்த சிறை எலும் எனது
 மாணவருக்கு
 காணிக்கைப் பூக்களாகவினேன்
 காரணம்
 பூத்தது அனைத்தும்.
 நன்றிப் பூக்களே.

உள்ளீடு

1. வெளியீட்டுரை
2. முடிவுரையில்லாத முகவுரை
3. ஜிப்பதுகளில்
4. அறுபதுகளில்
5. எழுபதுகளில்
6. எண்பதுகளில்
7. தொண்ணாறுகளில்
8. பாட்டுடைத் தலைவன் பிரேமதாஸ் பத்துப் பாட்டு
9. இந்துவின் கடைசிப் பக்கம்
வேறு ஒரு நாலின் முதற் பக்கம்
10. மொட்டுக்கள்
11. மலர்கள்

வெளியீட்டுத் தார்

க்ரிஸ்டீன் வெளியீட்டுத் தார் ப்ரதிகாலேஷ்வரி சித்திரா
நிறுத்தும் முறையைக் கொண்டு வருகிறார்கள். கூடுதலாக
போன்ற பெரிலையில் நிறுத்தும் முறையைக் கொண்டு
நிறுத்துகிறார்கள் எப் ப்ரதிகாலேஷ்வரி ம்-டிப்
ப்ரை. வெளியீட்டுத் தார் நிறுத்தும் முறையைக் கொண்டு
நிறுத்துகிறார்கள் போன்ற வழாதக்டாரி க்டிப்
நோம்பரி நிறுத்துக்காரராக இரு குழுமம் நிறுத்தும்
முறையை

நிறுத்துக்காரராக ப்ரதிகாலேஷ்வரி போன்ற வழா
முறையைக் கொண்டு நிறுத்துக்காரராக இருக்கிறார்கள் நிறுத்தும்
தாய்தாரி முறையை

நிறுத்துக்காரராக ப்ரதிகாலேஷ்வரி நிறுத்துக்காரராக
நிறுத்துக்காரராக வருடுடைய நாடுத்துக்காரராக நிறுத்தும்
நிறுத்துக்காரராக போன்ற வழாமுறையைக் கொண்டு நிறுத்தும்

நிறுத்துக்காரராக போன்ற வழாமுறையைக் கொண்டு நிறுத்தும்
நூல் வெளியீட்டுத் துறையைப் பொறுத்தவரை
நாங்கள் மலையளவு எதுவும் சாதித்துவிடவில்லை
தான்.

இருந்தாலும்,

1990 டிசம்பரில், மருதூர். ஏ. ஹசனின் ‘அநாமிகா’
புதுக் கவிதைத் தொகுதியினையும்,

1991 டிசம்பரில், மணிப்புலவர் மருதூர். ஏ. மஜீத்
அவர்களின் ‘இஸ்லாத்தைப் பற்றி இதர மதத்த
வர்கள்’ எனும் நூலினையும்,

1992 டிசம்பரில், இந்நூலினையும் வெளியிட்டு மனமகிழ்வெய்தினோம்.

நால் வெளியீட்டைப் பொறுத்தவரை அள்ளிக் கொட்டாது, ஆண்டிற்கொன்று ஆவணிக்கொன்று என்று மிக மிக அரிதாகவே எமது நால் வெளியீடு இடம் பெறுவதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. அவற்றிலே தரமான நால்கள் கிடைக்காமை, அப்படிக் கிடைத்தாலும் அச்சுப் பிரச்சினை என்பன போன்றவற்றைச் சில காரணங்களாகக் கொள்ள முடியும்.

எமது பிராந்தியத்தைப் பொறுத்தவரை நால்கள் அச்சிட்டு வெளியிடுவதற்கென்று தனியான அச்சுகம் எதுவும் கிடையாது.

கலியான அழைப்பிதழ் அடித்து மிச்சமான நேரம் எதுவும் இருந்தால் மட்டுமே நால்கள் அச்சிடுவதைப் பற்றி யோசிப்பார்கள்.

ஆனால், நால்கள் அச்சிடுவதென்பது இவ்வாறு செய்யும் இடைத்தொழில் அல்ல.

நால்கள் அச்சிடுவது ஒரு கலை. அதற்குரிய சகல அங்கங்களும் இடம் பெறும் போது தான் அது அழகுபெறும். அந்நால் பெறுமானம் உடையதாக மினிரும்.

இது பற்றி இங்கு பிரஸ்தாயித்து எதுவும் ஆகப் போவதில்லை. காலம் வரும்வரை காத்திருக்க வேண்டியுள்ளது.

நிற்க,

மணிப்புலவர் மருதூர். ஏ. மஜீத் அவர்களின் கவிதை களைத் தொகுத்து நூலாக வெளியிடும் வேலை எம்மிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டதும், பல அச்சுக் கந்தோர்களிலும் ஏறி இறங்கி மண்ணடிவரை சென்று கடைசியாக காலடியிலேயே அச்சிடக் கிடைத்தது எவ்வளவு அலைச்சல் கொண்டாலும் நூல் அழகாக அச்சிடப்பட்டதை நினைத்து மகிழ்ச்சியடைகின் நோம்.

இதன் சார்பில் சாய்ந்தமருது எவ்வைசன் அச்சக ஊழியர் ஜனாப் ஏ. எல். ஜாபிர் அவர்கட்கும் அதிபர் ஏ. பீர்முகம்மத் B. A. ஜனாப் யு. எல் ஆதம்பாவா ஆ. சி. ரி. யர் ஆகியோருக்கும் எமது நன்றிகள்.

மலரோடு சேர்ந்த நாரும் மணம் பெறும் என்ற எண்ணம் எம்மை மேலும் மகிழ்ச்சியடையச் செய்கிறது.

மணிப்புலவரால், வெளியீட்டாளர்களாகிய எங்களுக்கும் பெருமையே.

எங்களின் பணி மேலும் வளர்ச்சியடைய வாசகர்களாகிய உங்களின் ஆதரவும் எமக்குத் தேவையென்று கூறி, இந்நூல் அழகாக அச்சிட்டு வெளிவர உதவிய அனைவருக்கும் எமது நன்றிகள்.

நிற்கி மஜீத்

மருதூர் வெளியீட்டுப் பணியணை
பழைய சந்தை வீதி,
சாய்ந்தமருது.

முடிவுரையில்லா முகவுரை

என் கவிதைகள் முடிப்பங்களைப்படி முடிவிட்ட
 முடிவுரையில்லாத சுப்பிரமணியர்கள் இட முழுமூலாகவும்
 முகவுரைகள். பிரிவிலியங்கள் காயிடகள்
 இதனே,
 இப்படியும் கூறலாம்.
 ஜம்பதுகளில்
 வெண்பா எனும் தேர் ஏறி
 கவிதை எனும் வீதியிலே
 இன்பகரமான நினைவுகளோடு
 “இளசு” எனும் பருவத்தில்
 அல்லது,
 மாணவன் எனும் மகுடத்தோடு
 எனது
 இலக்கியப் பயணத்தை
 ஆரம்பித்தேன்.
 முடிவில்லாத இப் பயணம்
 என்னால் மட்டும்
 திட்டமிட்ட ஒன்றாகச் சொல்ல முடியாது.
 எங்களின்
 பரம்பரை எனும் சங்கிலித் தொடரிலே
 நானும் எனது வட்டத்தை
 இனைத்துக் கொண்டேன் எனலாம்.
 எவ்வாறு எனின்
 “வசைக்கவி” பாடிய
 எனது தகப்பனோடு
 நான்

வெண்பார எனும் வட்டத்தை
 இணைத்துக் கொண்டேன் எனலாம். २८
 வெண்பாப் பாடிய
 இச் சம்பவம் பற்றி
 எனது மறக்க முடியாத
 இலக்கிய நினைவுகளில்
 நாற்பத்தி ஆராம், நாற்பத்தி ஏழாம்
 பக்கங்களில்
 எழுதியுள்ளேன்.

 யாப்புப் பற்றிய அந்த
 எனது கருத்தை
 அடியோற்றி
 அமைந்ததுவே இக் கருத்தும்.

 “நான் படைத்தது இலக்கியமானால்
 அது
 இலக்கணத்தைப் படைக்கும்”
 என்ற நம்பிக்கை எனக்குண்டு.

 அது மட்டுமல்ல,
 என் கவிதைகள்
 என் மன உல்லாசத்திற்காக
 மட்டும்

உத்திரம் முடிவு என்னவே
என்னால் எழுதியதாகக் கூறுவிட்டாலும் கூற்றாலும்
கொள்ள முடியாது.

அது,

மனித மனங்களுக்கு

எருவாக

அர்ப்பணிக்கப்பட்டவைகளே!

அவைகள்,

கற்பணைக் கதைகள்ல

நிஜங்கள்.

அதிங்கத்துள்

ஓளிரும் அழகுகள்.

அநுபவமும்,

கற்பணையும் கலந்த

கொங்றீட் கலவைகள்.

எனவேதான்,

நான்

தேவிலே போகும் அரசன்

என்ற எண்ணம்

என் மனத்துள் முனைப்பாகி

அடக்கமாகியுள்ளது.

தேரைக் கண்டதும்

ஏதாய் பாய்வெலி

இற்பு மூவரை கூடி

தூயாக சுங்க தூயா

நிலைக்குலங்களை பிசிஸ்திரி

காலாடு கூட்பட்டால்

நிலைக்குலங்களை

நிலைநிலையிலும்

தாங்க பரீர்ப்பு நிலைய

தாங்கலை நிலைய

இற்புகளை

முடிந்து கூடி விரோத்தானால்

நிலைக்குலங்களை

தெரு நாய் குரைத்தல்
சகஜமே.

இதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கு
ஒன்றுமில்லை.

தெரு நாய் துரத்த
ஆட்கள் சேர்வர்.

அனுபவத்தோடுதான்
இதனையும் கூறினேன்.

தேரை விட்டிறங்கித்

தெரு நாயைத் துரத்துதல் கண்ணப்பவை ஸ்ரீமா

அரசனுக்கழகல்ல.

அதனால், இதை விடுத்தேன். கட்டுப்பை ப்பாய்விளக்க

நிற்க,

பன்னீர் வாசம் எனது கைகள்.

பன்னீர்க் கூதல் எனது கவிதைகள்.

இரண்டும் எனது

அருமைத் தந்தையின்

மரணச் சடங்குடன்

கலந்து விட்ட

கண்ணீர்த் துளிகள்.

எனது இந்தத் தொகுதியினை காந்தை கூற்றை கீர்த

ஐம்பதுகளில்
அறுபதுகளில்
எழுபதுகளில்
எண்பதுகளில்
தொண்ணாறுகளில்
ஏனத்
தொகுத்துள்ளேன்.

காரணம்,
எனது வளர்ச்சியை
அல்லது,
எனது மனப்பாங்கை
துல்லியமாய்ப் புலப்படுத்த
வாய்ப்பவிப்பதோடு,
படிப்போர் தமக்கும்
இலகுவாய் இருக்கும்
என்பதனாலேயே.

மேலும்,
என்னால் எழுதப்பட்ட
கவிதைகள் எதனையும்
தகுதி கருதியோ,
அல்லது,
வேறு ஏதேனும் காரணம் கருதியோ,
தன்னி வைத்து விடவில்லை.

உத்திரங்கு மாத முகி

வரிஜுகா
தட்டுமலையிலோடு நீரில்

நூல்கிழமை நிறை

காஷங் மாத முகி

வெள்ளு நூசியை

நாகமிடை தீவியை

நெல்லிக் கிழங்கை

திசியூர்ப்பு முகி

கங்காமலை நூசியை

கங்காமலை நூசியை

நூல்குலம் நூசியை

சீறி விட்டால்
பூணையெல்லாம்
இங்கமாமோ?

என்ற,

ஓரேயொரு கவிதையைத் தவிர.

இந்தக் கவிதை
அசிங்க மனம் படைத்த
ஒருவன் மீது
ஆத்திரங் கொண்டு
அறம் பாடுவது போன்று
பாடப்பட்டதாகும்.

தண்டனை கொடுப்பதற்கு
இறைவன் இருக்கின்றான்
என்ற ஞானம்
என்னுள் உதித்ததும்,
அப்பாடலைத் தவிர்த்துக்
கொண்டேன்.

மேலும், இதையே குறவு ஏது காலதை
இத் தொகுதியின் பூர்வை சுரியைகிடுவதை
கடைசி அத்தியாயமாக
“பாட்டுக்கைத் தலைவன் பிரேமதாஸா பாட்டு
பத்துப்பாட்டு”

எனும் ஒரு அத்தியாயத்தைச் சொட்டில் கீழ்
சேர்த்துள்ளேன்.

நான்

இத் தொகுதியிலே,

இதனை இணைத்துக் கொண்டதற்கு

ஒரு

வின்வணியுண்டு.

அதனை,

இங்கு கூறிவைத்தல்

பொருத்தமென எண்ணுகின்றேன்.

இன்றைய எமது ஜனாதிபதி எண்பத்தெட்டில்
கல்முனைக்கு
விஜயம் செய்த போது,
வரவேற்புப் பாட்டொன்றினை
எழுதி வாசித்தேன். அப்போது அவர் பிரதமர்.

இஃது,

நாடாஞ்சமன்ற உறுப்பினர்,

ஜனாப் ஏ. ஆர். மன்குர் அவர்களின்

வேண்டுகோளின் பேரிலும்,

எனது விருப்பத்தின் பேரிலும்,

நடைபெற்றதாகும்.

எண்பத்தொன்பதில்

ஐனாதிபதியாக உயர்வு பெற்று கூடியதுமில்லை
வந்த போதும், வதுவாக ஸாக்ஷக்டுகளை
“இருபதாம்” நூற்றாண்டின் பிரத்திமை கூறுவிட்டுப் பெலி
இலக்கியமே வருக!” கூடுமை கூடுமை முற்பிழை
என ஒரு வாழ்த்துப் படித்தேன்.

இதனைத் தொடர்ந்தும் காலங்களில் அதைகூறி விட்டு
பல பாடல்களை நான் பொலிவி சொல்ல
எழுதினேன்.

இவைகளைத் தனி நூலாக வெளியிடும்
எண்ணமும் எனக்கு ஏற்பட்டது.

இதனை,
நூலாக வெளியிடுமுன் குடும்பப்பூப்பிளி மக்குப்
தேசியப் பத்திரிகை யொன்றிலே குடும்ப காலங்களில்
பிரசுரித்தால் புத்தகமானமின் குடும்பத்தைக் கூறியிட்டு
அறிமுகம் இலேசாக இருக்கும் குத்தகை காலங்களில்
என்ற எண்ணம் நீராமி
என் உள்ளத்தில் குடும்பத்தைக் குடும்பத்தைக் கூறியிட்டு
இலேசாகத் தளிர்க்கவே குடும்பத்தைக் குடும்பத்தை
கொழும்பு சென்று குவயதிக்கு
தேசியப் பத்திரிகை யொன்றின் முறைகளை
ஆசிரியரை அணுகி குடும்பத்தைக் கூறியிட்டு
விடயத்தைச் சொல்லி கிடைத் திட்டப்பூர்வம்

கவிதைகளை கையில் வாய்ப்பிடியை
 கொடுத்ததுதான் தாமதம் மூலம் குறித்
 பெற்றோல் ஊற்றப்பட்ட பாதை “பாதை”
 அடுப்பு எவ்வாறு சுவாலை “சுவாலை” படிக்கும் ரீதியில்
 விட்டெரியுமோ விட்டெரிந்தது.
 அதைவிட மோசமாக
 அவரது கோபம் கூற விரும்பும் ரீதியில்
 சுவாலை விட்டெரிந்தது.

அத்தோடு,
 “ஓரு சிலருக்கு இப்படிப்பட்ட வேலை
 தொழிலாய்ப் போச்சு
 பந்தம் பிடிப்பதற்கும் ஒரு அளவு வேண்டும்”
 எனக் கூறிக் கொடுத்து வாய்ப்பிடியை
 கவிதைகளைத் தூக்கி வீசினார்.
 தேநீர்க் கேத்தல் முடியின் மேல்,
 நீராவி நீர்த்துவிகளாய்க் கொட்டுவது போல்
 வியர்த்துக் கொட்டியது எனக்கு.
 சத்தியமாக
 எதனையும் எதிர்பார்த்து இதனை
 நான் செய்ய வில்லை.
 எழுபத்தி நாலில்

வாழூத் தோட்டத்து பாலங்கு சுர கால்ஸ்
 நண்பர்கள் நாங்கள். மாஸயான் மாஸ
 அப்பொழுது அவர் ராபி பாகைக்குமிக ஹஸ்ரெ
 பாராஞ்மன்றத்தில் எதிர்க் கட்டிடப்பிள ஸியரிஸ்லெ
 உறுப்பினர். ராத்துக்லே
 ஜனாதிபதியாகும் வரை பக்ரியாக்ஷப்பாக்ஷ
 அவரது ஆற்றலையும், திறமையையும் க்ஷணங்கள்
 அவதானித்து ஆசீர்வதித்து காவிப்பிள்ளை
 வந்தேன். முடிவு
 ஏழூகள் மீது காலைகூவி கூட்டாப்பிள்ளை
 அவர் கொண்டுள்ள இரக்கம், காலைகூவி கூட்டுக்கு
 எனக்கு அவர்மீது நாத்துக்லே குட்டகி
 இரக்கத்தத ஏற்படுத்தியது. காஸயக்ரெட்
 அது மட்டுமல்ல, மாக்ரெட் ஸிக்காப மருசுறு
 அடிமட்டத்திலிருந்து காப்ராக்ஸ்ராஸ்வில்
 அது உச்சிவரைக்கும் சென்ற கணங்கள் சுலை
 ஆப்ரகாம் விங்கன் அவர், கூத்யாக்யாக குரங்கு
 அதனால், அவரை ராட்சுக்கி குத்துக்கு
 ஆசீர்வதித்தேன். ஸிளங்கா குத்துக்கு
 ஏழூகளின் கண்ணீர் துடைக்கும் கிளும
 ஒரு தலைவனைப்; பாடாவிட்டால் கூப்ரிச்சு
 நான் என்ன புலவன். கணக்கு

என்னே என் புலமை!

என்று கூறியவாறு

குனிந்து கவிதைகளைப் பொறுக்கிக் கொண்டு
வெளியேறி விட்டேன்.

அடுத்தநாள்,

அந்தப்பத்திராதிபர்

என்னைத் தேடித் திரிவதாகக்

கேள்விப்பட்டேன்;

அதுவும்,

வலைபோட்டுத் தேடுவதாக.

நான் சந்திக்க விரும்பவில்லை.

இதற்கு அடுத்தநாள்,

தற்செயலாக,

இருவரும் பாதையில் சந்தித்துக்

கொண்டோம்.

வலோர்க்காரமாக

அவர் என்னை,

அவரது காரியாலயத்திற்கு

அழைத்துச் சென்றார்.

நடந்ததை என்னிடி

வருந்தி

மன்னிப்புக் கேட்டார்.

இதனை

உட்டாலும் கூடுமை

உடன்றி நூற்பாக்க

குனிந்து கவிதைவாய்வாய்

கூடுமீட்டு கூடுமை

அடுத்தநாள்,

உடம் மதுபவிடாமல்

உடன்றி குடுமை

கூடுமீட்டு குடுமை

அடுவும்.

வலைபோட்டுத் தேடுவதாக.

நீயிருமை கூடுமை

நான் சந்திக்க விரும்பவில்லை.

இதற்கு அடுத்தநாள்,

தற்செயலாக,

இருவரும் பாதையில் சந்தித்துக்

கொண்டோம்.

வலோர்க்காரமாக

அவர் என்னை,

அவரது காரியாலயத்திற்கு

அழைத்துச் சென்றார்.

நடந்ததை என்னிடி

வருந்தி

மன்னிப்புக் கேட்டார்.

இதனை

யாரிடமும் சொன்னிரா? எனக் கேட்டு அங்கலாய்த்தார்.
தான் என்ன மனோ நிலையில்
இதனைச் செய்தேன் என
எடுத்துக் கூறி வேதனைப்பட்டார்.
நான் அவர்மீது அனுதாபப்
பட்டேன்.

தலையிடியும், காய்ச்சலும்

தனக்கு வந்தால்தானே

புரியும்.

என்ற உண்மையை

நானும் உணர்ந்து கொண்டேன்.

பின்,

பாடல்களைப் பிரசுரிப்பதாக

வாங்கிக் கொண்டார்.

இதுவரை பிரசுரிக்கப்படவில்லை.

இருந்தும்

இந்தச் சம்பவம்

இதுவரை யாரிடமும் சொல்லாது

பாதுகாக்கப்பட்டே வந்தது.

எது எப்படி இருந்தாலும்

இந்நிகழ்ச்சி

என் மனதிலே பெரியதொகு
 பாரமாகவே இருந்தது.
 இறக்கி வைக்க இடம்
 தேடினேன்
 கவிதைத் தொகுதி நல்லதொரு
 சுமைதாங்கியாக எனக்குப்
 பட்டது.

அத்தோடு
 இப்பாரதத்தை வேறு ஒரு பாரமும்
 சேர்த்து அழுத்திக் கொண்டிருந்தது.
 அஃது
 முள்ளிம் சபய கலாச்சார
 பண்பாட்டுத்துறை இராஜாங்க
 அமைச்சினால் வெளியிடப்பட்ட
 “தேசிய மீலாத் மலர்” படிக்கப்படும்
 “வாழ்வோரை வாழ்த்துவோம்.”
 போன்ற சில மலர்களை
 தனது கைப்பட வேண்டும் மூடிய ஏந்திரை
 பச்சை மையினால் படிப்பாக்குமாப
 “இது புலவர் மருதூர் ஓ. மஜீத் டி ஜப்ரா ஹூ
 அவர்கட்டு” என எழுதி

தனது ஒப்பத்தையும் இட்டு
 எனது நண்பர் ஒருவர் மூலம்
 இராஜாங்க அமைச்சரும்,
 எனது நண்பருமான
 அல்-ஹாஜ், ஏ. எச். எம். அஸ்வர் அவர்கள்
 அனுப்பிருந்தார்கள்.
 அவரது தரம் குறையாத தங்க மனதை
 என்றும் நான் மறவேன்.
 அந்த மலரோன்றிலே
 ‘கதந்திரத்திற்குப் பின்
 இலங்கைக் கவிதைகளில் ஏற்பட்ட ஸ்ரீ குமார
 மாற்றங்கள்’
 என்ற தலைப்பில் ஒரு கட்டுரை
 எழுதப்பட்டிருந்தது.
 இக்கட்டுரையில் மண்ணவாயினும் எனதுபெயர்
 இடம்பெறவில்லை.
 இதே கட்டுரையின் ஆசிரியர்,
 எழுபத்தி நான்கில்
 தினகரனில் எழுதிய ‘தமிழ் சிறுக்கதை
 யாக்கத்துறையில் முஸ்லிம் கலைஞர்களின் பங்கு’
 என்னும் கட்டுரையிலும்
 எனதுபெயரை இருட்டியப்புச்
 செய்திருந்தார்.

என்னுடைய பெயரையும்,
எனது இலக்கிய முயற்சிகளையும்
இருட்டிப்புச் செய்வதனால்
தனது பெயரை வளர்த்துக் கொள்ள
விரும்பும், பட்டியல் எழுத்தாளர்களில்
இவரும் ஒருவர்.

என எண்ணிப் பேசாது இருந்து விட்டேன்.

ஓருநாள்,

இராஜாங்க அமைச்சில் இவர்,
எண்ணிடம் ஓடி வந்து
கட்டித் தழுவி பட்டியல் என்று விட்டார்.
ஆலிங்கனம் செய்து
ஏதேதோ உள்ளி
கடைசியில்,
“உனது கவிஞருகளை மொத்தமாகப்
பார்க்கக் கிடைக்கவில்லை.

அதனால், சில வேளை பேயர் மறந்து
போய்விடுகிறது”
எனக் கூறினார்
குற்றமுள்ள மனசு
குறிகுறுத்தது
என எண்ணி விலகிக் கொண்டேன்.

கட்டித் தழுவிய அவ்வளவு தேரமும்
 பாம்பை கட்டித்தழுவிய,
 யீரானால்வு எனக்கு.
 என்றாலும்,
 ‘உனது கவிதைகளை மோத்தமாகப்
 பார்க்கக் கிடைக்கவில்லை’
 என்ற வசனம் என் நெஞ்சை
 அழுத்தியது.
 அந்த அழுத்தமே
 இந்தப்
 ‘பண்ணீர்க் கூதலும்
 சந்தனப் போர்வையும்’

இங்கு
 மருதூர் - ஏ - மஜ்திப்பலை
 சாம்ந்தமருது - 01
 கல்முனை,
 சிறீலங்கா மதுக்கூபுபு கவிக்குலை
 01 - 12 - 92

ம்புது விலை மினாடுத் துப்பக
காப்பு பிழைத்துப்படக பணம்பை
கூக்காடு கோருகூக்க யப
ம்புது நாடு சால

ப்ரகாவதுத்துயரே நான்குகளிலை குருது
நான்கிலைக்குலை க்கக்கிரைப
சுஞ்சுதெ சால ம்பைகை இங்கா
குபலித்துமை வரித்துமை குறு
ப்ரத்திரீ
ம்புதுகை க்கிரைக்கை
ம்பைகைக்கைப்பு ப்ரகாவதுத்து

ஆதியாய், அந்தமாய்,
அனைத்துலகும் சொந்தமாய்,
வேதியாய்,
விளங்கு பொருளாய், 10 - குருவத்துப்பக
ஆக்கிய, ஆன,
அவனுக்கே புகழனைத்தும். நக்கிறை

22 - 21 - 10

कृष्ण कृष्ण
१ विष्णु विष्णु

विष्णु विष्णु विष्णु
विष्णु विष्णु विष्णु

विष्णु विष्णु
विष्णु विष्णु

ज्ञाम्य एतु करील

विष्णु विष्णु विष्णु
विष्णु विष्णु विष्णु

विष्णु विष्णु
विष्णु विष्णु

विष्णु विष्णु विष्णु विष्णु विष्णु विष्णु

உள்ளடக்கம்

- கண்ணத்தை
என்பக்கம் காட்டு
- பஞ்ச வர்ணப் பூத்தன்
பரிமலிக்கும் தோட்டம்
- ஒன்று கூடலும்
உபத்திரவழும்.
- கும்மியடி பெண்ணே
கும்மியடி.
- ஆட்கள் போதும் வினையாட
ஆறிபா வாறா சேர்க்காதே.
- விழியும்
வழியும்.

பன்னீர்க் கூத்தலும் சந்தனப் போர்வையும்

**சௌன்னத்தை காட்டி பிரான்ஸுக்கு
என் பக்கம் காட்டி விஜுவிவரிய**

பிட்டாலும் பழகி நினைவு
பிட்டாலும் காட்டுவது
நெக்கு பிரான்ஸுக்கு
பிட்டாலும் விஜுவிவரிய

முறை மூன்று எதுவாக
காக்கை கறுப்பி கடுநில மையமுகி சிருங்கி
ஆக்கை பொய்யென்று அறிந்துவோய்

- ஏக்கமேன் -
சொன்னதைக் கேள்முத்தம் சொர்க்கத்துவாசலடி
கன்னத்தை என் பக்கம் காட்டி.

நெங்கு பிப்ரு நினைவு
நூக்கு பாடப்படு
பிட்டு பிரிச்சாகி நினைவு
பிட்டாலும் கஷ்டமி சிருங்கி

மருதூர் - ஏ - மஜீத்

பஞ்சவர்ணப் பூக்கள் புதுப்பிள்ளை பரிமளிக்கும் தோட்டம்

சின்னஞ்சி திறிய தோட்டம்,
சிரமையான தோட்டம்,
பஞ்சவர்ணப் பூக்கள்,
பரிமளிக்கும் தோட்டம்.

கொக்குத் தலைப் பூவும்,
கோழிக் கொண்டைப் பூவும்,
கச்சிதமாய் அங்கே,
காட்சித்திரும் தோட்டம்.

ஓ, வத்துவுங்கவி கலைஞராகி
காலை மாலை இன்றி,
கருமை நிற வண்டி,
வான ஊர்தி போல,
வட்டமிடும் தோட்டம்.

அண்ணன் தம்பி நாங்கள்,
ஆடிப்பாடி மகிழ்,
எண்ணங் கொண்டே ஒடும்,
எழில் மிகுந்த தோட்டம்.

பஞ்சவர்க் கூத்துறும் சந்தனப் போர்க்கவையும்.

ஒன்று கூடலும் உபத்திரவழம்

கா! கா!! என்றதும்,
கரைந்து கொண்டே எல்லோரும்,
ஒன்று சூடுவந்தென்னை,
உபத்திரவம் செய்தல் முறையாமோ?

காலை மாலை தவறாமல்,
கரைந்து கொண்டே இருப்பதுமேன்.
கடமை தவறும் மனிதரையே,
கண்டு கேலி செய்திடவோ?

ஏக்கமில்லா வாழ்க்கையதை
என்றும் நடத்தும் உங்களையே
தோட்டி என்று சொல்வதுமேன்
தொழிலால் வந்த பெயராமோ?

காக்கை உங்கள் நிறத்திலுமே,
கண்டேன் ஒற்றுமை எவ்விடத்தும்.
யஃபதி திரியும் உங்கள் மேல்,
இரக்கப்படச் சொன்னாரே.

பாட்டுப் புலவன் பாரதியே,
இரக்கப்படச் சொன்னவராம்.
அவர்தம் கருத்தில் உண்மையுண்டு,
அதனால் இரக்கப்பட்டோமே.

கும்மியடி பெண்ணே

கும்மியடி

முதலாம் பாக் 11
 முதலாவதின்ற பின்னால் கும்மியடி
 கும்மியடி பெண்ணே, யான்குறித்தூக்க டாங்க
 கும்மியடி - நன்றாய், படியை கூடியும் பின்திக்கப்
 படிக் குலாவியே,
 கும்மியடி.

இவாயுதே யானா யானா
 சுவரிதுப்பட்டு பின்னால் கும்மியடி
 கும்மியடி - என்றும்,
 ஆனந்தம் பொங்கிட-

சாடி நீ பாடியே

சாய்ந்து விட்டார் - என்று,

பாடியே நீயுமே

நாடியே சென்றிடக்

கல்வியை - என்றுமே

ஓடியே ஆடி நீ

கும்மியடி.

- கும்மியடி பெண்ணே

பன்னீர்க் குத்தும் சுத்தனப் போர்வையும் - கும்மியடி

விழியும் வழியும் கூடும் நீல்பூல் குறிமூலக்ரீதி தானாதபூல்

தமிழ் மொழி விழியே - அதில் செல்லப்படி ஈரங்கிப்பாவ
மறை மொழி ஒளியேக்கூடி நாடு வரிசூழ்யாகவே
நபிமொழி வழியே - நாங்கள் தாங்க விருக்கின்கூடின்கூட
நடந்திடவிழைவோம். சுருங் மியல்ப்பாய் பூத்து

கீழே கூடுதல்தாட்டு பாலை
ஆட்சிவழி உமறும் - நல்லோன்று கூடும் கூடும் கூடும்
மாட்சி வழி அறிவும் என்றாலை பாலை பாலை
வீரவழி அலியும் - என்றும் நீல்பூல் கூடும் கூடும் கூடும்
விரும்பி வழி நடப்போம்.

கீழே கூடுதல்தாட்டு பாலை
கூடும் கூடும் கூடும் கூடும் கூடும்
முத்து நிகர் நாடும் - நற் கூடும் கூடும் கூடும்
சொத்து நிகர் ஏடும்,
நல்ல புகழ் பாடும் - கவிப் பாலை கூடும் கூடும் கூடும்
பஞ்சமினியோடும்.

கீழே கூடுதல்தாட்டு பாலை
உலகமொழி எங்கும் - நல் கூடும் கூடும் கூடும்
இலக்கியங்கள் செய்தோம்.
நல்லமொழி தமிழில் - அதை கூடும் கூடும் கூடும்
ஆக்கி மகிழ்ந்திடுவோம்.

ஆட்கள் போதும் விளையாட ஆரிபாவாறா சேர்க்காதே.

மாப்பிள்ளை பெண்ணு சோடிச்சி, பூவும் பூசை
மனவறையுள்ளே தான் வச்சி, பூடை பூவும் உலை
கண்டுகளிக்கும் கல்யாணம், பிலை பூவுமிலை
கட்டிப் பார்ப்போம் வாருங்கடி.

தாரை ஒட்டித் தலை வைச்சி,
குண்டுமணியால் கண்வைச்சி, பூடை பூசை
முந்கைப் பூவால் வாய் வச்சி பூம் போல
ஞ்சனைச் செய்வோம் வாருங்கடி பூரை

மாப்பிள்ளைக்காரி நானேதான்,
மகிழ்ச்சிதானே உங்களுக்கு
தீதனம் ஏதும் தரவேண்டாம்,
கிக்கணமான கலியாணம்.

கூடி ஒன்றாய்க் குரவையிட்டு, பூடை பூசை உங்க
கொண்டு போவோம் மருதோன்றி, பலிக்கொல்லப்
ஆயிசா எடுகா ஆராத்தி
அனைவரும் போவோம் பெண்பார்க்க.

இந்த மரமே என் வீடு பூடை பூசை உங்க
குப்பை மேடு பெண் வீடு பூடை பூவுமிலை
ஆட்கள் போதும் விளையாட வீடுகிட்டுவை கிட்டு
ஆரிபா வாறா சேர்க்காதே

பண்ணிர்க் கூத்தும் சுந்தனம் போர்வையும் - கூத்தும்

வானாதைப்பாடு

நோடு கால வ விழு
ஷா விஸ்திக்கிப்பாடு

விழுக்காக்கு
விழுக்காக்கர்க

விழுக்காக்கு பிழுக்காக
விழுக்காக்கு விழுக்காக

அறுபடுகளில்

விழுக்காக
விழுக்காக்கிலு

விழுக்காக
விழுக்காக்கு

விழுக்காக்கு விழு
விழுக்காக்கு விழு

விழுக்காக்கு
விழுக்காக்கு

அறுபதுக்களில்

- அழகே உண நான்
ஆராதிக்கின்றேன்.
- முக்கவியும்
சர்த்தரையும்.
- உனக்கும் அவஞக்கும்
என்ன உறவோ?
- அட்சை நான்
ஆணையிடு.
- குடும்பம்
குளிகையும்.
- உறவும்
உணர்வும்.
- ஆசி சூறினேன்
அழகுடன் வாழ்க ந்.
- இணையும்
இயல்யும்.

- உறவும் ஸ்ராதி களை கவிப்பே,
 பிரிவும் செய்வார்ஸ்கிராபே
- அன்னத்தின் குவடு
 அழகாய்த் தெரிகிறது. வெறு பூத்தக்கலை
 கூக்கும் கணம் மாயப்பும்
- பாவத்தை அறியாத
 பாவிகள். வெறு பூத்தக்
 கலையிப் பிரிவை
- மெய்யது பொய்யே
 அழிவது மெய்யே. வெறு ஸ்ராத் கணம் கவிப்பை
- பாடி வரும் தென்றல் கணம் கூராகலிக்கு
 உணைப் பார்த்ததாகச் சொல்லும். கூரிக்கீ
 கூக்குத்தீர்க்க மஞ்சுமையைக்கி
 குதிட்டிகீங்க வரிசுக்கூ
- ஆ! ஊ!! ஜெமோ பாவம்
 கொட்டிவைத்துவன் கொடி நட்சத்திரங்கள். கவியும் ஸ்ராது
 கூப்புக்கிராபை கணம் கணம்
- இது நான் எழுதிய கவிதையல்ல;
 அவன் எழுதிய கடிதம்.

அழகே உண நான் ஆராதிக்கின்றேன்.

கந்தலியோ,
சொர்க்கத்துப் பூவே,
விழியால் எனை விழுங்கும்
விந்தை மீகக் கற்றவனே,
பண்ணீர்த் தடாகத்தில்
சந்தனப் பூவே,
பாவே, பரிமனமே,
ஆ!
அழகே, உண நான் ஆராதிக்கின்றேன்.

அஜந்தாவின் ஓவியங்கள்,
எல்லோராச் சிலைகள், சிகியச் சுவரின் கூரைகளில் போன்ற
சிந்தையள்ளும் சித்திரங்கள்
எல்லாமே உன்னிடத்தில்
இரந்து பெற்ற வடிவுகளே.
நீயோ,
அன்ன அன்னக் குறையாத
அழகின் ஜீவநதி;
என் ஆத்மாவின் அழகிய தரிசனம்.
அதனால், அழகே
உண நான் ஆராதிக்கின்றேன்

மருதூர் - ஏ-மஜீத்,

முன் சொன்ன அந்த பியாரைக்கீலி
 அஜந்தா, எல்லோராக்கள் பியாரைக்கீலி
 நடக்க முடியாத, உணர்ச்சியற்ற
 விணங்கள், பிண்டங்கள். சோநாக கிரிவியலி
 நீயோ, சோநாக கிரிவியலி
 எனவேயன்னி அந்த கிரிவியலி கிரிவியலி
 அடிமேல் அடி என்னி,
 வருகின்ற வடிவெண்ணிப், பார்க்கின்றேன். அமித
 அந்த உணர்வில்,
 பாப்பாடி மகிழ்கின்றேன்.
 அதன் பின், அழகே
 உண நான்
 ஆராதிக்கின்றேன்.

ஏச்சிக்கும் பேச்சிக்கும், அந்த பியாரைக்கீலி
 இலக்காகா எழில் உருவில் அப் ஸாதி கண்ணும்பு
 மாச்சிக்கும் மரவன்விக் கிழங்கு நிறச் சாயல்.
 முதி முகத்தில் ஆயிரம் கூப்புக்கும் புன்முறுவல்.
 எண்ணில் இனிக்கும் என் பிரிந்தாவனமே,
 ஆப் என் அழகே
 உண நான்
 ஆராதிக்கின்றேன்.

மநதூர் - ஏ - மஜ்தி பாபுபு பாக்கி மஹால் கர்க்கப

உச்சனியும் சர்க்கரையும்.

மோதலே காதலாகி, முறுவலில் மையலாகி,
அன்னத்தின் பின்னே சென்று,
அலைந்ததை எண்ணுகின்றேன்.

●
பொல்லாத கள்ளனென்று,
புகன்றதும் ஏனோ சொல்லு? பள்ளியில் உன்னைக்காண,
வெள்ளியே நல்ல நாளா?

●
பாட்டுக் கிளியே நி,
சொட்டுக் கிளியாகி,
வாழைப்பழம் மென்ற,
வடவழகை நான் மறவேன்.

●
சொண்டிலே சொண்டுவைத்து,
சொர்க்கத்தின் நினைவுகாட்டி,
கக்கத்தில் கையைவைத்து,
காவியம் பாட்டின்றேன்

●
முக்கணி நி,
சர்க்கரை நான்,
அக்கறையோடு,
ஆனமட்டும் சுவைத்திருப்போம்

பண்ணிக் கூடலும் சந்தனப் போர்வையும்.

உனக்கும் அவளுக்கும் என்ன உறவோ?

இருவருக்கும்
வடிவான
வட்டமுகம்,
நீ முகத்தை
மேகத்துன் மறைத்துக் கொள்வது போல
அவளும் அடிக்கடி
முக்காட்டினால் முகத்தை
மறைத்துக் கொள்கிறாள்!
நிலவே,

உனக்கும் அவளுக்கும்
என்ன உறவோ?

அந்த
வடிவான வட்டமுகம்
நிலவேனை
வாடியிருக்கும்.
கால நிலை
மப்பும் மந்தாரமுமாய்
இருக்கும் போது
நீ
எப்படி இருப்பாயோ
அப்படியோ.
நிலவே,

உனக்கும் அவளுக்கும்
என்ன உறவோ?

மருதூர் ஏ - மஜீத்

உண்ணோ? போல்த்தான்

அவளுக்கும்

தங்கநிறம்.

நிலவொளியில்

தகதகப்பான்.

சில வேளை

நான்

அவனைக் காணாது

தவிட்பேன்.

அப்போதெல்லாம்

எனக்கு

உதகமே

இருண்டு விடும்,

நீ இல்லாத இரவுபோல.

நிலவே

உனக்கும் அவளுக்கும்

என்ன உறவோ?

நான்

போகுமிடமெல்லாம்

நீ

வகுவது போலவே

அபவு நினைவும்

எனைத் தொடர்கிறது.

வெளியூரில் என்ன,

வெளிநாட்டிலும் இப்படியே.

நிலவே

உனக்கும் அவளுக்கும்

என்ன உறவோ?

பன்னீர்க் கூதலும் சந்தனப்போர்வையும்.

மலுக்குலி

ஊழுபால்

மாஷுபால்

காஷ்மை

காஷ்மை

மாஷுபால்

அழகை நான் ஆணையிடு.

விழாக்குலம்
விழாக்குலம்

இட்டுவிட்டு
மல்லிகைக் கும்பத்துள் கூடிய காடலி சூலை
முகம் புதைத்துக்கிடந்த எனை, ஆக்காவுட விளை
கள்ளி முள் பற்றைக்குள் காலங்களில் காங்கா க்குற்று
தடாவுதலே உன் பிரிவா?

சர்க்கரை நிறத்தோடு
சங்கமித்த என்னுயிரை
சற்றும் இரங்காது
சட்டென்று,
பிரித்தனரே.

அர்த்தம் தெரியாத
அந்த உறவின்
அடிச் சுவட்டைப்
பின் தொடர்ந்து
அன்பே நான் வந்தேன்.
அடிமை நான்
ஆணையிடு!

மருதூர் - ஏ - மஜித்.

குடுதியும் குவிகையும்.

உண்ண வருவது
இப்போன்று

கும்மிநுட்டு!

குறுகலன் போல் வந்து, சூழ்நிப்பு கூகுவில்லை
அள்ளி அணைத்து, இனா குத்திக்கூக்குபை மக்கு
அதற்குள் என்ன செய்தார்? குக்குக்குப் பூவு ஸிரங்க
ஊலியில் ஒது விழுநாட்கை

மாயி மகன்!

மச்சான் முறையும் தான்
ஆனாலுமதற்குள்
அவசரம் ஏன் கொண்டார்.

இங்கில்லை உணக்கிட
உண்பிடுவதை குத்திவிடுகிற
நூலான்று மலூது
ஏஞ்சிவப்பு
ஏவிக்குக்கிடிய

ஆகாது என்று,
அன்புடனே சொல்லிவைத்தேன்,
நோகாது பேசி
நுனுக்கம் பல புரிந்தார்!

காயிக்கி மகங்கிட

நிலைஷ கும்ம

ப்புக்குப்பை கும்ம

நூர்பாது ஸில

ங்குவிழ்ம ஸாகு பவிச்சு

ஸாகு வகறாக

இப்போன்று

“குடுதி, குவிகை”
கூம்பி, குசுகுசுத்தார்.
கூட்டி வாரியே
கோலம்பலநெய்தார்

பண்ணீர்க் குதலும் சந்தனப் போர்வையும்.

பள்ளிப்பிலே,
படித்தபோது ஒன்றாய்,
படுமோசம் மக்கு
பயந்தாங்கொள்ளி அவர்!

முனையும்
விழுதியும்

காஷ்டாக கடும் வெவ

வீவில்லூக் காடு ஏற்றுக்

இந்நோக்கு கால்களாக காடு குடும்பம்

எப்போது அவர்கற்றார். பால்விலூபடி கால்களாக

பட்டணத்தில் இதற்காண் விவிலூக்கு பாபப்பாம்பா

பள்ளி வேறுண்டோ? விலைகளுக்கு கால்களும் குடும்பம்

கற்பிற்கு கால்களுக்கு கால்களும் குடும்பம்

விளக்கம்காண் விழைந்தாரோ? கால்களுக்கு கால்களும் குடும்பம்

கற்பு திண்மையுடன் கால்களுக்கு கால்களும் குடும்பம்

கலன் பெருகாது காத்திடல் விலைகளுக்கு கால்களும் குடும்பம்

கற்பிற்கு கால்களுக்கு கால்களும் குடும்பம்

“ஆம்” என்றே கால்களுக்கு கால்களும் குடும்பம்

அறிவுரை சொல்லி நின்றார். கால்களுக்கு கால்களும் குடும்பம்

எப்படித்தான் சொன்னாலும், கால்களுக்கு கால்களும் குடும்பம்

என் மனம் ஒப்பாதாம். கால்களுக்கு கால்களும் குடும்பம்

மாத்து விவரம்

மனத்தாலே மாசு கால்களுக்கு கால்களும் குடும்பம்

மன்னும் நினையாத கால்களுக்கு கால்களும் குடும்பம்

மரியானும், குந்தியும், கால்களுக்கு கால்களும் குடும்பம்

மனக் கண்ணில் தோன்றுகிறார். கால்களுக்கு கால்களும் குடும்பம்

மருதார் - ஏ - மஜீத் கால்களுக்கு கால்களுக்கு கால்களும் குடும்பம்

Digitized by Noolaham Foundation.

noolaham.org | aavanaham.org

உ ஹவும் உ ஸார்வும்.

மலர் ஆடக் காரணத்தை,
மனதுள் நான் நினைக்கின்றேன்.

காற்றே தான் காரணமோ?
காற்றை நான் காணவில்லை.

காணாத போருளெல்லாம்,
கண்டிப்பாய் இல்லையென்றால்;
காற்று என்று சொல்வதிலே,
கடுகளவும் உண்மையில்லை.

மலராடக் கண்டவன்டு
மகிழ்ச்சியுடன் வந்து குந்தி,

அளியுண்டு செல்கையிலே
அப்பியதோ மகரந்தம?

அடுத்துமோர் மலரினிலே
அதுகுந்தச் சங்கமத்தால்

கன்னி, மலர், கருவற்றுக்
காய்த்துக் களிந்ததுவோ?

காற்றாகி, வண்டாகி,
கன்னி, மலர், காயாகி,

கனியாகி, முத்தாய்
முழுச்சவைதான் மாந்தர்க்குச்,

சேர்த்தாய்! சிறு வித்தாய்ச்
சேர்கின்றாய் மறுபடியும்

மூழியிலே புது உறவு
புதுமையே உன் உறவு.

பானீர்க் குத்தும் சந்தனப் போர்வையும்.

ஆசி கூறினேன் அழகுடன் வாழ்க ந் விருத்தியை

கருணை வடிவாய்க்,
கனிந்த இறைவன்,
அருளினைப் பெற்று,
அவனியில் வாழ்,
இதயத் திருந்தவன்,
ஏன்ற முறையில்,
ஆசி கூறினேன்,
அழகுடன் வாழ்க நி.
மங்கலச் செந்தமிழ்
வாழ்ந்தது செப்ப,
மங்கையர் குரவை,
மகிழ்வுடன் ஒலிக்க,
மாண்புறு மன்னனைக்,
கூடி நி வாழ்,
கூறினேன் ஆசி,
கோடி நாள் வாழ்க.
அந்தமில்லாதியின்,
அருளினைப் பெற்றிடில்,
அழகுறு மக்களை,
பெற்றிடல் நிச்சயம்.
பெற்ற நற் பிள்ளையை,
பேணி வளர்த்திடில்,
வேரனைப் பெற்றிடும்
பேறுனைப் பிரிந்திடா.

குறைபாடு சூக்கத
விருத்தை கூக்கப்படி
யனமைச் சிற்கி
விழுரையசிக்குதலில்
வெயினு கீயக்கீக
விழுரையித்தை
மிகுத் தாயக்கை
ஏன்ற குறைநை
ஏழுறுப்பு புக்கிணா

விப்பறும் சுல்லியா
நினைவை நிதிரை
ஆங்கா நினிச்ச
ஆறுபடி சிற்கை
நாற்றிலிரு பிராயக்கை
ஏறுங்கை குறைநை
யவினாடு ஏன்றை
ஏந்நைக்கு நிதியிரு

மருதூர் - ஏ - மஜ்த.

இணைவும் சீர்விடில் திடூ இயல்பும் கீ கற்றால் சூட்டத்தும்

தச்சன் மரத்தை,
மெச்சக் குடைந்தும்,
சிற்பி கிளையை,
செதுக்கியதாலும்,
களியைக் குயவன்,
கடைந்தத்தினாலும்,
கலையாம் உருவம்,
கண்டு கொண்டனர்.
கலைஞர் என்றே
கணிக்கப் பெற்றனர்.

●

மனத்தின் விருப்பம்,
மரத்தில், மண்ணில்,
கல்லில் என்று,
மலர்ச்சி பெற்று,
கலையாய் மிளிர்ந்து
காலத்தை வென்றது.
மானிட இனமே
மகிழ்ச்சி கொண்டது.

க்ஷாஸ்திர மண்ணு
க்லெரிகல் குத்திகை
ஏற்பட ப்பானிலிருந
தூரம் கிளிவைகை
ங்கூத்துக் குயகு
ந்பிழுவை ஏங்கை
க்லோவிஸ் தூ
குப்பாம் கூட்டுவை
பூபிகுத்துக் குங்கங்கை
ப்பால் கூத்துப்பை
மானாது கூத்துக்கை
கல்லிடு கூத்துப்புக்கை
கலைஞர்வை கூத்துக்கை
தூரம் கீ கை
தூ, க்லோவிஸ்
குப்பாம் கால மாங்கை
க்லெக்கியாஸ்பிக்குத்து
குப்பிழுப்பு ப்பானிலிருந
கங்கைக்கை குத்துவை
ப்பாக்கி கூட்டுப்புப்பு
மானானாஸி ஏற் குத்துப்பு
க்லெக்கித்துரை கூப்புகை
குப்பிழுப்பு ப்பானாய்கை
காப்பிழுப்பு ப்பானாய்கை

பண்ணீர்க் கூத்தும் சந்தனப் போர்வையும். - ४६

இதனைத் தானே,
 அவனும் செய்தான்,
 அன்பால் அவளை,
 அணைத்து இறுக்கி,
 பேச்சும் மூச்சும்,
 ஒன்றாய் ஆக்கி,
 அன்பாம் உளியால்,
 உர்ணவைக் கிண்டி,
 அந்த உயிரைச்,
 செதுக்கி வைத்தான்.

விழை ஏ விளோவி

வங்காபலி குடும்பத்
 பல்லாகுங்க நாடுங்க
 முஞ்சிழை சுதிக்கங்க
 வாய்கு பல மாங்கா
 சுலை கிழிக்கங்கலை
 குப்பிலை மாங்கங்குலை
 பொலி மாகலி மாங்கங்க
 குடும்ப மாங்கங்கங்க
 காலக்குடி சுதிக்கங்க
 குப்பிழை கிழிக்கங்கலை
 குடுக்குழக குத்தங்கலை
 விதக்காபலி காது கிழவதுங்க
 குட்டுக்கெள்கா கிழிக்கங்க
 மக்கள் மனதில் குப்பை வாய்வி காவாக
 இடமே கொண்டால், குத்தங்கா காய்க்காய்
 செதுக்கிய அவனும்,
 கலைஞர்கள் கிழிக்கங்க
 கலைஞர் தானே, கும்பாகுங்க
 கிழிக்கங்கங்கலை
 குப்பை புது கிழிக்கங்க
 குவிமிக்காபலி கு கிழிக்க
 குவிக்கும் காது காதுக்கங்க
 காதுக்கிடி கு குத்தாய்
 குவாலி குத்து கிழிக்கங்காலை
 குத்துக்கும் குப்பை மாபப்பாகு

மருதூர் - ஏ - மஜித்.

உறவும் விரைவும்

உள்ளத்தில் ஒரு போதும் சாலை கூட்டுறவு
மாறாது உண்ணுருவும், காலம்கூடி விழும்.
பன்னத்தில் வீழ்கின்ற கீழூடி கூட்டுறவு
பாலாறு நம் இணைவு, மூடும்பெருமூடு
வெள்ளத்தில் தெருப்பில் கீழ்க்கூடி விழும்.
வீழ்ந்தாலும் அழியாது, காலமிலக் கூட்டுறவு
கள்ளத்தார் சொல் கேட்டு காத்துமொ கீழூடு
கலைந்திடுமோ நம் உறவு? கீழூடு
தங்கத்தின் நிறத்தை கீழூடு
உன் அங்கத்தில் பூசியதார்?
சங்கொத்த கழுத்திற்கு கீழூடு
சங்குமணி தான் பொருத்தம்!
தந்தத்தில் கடைந்தெடுத்து கீழூடு
தரமான வேலை செய்து கீழூடு
அங்கமாய்ப் உங்க்குவைத்த கீழூடு
அழகதனை என்னென்பேன், விடுகலி விடுகலி
கக்கத்தில் புத்தகத்தை கீழூடு யிக்குக்கிலி
கச்சிதமாய்த் தூக்கி வைத்து கீழூடு
வெட்கத்தில் விழி சுழற்றி கீழூடு
வீதியில் நீ போகையிலே, கீழூடு
பக்கத்தால் நான் வருவேன் கீழூடு
பார்த்து நீ சிரித்தால் கீழூடு
சொர்க்கத்தில் இருத்தல் போல் கீழூடு
சொர்ப்பனம் கண்டு வந்தேன்.

பன்னீர்க் கூதலும் சுத்தனப் போர்வையும். - ஓ - ராத்ரை

அன்னத்தின் கவுடு குறைநிலைப் அழகாகத் தெரிகிறது.

வெள்ளை மணலை,
விடிந்தெழுந்து பார்க்கின்றேன்,
அன்னத்தின் கவுடு,
அழகாய்த் தெரிகிறது.
கன்னம், களிநுதல்,
எல்லாமே கற்பனையா?
வந்து பின் சென்ற,
வழி நீண்டு தெரிகிறதே.
எஞ்சியது எச்சம்,
ஏங்கித் தவிப்பாதுமேன்,
அவஞும் எக்சமா?
ஆர்வழி தொடர்வதோ?

மருதார் - ஏ - மஜித்.

பாவத்தை அறியாத பொருள்களை மூலம்
பாவிகள்.

நட்டுண்ணி என்று,
 ரோசாக்கள்
 உனக்கெதிராய்
 பிரச்சாரம் செய்கிறார்கள்.
 எனக்கோ நீ ஒக்கிட!
 உணை நான்
 கோட்டில் அணிய
 அவாவி நின்றேன்!
 ரோசாவை விட நீ,
 கவர்ச்சி புதிது!
 அதனால்,
 எனக்கு உன் மீது ஏகப்பட்ட
 அணால்,
 உனக்கோ ஊரேல்லாம்
 சிலப்பதிகார அரங்கேற்றம்.
 பாவத்தை அறியாத அவர்கள் உணை
 ஏற்றுமதிப் பொருளாக்கி விட்டவர்,
 வெளியூரிலும் உனக்கு
 நல்ல கிராக்கி இருக்கத் தான் செய்தும்
 காரணம்,
 நீ நல்ல கவர்ச்சி
 ரோசாவை விடப் புதிது, அழுது
 ஒகிட்டே!
 நீ
 எங்கிருந்தாலும் வாழ்க!

பண்ணீர்க் கூதலூம் சுத்தனப் போர்வையும்

போய்வது போய்யே வினாக்கள் மற்றும் அழிவது மெய்யே சிகாக்குத்தீராப

மங்கை நினைவே,
கங்கை நதியா?
நங்கை நினைவில்,
வரட்டி இலையா?

●
எங்கு போயினும்
இந்த நிலையா?
சங்கு வளையல்
சத்தம் ஏனோ.

●
மழையில் நலைந்து
வெய்லில் காய்ந்தும்
மறு முறை நனைய
மனத்தில் இடமா?

●
மெய்யோ துரும்பாய்க்காகு, விஜய ச்சா மஞ்சலிடு
மெலிந்தும் போச்ச
அய்யோ வேண்டாம் விளைக்கு விளை
அனைத்தும் பொய்யே.

●
கானல் நீரைக்க விரை, விரை ஸ்குவி, மருங்கு விலி
கண்டமான் கதை
அய்யோ வேண்டாம்.
அனைத்தும் பொய்யே.

● புரிவா யாடு சூரை

● மகூராப்பின் வாந்து சூரை

● வினாக்கல் மஞ்சலிடு

● ஸ்கங்கவி விடு

● சாக்காக்க ஸ்கங்க

● மருவ கூத்து வினாக்கல்

● சிறுங்கு வினாக்கல்

● பிளை பிளை

● மஞ்சல் காக்காப

● விளக்கு விளக்கி கூத்து ஸ்கங்கி

● மஞ்சலானாஸ்பி வினாக்கல்

● சிகாக்கப்ப்ரு

● மஞ்சிய ஸ்கங்கி

● சிறுங்கு வினாக்கல்

● பிளவிடுவி காரை

● மருங்கு விலி, மருங்கு விலி

● விளைவிலி விளைவிலி

● மஞ்சலுக்கு விளைவிலி

● விளைவிலி விளைவிலி

மருதூர் - ஏ - மஜீத் காக்காபி பிளைவி விளைவி ஸ்கங்கல்

பாடிவரும் தென்றல் உணையி பார்த்ததாகச் சூறும் இழையே

என் இதய மலரே!

உணை,

என் ஆத்மா எப்பொழுதும்,
தரிசித்துக் கொண்டே இருக்கும்.
ஓடும் மேகங்கள்,

உணைக் கண்டதாக,

என்னிடம் வந்து சூறும்.
பாடி வரும் தென்றல்,
உணைப்

பார்த்ததாக வந்து சொல்லும்.

கிளிகள் வந்து சீச்சிட்டுக்கத்தி,
அவஞ்சும் பிள்ளைகளும்,
அமைதியாய் இருப்பதாகச்,
சொல்லி மகிழும்.

இருந்தும் என் மனம் தாங்காது,
மீண்டும்,

என் இனியவள் இளைத்துள்ளாளா?
ஈ யென்று சிரிக்கின்றாளா? எனக் கேட்பேன்.

தென்றல், தென் நிலவு, அலை கடல்கள் காரா
அனைத்தும் என்றலுக்கு
உன் நினைவை
இரை மீட்டும்.

வெளிகளில் கால்ப

போய்கிட கால்ப

நிலைகளில் கால்ப

போய்களில் கிடாக

பூஷிப்பதி கால்ப

போய்களில் கால்ப

போய்களும் கால்ப

பன்னீர்க் குதலும் சுத்தனப் போர்வையும்

ஒரு நூல்களை அப்பாவதி
ஓய்! ஊய்! சில நேரங்களிட்டு பிரபு ஆகவி
ஐயோ; பாவம்.

தனிசையில்
 வெட்டிவைத்த
 தயிர் ஆட்டம்.
ஓய்!

கூர்போட்ட
 கம்பு கொண்டு
 குத்துதற்கோ
 ஸி வந்தாய், ஊ!

சின்னக் கண்
 வலையில்
 சிக்கிய மீனானேன்
 அய்யோ!

ஆச்சிக்கு
 அலுத்துப் போச்ச
 அன்ன நடையால்ல
 அலுத்த நடை பாவம்.

மநுதார் - ஏ - மஹித காவாப்பை பாக்கிக் கூறுகிற காவாப்பை

கோடி வைத்துள்ள கோடி நடசத்திரங்கள்.

வான் வெளியில்,
இரவில்,
மினிரும்
கோடி நடசத்திரங்கள்,
பகலில்,
பனபளக்கும்,
கோடிக் குழந்தைகள்.
இரண்டும்
எழுப்பும்,
கோடி எண்ணங்கள்.
நடசத்திரப்
மின்வளகள்
கவிஞரின்
கவிதைகள்.

பண்ணீர்க் குதலும் சந்தனப் போர்வையும்.

இதுநான் எழுதிய கவிதையல்ல அவள் எழுதிய கடிதம்.

அன்புள்ள அத்தான்,
நான் இதனை,
தாங்கள்
நலமாய் வாழ
நாடி எழுதினேன்.
நிற்க -

இது எனது
கடைசிக் கடிதம்.

அதனாலாயினும்
இக்கடிதம்
உங்களிடத்தில்
முக்கியத்துவம் பெறட்டும்.
உங்கள் கைவசமிருக்கும்
அழகான கவிதையோடு
எனது கடிதம்
சம அந்தஸ்தும்
பெற முடியாதென்பது
எனக்கு
என்றோ
புரிந்த விடயமே.

இதனை
இப்படியும் கூறலாம்.
உங்களைப் பொறுத்த வரை

மறிசு காய்கிட கட்டுக்
மறிசு ஒட்ட மறுவீ
நடவடிக்கை நூல்கிட்டு
மறுவீ ஏக்
நயிகைகளே
யறிசூறு
ஒட்ட மறுவீ
நடவடிக்கை நூலுக்கு
நடவடிக்கை நூலுக்கு
ஒட்ட நூல்களை
நூலுக்குக்கீழ் நூலுக்கு
நூலுக்குக்கீழ் நூலுக்கு
நூலுக்குக்கீழ் நூலுக்கு
நூலுக்குக்கீழ் நூலுக்கு
நூலுக்குக்கீழ் நூலுக்கு

மருதூர் - ஏ - மஜீத்.

கான் மூலம் விட்டுக் கட்டுத் தறியாக முடியாது,
 வெறும் கட்டு மரமே.
 இதனை,
 இன்னொரு வகையாகவும்
 கூற முடியும்.
 நான்
 கண்ணகியல்ல,
 மாதவியே.
 அதிலும் நான்
 விஞ்ஞான யுத்தத்தின் மாதவி.
 அதனால், எனக்கு
 மணிமேகலை கூட இல்லை.
 இருந்திருந்தால்?
 எனக்கும் அழகானதொரு பஞ்சாபியசை சூங்க
 காவியம் கிடைத்திருக்கும். பாயித்துக்கொடு
 இனி, இவற்றை யெல்லாம்
 கறைத்தது என்ன செய்ய
 நினைத்ததே தவறு
 இனியது,
 தவறிய தவறாகவே இருக்கட்டும்.
 கடைசியாக நான்
 அத்தானென்றழைத்து
 உங்களிடம்
 கெஞ்சிக் கேட்பதெல்லாம்

பண்ணீர்க் குதலூம் சந்தனப் போர்வையும்.

ஒன்றே ஒன்றுதான் துவிப்பி கூட்டு
 அது மிகுந்தாலும் சூட்டி கூட்டுப்பு
 இந்தக் கண்டசிக் கடிதத்தை மாற்று
 உங்களின் கவிதையோடு செய்யும் கூட்டுப்பு
 சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள் கூட்டுப்பு
 அந்தஸ்து, அல்லது தகுதி, கூட்டுப்புக்கு
 என்று ஏதும், கூட்டுப்பு
 தடையாக இருந்தால் கூட்டுப்பு
 மனத்துள்ளாயினும் கூட்டுப்பு
 மறைத்து வைத்துக் கொள்ளுங்கள். கூட்டுப்பு
 எனவில், கூட்டுப்பு
 இக்கடிதம் கூட்டுப்பு
 காதல், கலியாணம், கூட்டுப்பு
 மணவி, மக்கள், கூட்டுப்பு
 சமூகம், அந்தஸ்து கூட்டுப்பு
 என்ற கூட்டுப்பு
 எத்தனையோ கூட்டுப்பு
 கோடுகளைத்தாண்டிய கூட்டுப்பு
 ஆத்மஞர்வ கூட்டுப்பு
 இந்த உணர்வ கூட்டுப்பு
 எனக்கு கூட்டுப்பு
 எப்போது ஏற்பட்டது எனின் கூட்டுப்பு
 உங்களின் கூட்டுப்பு
 முதற் கவிதையாம் கூட்டுப்பு - மாஷாம் கூட்டுப்பு
 முத்தக் கவிதையை கூட்டுப்பு

மாஷாம் - ஏ - மஜித்.

படித்த போதே
 என்னுள்ளத்தில்
 படிந்து விட்டது என்றாம்.
 அதனால்,
 அந்த உணர்வினைத் தெரிவிக்கும்
 இக்கடிதத்தை
 உங்களின் கவிதையோடு
 அல்லது மனத்தோடு
 சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள்.
 மனத்தின் உணர்வுகளே
 கவிதைகளென்றால்,
 என் கடிதமும்
 கவிதையாகும்.
 அதனால் எங்காயினும்
 ஓர் இடத்தில்
 இக்கடிதத்தினையும்
 சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள்.
 வேறுல்லை,
 பிரிய
 விடை பெறுகிறேன்.
 நன்றி.
 இப்படிக்கு,
 என்றும் உங்களின்
 கட்டு மரமாம் - மாதவி.

சாக்ஷரமாக மேல்கூ
 கால
 இயிவித்துவமிக சீரிஜாக
 கூறுகிற
 இது மூலம், மூலம்
 மூலம் மூலம்
 சீரிஜாக
 கூறுகிற
 அதை கூறுகிற
 மூலம் மூலம்
 மூலம் மூலம்

பன்னீர்க் கூதலும் சந்தனப் போர்வையும்.

శ్రీకావతి ప్రాతి

ద్రిష్టంగ్రహితివ సింహా
మాయామాయి చుంబవిభీషణ

అశ్వాల గుహంది లెంచాశమ్య
కువిశ్వర ఉన్నాపవి రిషిలక్ష్మ

ప్రముఖాయ
ప్రముఖాయ

ప్రముఖాయ కుండలి నీశిల
ప్రముఖాయ కుండలి నీశిల
ప్రముఖాయ కుండలి నీశిల
ప్రముఖాయ కుండలి నీశిల

త్రంగంతాప
శంఖవిల్మి చుంబ

ప్రముఖాయ కుండలి ప్రముఖాయ
ప్రముఖాయ కుండలి ప్రముఖాయ

ప్రముఖాయ ప్రముఖాయ
ప్రముఖాయ ప్రముఖాయ

ప్రముఖాయ కుండలి ప్రముఖాయ ప్రముఖాయ

எழுபதுகளில்

- எண்ணி மகிழ்வெய்தி
எழுதினேன் இம்மடலை.
- அண்ணலே எங்கள் நாதர்
ஆருமிரு போன்றதுதே.
- யாகழம்
யோசழம்.
- கொள்ளைக்காரனும்
வெள்ளைக்காரனும்.
- கிள்ளியம்
அள்ளியம்
- நாளைக்கு
நான் வருவேன்.
- அகம்புறம் நாலூறெல்லாம்
அடிமைகள் உன்னிடத்தில்.
- நாளையப் பொழுது
நமக்கென விடியும்.

பண்ணிர்க் கூதலும் சந்தனப் போர்வையும்.

- உனக்காகவே வயலுடி நினமிக்குத்
 நான் சாகிறேன். மாருகிக்காப ப்ராணங்குள்ள
 இனிய சொல் குடும்பத்திற்கீழை
 புகண்றிடுவாய்.
 கார்மேகம் மாற்றுக்கூடும்
 குழ்கிறது.
 வட்டியும் மாற்றுக்கூடும்
 செட்டியும் மாற்றுக்கூடும்
 ஆயிசாவும் மாற்றுக்கூடும்
 அண்ணலாரும்.
 நினைவுகள் மாற்றுக்கூடும்
 சாகவில்லை.
 எங்கலொயும் மாற்றுக்கூடும்
 எண்ணவிப்பார்.
 கடலூம் மாற்றுக்கூடும்
 கிழவியும்.
 விழியிரண்டும் மாற்றுக்கூடும்
 வண்டுகளோ?

மருதூர் - ஏ - மத்தி. மைசீபாபி ப்ராதைக மாற்றுக்கூடும் நார்மோப

- ஏக்கங்கள் திருமா
என்றென்னெப் பார்க்கிறாள். நீவிகாகல்லாட
நீவிகாக ஸ்டார்
- உன் நவீனத்தில்
புதுமையில்லை.
- முத்தும்
சொத்தும்.
- பண்ணீர்க் கூதறும்
சந்தனெப் போர்வையும்.
- நீங்களைக்காலி
நீங்களைக்காலி
- முத்தும்
சொத்தும்.
- பண்ணீர்க் கூதறும்
சந்தனெப் போர்வையும்.
- நீங்களைக்காலி
நீங்களைக்காலி
- முத்தும்
சொத்தும்.
- பண்ணீர்க் கூதறும்
சந்தனெப் போர்வையும்.

பண்ணீர்க் கூதறும் சந்தனெப் போர்வையும்.

எண்ணி மகிழ்வெய்தி எழுதினேன் இம்மடலை.

உன்னை,

உன் உணர்வை,

எண்ணி மகிழ்வெய்தி

எழுதினேன் இம்மடலை.

உன்னோடிருக்கையில்,

நான் சீன்னை தான்.

இப்பொழுதோ,

பென்னம் பெரிய,

பெயரெடுத்த கவிஞன்.

எல்லாம் உந்தன்

இன்பத் தாலாட்டில்,

கிடைத்த உணர்வுகளே.

ஸாஹிறா என்ற,

நாய் தந்த,

அழுதாட்டல்.

அதனால்த்தான் இத்தனை,

ஆனந்தம் என் வாழ்வில்.

அரசனே என்றாலும்,

அவன் தாய்க்கு மகனேதான்.

அதனால்,

உன்னை,

உன்னுணர்வை,

ஒரு பொழுதும் நான் மறவேன்.

மருதூர் - ஏ - மஜீத் : என்னபவி பாநால் மஞ்சல் கிளைப்ப

அன்னலே எங்கள் நாதா! ஆருயிர் போன்ற தூதே.

ஆயிரம் மலர்கள் கொய்து,
 அடுக்கியே கட்டில் செய்து
 படுத்திடத் தந்த போதும்,
 படுக்காது விட்ட கோனே,
 மார் புகழ் நபிபிரானே,
 முத்து, நவரெத்தினத்தை,
 மூட்டையாய்க் கட்டிவந்து,
 கொட்டியே தந்த போதும்,
 கொள்கையை விட்டிடாத,
 அன்னலே,
 எங்கள் நாதா,
 ஆருயிர் போன்ற தூதே,
 கன்னலே போன்ற உங்கள்,
 கருத்தினைக்
 கனமே தானும்.
 கனவிழும் மறவோம்.
 உண்மை,
 சுத்திய வாக்கிதென்போம்.

பன்னீர்க் குதலும் சுந்தனப் போர்வையும்.

யாகமும் விடையளவும் சீட்டுகளும் யோகமும். விடையளவும் சீட்டுகளும்

மரமேறி கந்தையா,
நல்ல கடவுள்பக்தன்.
ஏகதவுறி விழுந்த பின்பு
நொண்டி, பித்தன்
பிச்சை எடுத்தான்.
இல வேளை,
ஏதுவும் கிடைக்காது,
ஒரு நாள் பசியோடு
கோயிலுக்குச் சென்றான்.
வெளியே ஏகப்பட்ட கார்கள்;
உள்ளே அதன் உரிமையாளர்கள்.
அந்துடனே அங்கே
துறவி ஒருத்தர்
யாகம் நடத்துகிறார்.
எரியும் நெருப்பில் நெய், அரிசி என
அளவின்றி
அள்ளிப் போடுகிறார்.
அதனால், நெருப்பு
சவாலை விட்டெரிகிறது.
கந்தையா வயிற்றுள்ளும்
இதே யாகம் நடக்கிறதா?
பசியால் அவன் வயிறு
பற்றி எரிகிறதே.

மருதூர் - ஏ - மஜித்.

கொள்ளளக்காரனும் விழுதாய் வெள்ளளக்காரனும் விழுதாய்

காலை தோடுத்து,
மாலை வரையும்,
அலையும் அவனோ,
பிச்சைக்காரன்.
அலைந்து துப்புக்
கிடைத்து விட்டால்,
இரவில் அவனே
கொள்ளளக்காரன்.

பாதுகார்த இவ்விடம்
ஷங்கபங்காடக வங்க
பங்கி கஞ்சிய இந்தகால
ஷங்கி ராணாகி
ஷங்கலூர் உண்பி
நாயைச் சுடி
நாகங்குகி மாலை
ஓயிசிப சார் ஏடு
நாடுங்கி ஒலுங்குபோகி
நாங்காலயபங்கி ஷங்கல நால்கூ
விளை காரிபாங்கு
நாக்குடு விருது
நாடுகிட்டு மகாய
யாடி ஷபிப்புத் துப்பினா
நாங்கால
நாடுகிடியாயி பிராங்கூ
பப்புது ஷங்கால
நாங்கிடப்புத் தொங்க
பஞ்சங்குடுபோ பாதுகார்த
நாகரகிட்டு மகாய காரிடு
நாலை ஷங்க நாயிப
காரிட்டீர இந்ப

காலை தோடுத்து,
மாலை வரையும்,
கடையில் இருப்பான்,
பிஸ்னல்காரன்.
ஒன்றைப் பத்தாய்
நிற்றுப் பணத்தை,
என்னும் போது,
கொள்ளளக்காரன்.

பண்ணீர்க் குதலும் சந்தனப் போர்வையும்.

இந்த வேலை,
அந்த வேலை,
என்றில்லாமல்,
இட்ட வேலை.

தொட்ட வேலை,
என்று எதையும்,
செய்து முடிப்பவன்,
வேலைக்காரன்.

மிழப்பினால்கிழ
விழுப்பினால்குற

கிளிக்கு சிழுப்பில்பூ
குண்டாயும் தாகல்வில்பூ
குபவி யாழு
மருபொருயுவில்பூ

மாடா மனிதனா?
என்று வினவ,
இடமேயின்றி,
உழைத்த பணத்தை
அள்ளியிறைத்து
அனைவரும் பார்க்க
செலவு செய்பவன்
வெள்ளைக்காரன்.

விழுதுபின்னாகவி
முப்பிளி க்குறு
ப்புவாடுங்க ஏப்பியல
கிளிக்கு சிழுப்பில்பூ
குண்டாயுவில்லாகல்பூ
குபவி யாழு
மருபொருயுவில்பூ

க்கு மிழுப்பு சிழுப்பூ
கெவிளி மாக சுங்க
க்குக்குடுக்கி யிரின்கி
க்குவியல
மிழுக்குடுக்குபா சிழுப்பூ
க்குக்குங்கி யிரின்குப

மருதூர் - ஏ - மஜ்த் கொர்க்கி பொக்கி, பாதுகா க்கீலைப்

விளையியும் அளவியும்.

பூம்பொழில் தன்னில்,
பூங்கொடி யொன்று,
ஆடிய போது
ஆடியோராயிரம்.

கையெலி குறிபு
கையெலி குறிபு
நூராண்டில்லாத
கையெலி குறிபு
கையெலி குறிபு
கையெலி குறிபு
கையெலி குறிபு
கையெலி குறிபு
கையெலி குறிபு

கொவ்வையிதழும்,
குறுஞ் சிரிப்பும்,
யையிட்ட கண்ணுமாய்
பூம்பொழில் தன்னில்,
பூங்கொடி யொன்று
ஆடிய போது
ஆடியோராயிரம்.

கோஷத்திலை காலை
கோஷத்திலை காலை
கீங்கியவிடலு
கீங்கியவிடலு
கீங்கியவிடலு
கீங்கியவிடலு
கீங்கியவிடலு
கீங்கியவிடலு
கீங்கியவிடலு
கீங்கியவிடலு

ஆடியவர் முடியும் முன்
அவள் கரம் நீலே
கிள்ளியே கொடுத்தனர்.
அவளோ,
அணைவர் மனத்தையும்
அள்ளியே சென்றனள்.

பண்ணீர்க் கூதலும் சந்தனப் போர்வையும்.

நாளைக்கு ஓடோடு மறு விழு நான் வருவேன்.

வாங்கின் ஒசை, வானில் கலக்க,
 கோயில் மணிகள், கூட்டமாய் ஒலித்தன.
 கார்ல்மாக்ஸ், ஏங்கல்ஸ்,
 சந்தன், புத்தன்,
 அண்ணலாம் முகம்மத்,
 அவர் முன் இயேசு,
 என்று நினைத்து
 அவைந்த மனமோ,
 அமைதி கொண்டது.
 புண்ணிய மூர்த்திகள்,
 போதித்ததெல்லாம், என்ன ஆச்சு
 அந்தோ எனக்கு, வயகம் போச்சு.
 அங்கே தெரிவது
 கிறிஸ்தவர் சேச்சா?
 அருள் நிறை கண்ணோடு,
 சிறுவையில் இயேசு,
 இயேசு! இயேசு!!
 என்றே அழைத்தேன்,
 நாளை யெந்தன்
 வரவைப் பேசு,
 இயேசு நானே
 என்றே மறைந்தார்.
 எல்லாம் ஒளிமயம்,
 அதனுள் தெரிந்தது,

மருதூர் - ஏ - மஜித்.

அகம் புறம் நானுறெல்லாம் அடிமைகள் உன்னிடத்தில்.

கங்கை வீசுவாரம் சுமை வீசுவாரம்
அறைக்கு நான் வந்து நானை வீசுவாரம் சுமை வீசுவாரம்
சந்திக்க விழைந்த போது,
‘இருப்பனோ தெரியாதன்ப;
எதற்கும் நீர் வந்து பாரும்!’
என்று நீ சொன்ன போது,
நினைத்தேனா இதனை என்னே,
நீன் துயில் கொள்வதற்கா
நீ இது உரைத்தாய் சொல்லு?

கங்கை வீசுவாரம் சுமை வீசுவாரம்
அடிமைகள் உன்னிடத்தில்.
கலாந்தி கிங்கியென்றால்
கலங்கிடும் காரிகையும்
காப்பியத் தோணியேறி
கரைபல கண்ட உன்னை
கொடுமைகள் செய்யும் கொள்ளி
கொண்டதே ஐயோ! இன்று.

பண்ணீர்க் குதலூம் சந்தனப் போர்வையும்.

தேடியே யெந்தன் இல்லம்
 திரிந்து நீ வந்து சேர்ந்து, ராஜவிஸ்வா
 காடியே கணத்திருந்து
 கூர்மையாம் நால்கள் தந்து,
 நாடியே கஸ்வி சொன்ன
 நாயகன் நியோ இன்று
 ஓடியே போனதெங்கே
 உன்னை நான் காண்பதெப்போ?

அங்கிகள் என்ன கோலம்,
 அழகாக உடுக்கச் சொன்னால்,
 “சிங்கிக்கு அறிவே தாகம்,
 சிங்காரம் அல்ல” என்பாய்!
 தங்கியே இருந்தோம் உன்னில்,
 தவிக்கிறோம் எங்கே போவோம். ஏற்கனவே
 வங்கியே போச்சுதம்யோ
 தமிழ் வளருமே அங்கும், உன்றால்.

மருதூர் - ஏ - மஜித்.

**நான்னயி பொறுது வைப்பியிருந்து
நமக்கென விடியும்.**

நீங்கள் சூலாகவுடன் மாண்புக
தத்தும் கடல்லைச், சூலாகவுடன் மாண்புக
நத்துமோ ஏழுந்து, சூலாகவுடன் மாண்புக
காற்றினை மிதந்து. சூலாகவுடன் மாண்புக
கரையெல்லாம் ஒவித்தது! சூலாகவுடன் மாண்புக

நீல வானின்
நித்திய திலகமாம்
நிலவும் ஏறித்தது!
நிலவும் ஏறித்தது!

மாண்புக சூலாகவுடன் மாண்புக
ஏறித்த நிலவில், சூலாகவுடன் மாண்புக
எண்ணற்ற மணல் மேடு, சூலாகவுடன் மாண்புக
சீனிக் கும்பமாய்ச், சூலாகவுடன் மாண்புக
சிரித்து மகிழ்ந்தன. சூலாகவுடன் மாண்புக

சிரித்து மகிழ்ந்த,
சீனிக் கும்பத்தில்,
படுத்துக் கிடந்தான்
படித்த இளைஞன்.

பண்ணீர்க் கூத்தும் சந்தனப் போர்வையும் -

அவையின் ஒசையும்,
 அதனிடைக் காற்றும்.
 எறித்த நிலவும்,
 இளைஞன் மனத்தை,
 என்னவோ செய்தது!
 இளைஞன் மனத்தை
 என்னவோ செய்தது!
 அலுத்துக் கிடத்த,
 அந்த இளைஞனோ,
 அண்ணார்ந்து பார்த்தான்.
 நிலவானில்,
 நிலவு சிரித்தது!
 படித்த இளைஞன்
 கதைக்க நினைத்தான்.
 கதைக்க நினைத்துக்,
 கண்ணை மூடித்,
 திறக்குமுன்னே,
 நிலவும் எங்கோ,
 சென்று மறைந்தது.
 மறைந்த நிலவு
 மறுபடி வந்தது.
 வந்த நிலவின்,
 வடிவை மறைக்க,
 மீண்டும் மேகம்
 நீண்டு வந்தது.
 வந்த மேகம்
 வடிந்து விலக.
 மருதூர் - ஏ - மஜித்.

புஷ்டி குத்திரி
 சுலைபி குத்திரி
 ,பிரிவே யரிசி
 ,வழாநெயி
 ,வழாநெயி நீ
 ,மதுகை யரியீ
 ,பஞ்சங்குவ டானிதூ
 ,நாங்காகரி இப்பலை
 வழாகவி வழாகி
 ,உரியாபவி யகித்துக்கி
 ஸ்ரூபை சுவிடாப
 குடப்ப பாகசுக்கியை
 ,உக்கிரை மாங்க
 குத்திரி வழாகு
 குத்துக ப்பட்டு
 ப்பட்டு மழுமியை
 கூங்கு வியெட்டுக்கு
 யுா நக்கிரா
 குத்தாவ மழுமியை
 காட்டுக்கு ஸ்விக்க
 ,கூங்கு விகாக
 காபவிரிவா யுங்க
 காட்டுக்கிரை க்கிள்கு
 ,வழாநெய்க்குக்காமூ
 ,கூங்கு விதீன
 வழாநெய சுக்கிரை

சிரித்தது நிலவு!
 சிரித்த நிலவின்
 சிரிய ஒளியில்.
 நிலவானும்,
 நீள் பெருங்கடலும்,
 அழகிய உலகும்,
 அதனிடை மரங்களும்,
 அயைதி கொண்டன.
 நிலவும் மேகமும்
 நிகழ்த்திய போரின்,
 பாடமோ அவனுள்
 பளிச்செனப் பட்டது
 உண்மை உலகின்,
 உருவமும் தெரிந்தது.
 பட்டம் சுமந்து
 படியேறும் கூட்டம்
 குறையவே இல்லை.
 சாதிகள் நாறு
 சாற்றும் மாந்தர்
 சந்தியில் நிற்கிறார்.
 சாகவே இல்லை.
 ஏழை எளியோர்
 ஏங்கித் தவிக்கிறார்.
 அவர்களுக்கிண்ணும்,
 விடிவே இல்லை.
 சாதிகள் சாற்றும்

பன்னீர்க் கூதலும் சந்தனப் போர்வையும்.

மாந்தரின் உருவில்
 மழை மேகம் நூறு.
 என்றே இளைஞர்,
 எண்ணிக் குமைகிறான்.
 மின்னியது மின்னல்,
 அது
 இடையோ?
 அவள்
 ஒடியும் இடையோ?
 இடையிடையே
 அது காட்டும்
 பூச்சாண்டி.
 பளிச்சிட்ட ஒளியில்
 பார்க்கிறான் இளைஞர்.
 பரந்த உலகு
 விரிந்து கிடக்கிறது!
 நொடிக்கும் பொழுதில்,
 இடியின் சப்தம்.
 திடுக்கிட டவனும்
 நொடிக்குள் எழுகிறான்.
 எதிரிகள் சப்தம்,
 என்ற நினைப்பு,
 சமூக விரோத,
 சக்திகள் அவைகள்.
 என்று இளைஞர்,
 எண்ணி எழுகிறான்!
 சிறு மழைத் தூற்றல்.

நீண்டாலும் கூடுதல்
 மாக மாக
 பழுதலை பூரிப்பா
 செலுத்திடு இல்லாத
 நீண்டிட்ட சிவாஸ்தா
 ஈதூபாபி பொழுதில்
 நூற்று நெரிசலில்
 கூறுபாபி பழுதலை
 பழுதலை பூரிப்பா
 செலுத்திடு மூலம்
 நீண்டு பின்னால் கூடுதல்
 நீண்டால் இல்லாத
 நீண்டிட்ட சூத்தியம்
 காலை பஞ்சால்
 சுதானம் சூதானம்
 பாலியுடுவினால் கூடுதல்
 நீண்டால் இல்லாத
 நீண்டிட்ட சூத்தியம்
 காலை பஞ்சால்
 சுதானம் சூதானம்
 பாலியுடுவினால் கூடுதல்
 நீண்ட கூடுதிட்ட
 பாலியுடுவினால் கூடுதல்
 கூடுது நீண்டம்
 நீக்கிழாலி கூடுதல்
 நீங்கால கூடுதிருந்த
 நீண்ட கூடுதிட்ட
 கூடுது நீண்டம்
 பாலியுடுவினால் கூடுதல்
 கூடுது நீண்டம்
 பாலியுடுவினால் கூடுதல்
 கூடுது நீண்டம்

மருதார - ஏ - மஜித்

தாறல் மழையின்,
 சுரம் காய
 எப்போ விடியும்,
 என்றே இளைஞுன்,
 எண்ணி நடக்கிறான்.
 விடியாப் பொழுதா?
 இல்லவே இல்லை.
 விடியும் பொழுது
 நமக்கென விடிய,
 வீறு கொண்டெழுவோம்.
 என்றே எண்ணி,
 விடிவை நோக்கி,
 விரைந்து நடக்கிறான்.
 நடக்கும் அவனை,
 ஆசீர்வதிக்க,
 அந்தோ ஆயிரம்,
 மலர்கள் பூத்தன.
 கூவின கோழிகள்,
 கரைந்தன காகங்கள்.
 கீச்சிடக் குருவி,
 கிளிகளும் கத்தின.
 சின்னப் பூச்சியும்
 சிரித்தே மகிழ்ந்தன!
 புலர்ந்தன பொழுது!
 மெல்லெனப்
 புலர்ந்தது பொழுது.

ஸ்ரீநாட சுரித்தால்
 யூறு வ்வயவி மூவை
 சுந்தரவைக்கு முன்னால்
 சூரைவைக்கு சிரியால்
 சூரைவைக்கு முபரிசுவை
 தூண்
 எயிவிட்டிரை
 ஸ்ரீவை
 எயிவிட்டிரை விழுது
 யவிட்டிரை
 முட்டாக தூண்
 தாங்காக்கு
 சிரிசூலை டப்பிசிலை
 சுந்தரவைக்கு
 தூண் கட்டப்
 பூருக்கடக் குத்திலை
 சிரிமூபல மதுக்காது
 மதுப்பு ஸ்ரீவை
 வாநுமை பசிக்குதை
 சாநுமை ஸ்ரீக்காது
 மதுப்பு ஸ்ரீவை
 புப்புக்கு ஏங்க
 காருவில சூறு
 ஸ்ரீவை ஸ்ரீக்காது
 சுந்தரவைக்கு முன்னால்
 சூரைவைக்கு சிரியால்
 சுந்தரவைக்கு முபரிசுவை

பண்ணீர்க் குதலும் சந்தனப் போர்வையும்.

உள்காகவே நான் சாசிறேன்.

பகும் புல் மெத்தை, வழக்குறையுடை குவரை
பனிங்கு நீரோடை, வெளிக்கிர்தி உபாயி கால
மலையடவாரம், நாலுவண் க்ளி வாஞ்சி
மணற் குன்று, தச்சூலங்க பாய்க்குறை
என்றே இளமை, எழுந்து மடிய, வெப்பம்பால
அறுவைத் தொழுவத்துள், வெளி க்லாயி பாகலி
அசை போட்டு நிற்கின்றேன். குஞ்சு வயிமிழு ர

● குவியென்றை குஞ்சுக்குறை
உழுதேன், உரமிட்டேன், பொடுக்கிப்பிளி ரீல
உதிரத்தால் நீர்பாய்ச்சி, வெள்ள வெங்கலி கீலி
உழூத்தேன். குஞ்சுக்குறை ராநிய
ஓய்வதற்குள், குடு மிதித்தேன், வழங்குறை குவரை
சோறாக்க நெல் தந்தேன். வெளிக்கிர்தி உபாயி கால
அதனை வண்டியலே, குஞ்சுக்குறை பாடாவ
அடுக்கி இழுத்து, குஞ்சுக்குறை யவிப்புவிய குஞ்சு
அக்கரை கொண்டு சேர்த்தேன், வெள்ள வெங்கலி
ஆனாலும் நானின்று, வயிலி பொக்குறை
அறுவைத் தொழுவத்துள், வெள்ள வெங்கலி
அசை போட்டு நிற்கின்றேன். குஞ்சுக்குறை ராநிய
நீ நீடு வாழ நினைத்தே, வெள்ள வெங்கலி பாகலிய
என் பாகலைக் கொடுத்தேன்.
நானை உனக்கு, நானுணை.

மருதார் - ஏ - மஜித்.

அந்தாது எனே, அறுப்பாய்!

அதுவரை நானிங்கு,

அறுவைத் தொழுவத்துள்,

அசை போட்டு நிற்கின்றேன்.

நானின்று

அறுவைத் தொழுவத்துள்

அசை போட்டு நிற்கின்றேன்.

செத்த மின் என்தோல்,

செநுப்பாம் உன்றனுக்கு,

கொம்பால்,

கோடிப் பொருள் செய்வாய்,

எனும்போ உன்றனுக்கு என்ம்.

இத்தனைக்கும் எருமையென்றே

ஏசி மகிழ்கின்றாய்.

இனிச் சொல்லி என்ன பயன்.

மனிதா நானின்று

அறுவைத் தொழுவத்துள்

அசை போட்டு நிற்கின்றேன்.

மாடாய் உழைத்து, ஒடாய்ப் போனான்,

என்ற மோழியே, என்றன் விருது.

நானை உனக்காய், நானே சாவேன், கடி உகைக்கு

மனுக்காய் நீயோ,

செய்தது என்ன?

மனிதா சொல்லு,

மெனனம் வேண்டாம்.

அதிலூம் சந்தனப் போர்வையும்.

பண்ணீர்க் குதலூம் சந்தனப் போர்வையும்.

Digitized by Noolaham Foundation.

noolaham.org | aavanaham.org

இனிய சொல் புகன்றிடுவாய்.

விஜயவர்மா
.கடுமீது

இனிய சொல் புகன்றிடுவாய் கூடியனை படிநோல்
எவரிடத்தும்,

இனிய சொல் புகன்றிடுவாய் பாது விழுப்பு விளைக
எப்போதும் நீ

இனிய சொல் புகன்றிடுவாய்.
மனது குளிரவே,

மகிழ்ந்து குலவவே,
இனிய சொல் புகன்றிடுவாய்.

மறை மொழியுடனே
நமி வழி நடந்து

இனிய சொல் புகன்றிடுவாய்.
எவரிடத்தும்,

இனிய சொல் புகன்றிடுவாய்.
“அயலவன் பசித்திருக்க

புசியாதே” என்ற
அண்ணலார் சொல்லதனை

அனுதினம் நினைத்து
அவனியில் வாழ்ந்து

இனிய சொல் புகன்றிடுவாய்,
எவரிடத்தும்

இனிய சொல் புகன்றிடுவாய். காபி புதுக்கூய்ராம
நாடு கிளிராப் ப்ரகாஷ கீழா

மருதூர் - ஏ - மஜீத்.

கார்மேகம் துற்சிறது.

வீராசலி யோகி
மிராக்கிலூர்க்கு

ஒற்றைப் பணையின் தீழ்,
ஒரு குடிசை. அதனுள்ளே,
கள்ளிறக்கும் தொழிலாளி
கார்த்திகேசவின் குடும்பம்!

காலை மாலை கட்டுமுழைப்பு,
காலமெல்லாம் இதேயுழைப்பு,
ஆனாலும் கார்த்திகேசு,
அனிவதற்கு ஒரு சட்டையில்லை.

உழைப்பும் ஊதியழும்,
ஒழுங்கில்லையென்பதனால்,
அலைகடல் துரும்பது போல்,
அவதிக்குள்ளாகின்றான்.

வருகின்ற வருமானம்,
வாழ்வதற்குப் போதாது,
எல்லோர்க்கும் இந்திலையா?
எழில் உலகைப் பார்க்கின்றான்.

பானீர்க் குதலும் சந்தனம் கிராஸ்வாய்.

பக்கத்துர் பணந்தோட்டம், மினால் விழியாக்கி
பார்வதியான் சொந்தம், குக்கெளியங்கள் உண்டு
பரம்பரையாய் வந்து சேர்ந்த, சுயாகல் உண்டு
பல சொத்தில் அதுவுமொன்று, உண்டு உண்டு

பண மருவே அதனுள்ளே,
பல் நூறு பளபளக்கும்.
கார், பங்களூர்,
பார்ப்புகழும் சொர்க்கத்து வாழ்வு.

பார்வதிக்கு இரண்டு
ஆண் மக்கள்; தொழில் இல்லை;
அவள் கணவன் ஜூயாத்துரையும்,
இப்படித்தான் இருந்தான், இறந்தான்.

வழிவழியாய் வந்த சொத்தில்,
வாழ்ந்து பழகி விட்டார்.
கார்த்திகேசுக் கூட்டம்
கணவிழித்துக் கொண்ட தின்று.

தேட்டத்தில் தொடர்ந்து மாட்டம்,
தொழில் செய்யக் கார்த்திகேக்,
தேட்டத்தை உறிஞ்சி வரழும்,
தென், உண்ணி, பார்வதியா.

மருதூர் - ஏ - மஜீத் தாவாஹி பணங்கள் மிகுஷ கிராமம்

இறையவிதியே பொருத்திக்கு, மாச்சீயப் பிழக்கம்
நிறை செல்வமளித்தெனும், மாசெ ஸாயகிமெட்ட
கண கொண்ட கருத்தையினி, ஏ மிருங்காயப்பு
முறை மாற்ற நினைக்கின்றான். கிளாக்ட் என.

விலாகுகூ, விலாகு விலாகு
பிழக்கமெட்ட விலாகு விலாகு
விலாகு விலாகு விலாகு
விலாகு விலாகு விலாகு

விலாகு குல்லியெட்ட
விலாகு விலாகு விலாகு
விலாகு விலாகு விலாகு
விலாகு விலாகு விலாகு

விலாகு விலாகு விலாகு விலாகு
விலாகு விலாகு விலாகு விலாகு
விலாகு விலாகு விலாகு விலாகு
விலாகு விலாகு விலாகு

விலாகு விலாகு விலாகு விலாகு
விலாகு விலாகு விலாகு விலாகு
விலாகு விலாகு விலாகு விலாகு
விலாகு விலாகு விலாகு விலாகு

பண்ணீர்க் குதனும் சந்தனப் போர்வையும். - ஒ - நாட்டுப்

வாழ்வும்
செய்வும்

வியுலாக்ஷ்மி
வினாக்ஷணக்லீ

வட்டி எடுக்கும்,
செட்டிக் கடையை,
வா நான் காட்டுகிறேன்,

வந்து,
பார் நான் காட்டு வதை.
கடவுள் படங்கள்
கணதியாய் உண்டு!
அணையா விளக்கு,
அவைகளின் அருகே!
பொட்டும் பூவும்,
இட்டும் தொட்டும்,
வாசக்குச்சியை,
வகையாய் ஏறித்தும்
வைத்துளர் அங்கே!
என் இவை என்று
என்னி நீ பாராய்!

கிபிப்ரப ர்ஜவு மாங்கா
ங்குத்தப்பிக் குட கஞ்சி
நகர்ஷயப்பட மாங்கா

காக்ட்டுகிப்பா காங்கா
நாக்கு காங்கா

நாக்கு காங்கா நாக்கு
நாக்கு காங்கா நாக்கு
நாக்கு காங்கா நாக்கு
நாக்கு காங்கா நாக்கு

நாக்கு காங்கா நாக்கு
நாக்கு காங்கா நாக்கு
நாக்கு காங்கா நாக்கு
நாக்கு காங்கா நாக்கு

நாக்கு காங்கா நாக்கு
நாக்கு காங்கா நாக்கு
நாக்கு காங்கா நாக்கு
நாக்கு காங்கா நாக்கு

மருதூர் - ஏ - மஜ்த். நாபலி பாங்கு மாங்கா நாக்கு

ஆயிராவும், அண்ணலாரும்.

விழவுப்பு
விழவுப்பு

வெள்ளை மணற் பரப்பில்,
விரித்த ஒரு கம்பளத்தில்,
அண்ணல் நடியவர்கள்,
அழகாகச் சாய்ந்திருந்தார்.

அவர் அருகே ஆயிரா,
அன்னைக் கிளியோலே
அயர்ந்து நிலாமுகத்தின்,
அழகைப் பருகுகின்றார்.

பிறை பதினான்கு அன்று,
கறை நிலா மேகத்துள்,
உறைவதும் வருவதுமாய்,
நிறை ஜாலம் காட்டியது.

அந்த நிலா... இந்த நிலா....
எந்த நிலா உண்மை நிலா
வர்வத்து இருந்த நிலா
வந்ததுவோ தீழிறங்கி?

பண்ணீக் குதிரும் சுந்தனம் போர்வையும்.

சந்தேர அவர் மனத்தில்,
சலனம் தான் ஆணாலும்,
எந்த நிலா உண்மை நிலா,
என்றறிய ஆவலுற்றார்.

நீண்டாகவீ
நூல்விளையாக
ஏடு இக்பறுத்
ஏடு கூடி எண்ணாலும்
நூல்விளையாப் ப்ரபுவி பலே
ஏடு விளையாப் ப்ரபுவி ஏடு ஏடு

அண்ணார்ந்து பார்த்தார்,
அதிலே கருவடுக்கள்!
அருகினிலே பார்த்தார்
பால் நிறத்தில் பல் வரிசை!

நீண்டாக கட்டால்
!பூவாக அந்தே
வழுகி கூட்டுவாலு
!நூல்விளைப்பு விழுங்க சொல்

ஓயவிட்டூ ப்ரபுவு
பல் வரிசை கண்ட அவர் ஓயவிட்டூ எலி முடு
பலவாறு எண்ணுகின்றார். முடு ஓயவு
மண்ணிலே கண்ட நிலா ஓயவு
மனத்திருத்திக் களி கூர்ந்தார்!

ஒட்டூ வண்ப்பாபி
ஒட்டூ ஓயவிடக !நூல்வு
விழுவிளை கூடுவுக்கால
!நெறி குத்தால கூடுக்க

மருதார் - ஏ - மஜீத்.

நினைவுகள் ஊகவில்லை.

அறுபத்தி ஆறு,
அவ்வாண்டை இன்று
இரை மீட்டிப் பார்க்கின்றேன்,
இன்று இரை மீட்டிப் பார்க்கின்றேன்.

வாடகை அறையில்
வசித்த கலமது!
ஞாயிற்றுக் கிழமை
நான் எங்கும் போகவில்லை!

முட்டைப் பூச்சியோடு
முழு நேர விளையாட்டு.
“ஐயா! ” எனும் அலறல்.
அது கேட்டு நான் நிமிர்ந்தேன்.

பொய்யல்ல ஜந்து
புதல்வர்! தாயோடு ஆறு
கைக்குழந்தை; வாய்கிழியக்
கத்திக் களைத்த நிலை!

பண்ணீர்க் குதலும் சந்தனப் போர்வையும்,

உடுக்காப் பூது ஏரிக்
வாழுமானு ஸ்ரூ வாகை
நாறி வண்டை நாறி கூட்டு
பாடும்மூலை பிழுங்கா

ஸாதுக்ராப் ஸுத்ராகாங்கு
! ஸ்ரூப்புமூரை விழில்
ஸாதுக்ராப் வினிசுலை
! காங்கிர ஸ்ப ஒலிக்குபி சோப

! ஸ்ரூப்புமூரை விழில்
ஸாதுக்ராப் வினிசுலை
! காங்கிர ஸ்ப ஒலிக்குபி சோப
ஸாதுக்ராப் ஸிலை பிழுக்குலிக்காப

கணவன் அங்கோடையிலே, கீழியழுகாலி நாளி
கஷ்ட காலமையா, மூபாஸி ரூத பாலி
என்றே அவன் புலம்பி சுங்கி ஸ்ரீராம
இருமிக் கையேந்துகிறான்! காலி சாரிசுக்கிடுவு

உடையாவுமே கிழிசல்.

உள்ளீடு தெரிகிறது.

பசி போக்க ஏதேனும்

பார்த்தனிக்கக் கேட்கின்றாள்.

இரக்கம் என் நெஞ்சத்தைக்காப் பறந்து ஏற்று
என்னவோ செய்கிறது.

காலை உணவோடு பணம்,
கையில்வைத்தனுப்புகிறேன்.

அவ்வேலை அருகினில்,

அறை நண்பன் தான் வந்து,

காலையில் ஏமாந்தாய்,

கடுங்கள்ளி அவளேன்றான்.

கைக் குழந்தை அவளது தான்!

மற்றவைகள் வாட்கைக்குப்

பெற்றவைகள் போயா.

பேதலித்துப் போனாயே!

மருதார் - ஏ - மஜீத், மூபாஸி பாகாஷ்ட மாதிரி சீலைப்

இன்று கொழும்பிலே, வரிசைதால்விட்டு கூடாதோக
இதுவும் ஒரு வியாபாரம்! நூல்களாக ஏதொல்
முதலாளி வேறு இருந்து விஸ்து நீலம் முனிசை
முடுக்குகின்றான் இவர்களையே! குத்தியிகை கூறின

நீண்ட வரிசையாலே கூடாதோக ஏதொல் இதே நீண்ட
என்றே சிரித்தான். நாடும்பிப்புவி கூச்சித்தாப
இதனை அன்று சிந்தித்தேன்.
இன்று இதனை
இரை மீட்டிப் பார்க்கின்றேன்.

நீண்டிருந்த நூலைவிட்டு
ஏதும் சாத நூபங்கு என்று
ஏதும் சாத நூபங்கு
நூடு சாதியே நீர்க்கும்புக்கு

நூடு சாத குருதியுடு கூடாத
புதுக்கலையாக நூடுக்குறுப்பு
நூடு நூடுக்குறுப்பு
யீராகாபி புதுக்கிழப்பு

பன்னீர்க் கூத்தும் சந்தனப் போர்வையும்.

எங்களையும் எண்ணிப்பார்

விடுதலை
விழுப்பிலே

படி.க்கின்ற மாணவன் நான்

- எனக்கு

படிப்பதற்கு மேசையில்லை,
எட்டுப் புத்தகங்கள்

- அதிலே

ஏழு இன்னும் வாங்கவில்லை.

தாய் மட்டும் என்ன செய்வாள்

- தந்தை

தனிவழியே சௌறு விட்டார்,

ஒரு சட்டை எந்தனுக்கு

- அதிலே

ஓரேழு ஒட்டையப்பா.

தாய்டுத்தும் சேலையிலே

- சிறிய

தையலோ ஏராளம்.

தம்பிமார் மூவர்

- மார்க்கச்

சடங்கின்னும் ஆகவில்லை.

ஏழ்மையின் உச்சக் கட்டம்

- எங்களுக்கு

எனிந்த நிலைமையென்று

வாகனத்தில் சவாரிசெய்யும்

- கனவானே

எண்ணிப்பாராய்!

மருதார் - ஏ - மஜீத். நானைப் பொதுவும் யாதே நானைப்

கடலும் கிழவியும்.

விழுவதோன்று
சிரபிசோன்று

ஆர்த்து எழுந்த,
அந்தக் கடல்லை,
வேர்த்துக் கீழே,
விழுந்து மாய்ந்தது.
பார்த்து இருந்த,
பசுநேர் கிழவியோ,
சேர்த்து நோக்கினாள்,
சென்ற நாளதை.

குக்கா -
கொங்பிடாகவி குருபுப்புப
ங்கக்குத்துப் ப்ளபா
யிலில் -

இளமை நினைவு,
எழுந்தது அலைபோல்,
பழமையாகிப்,
படிந்துமடிந்தது.
வழமை நிலைக்கு,
வந்தது மீண்டும்.
நிலைமை நேரே.
இளமையானது.

யிழுக்கா -
குக்குக்காவி பாக்கியாக

யிழுக்கா -
குக்குக்காவி பாக்கியாக
குக்குக்காவி குருபுப்புப
ங்கக்குத்துப் ப்ளபா
யிலில் -
ப்ளபாப்பிசோன்று

பன்னீரிக் கூதலும் சந்தனப் போர்வையும். - உ - ராதாம்

கடலில் சென்ற,
 கப்பல்கள் எத்தனை.
 உடலின் இளமையை,
 அள்ளியோர் அத்தனை.
 விடலைப் பருவத்து,
 வீரியம் சென்றது,
 சுடலைப் பருவத்து,
 சோம்பலை நாடியே.

கடலில் சென்ற,
 கப்பல்கள் எத்தனை.
 உடலின் இளமையை,
 அள்ளியோர் அத்தனை.
 விடலைப் பருவத்து,
 வீரியம் சென்றது,
 சுடலைப் பருவத்து,
 சோம்பலை நாடியே.

 பெண்மையென்ற,
 பெரிய நாவலை,
 மின்னல்ழளியில்,
 படிக்க நினைக்கிறார்,
 ஆண்மையுலகு,
 எத்தனைஅசடு,
 என்றே கிழவி,
 எண்ணி எழுதிறாள்.

கடலில் சென்ற,
 கப்பல்கள் எத்தனை.
 உடலின் இளமையை,
 அள்ளியோர் அத்தனை.
 விடலைப் பருவத்து,
 வீரியம் சென்றது,
 சுடலைப் பருவத்து,
 சோம்பலை நாடியே.

 பெண்மையென்ற,
 பெரிய நாவலை,
 மின்னல்ழளியில்,
 படிக்க நினைக்கிறார்,
 ஆண்மையுலகு,
 எத்தனைஅசடு,
 என்றே கிழவி,
 எண்ணி எழுதிறாள்.

கடலில் சென்ற,
 கப்பல்கள் எத்தனை.
 உடலின் இளமையை,
 அள்ளியோர் அத்தனை.
 விடலைப் பருவத்து,
 வீரியம் சென்றது,
 சுடலைப் பருவத்து,
 சோம்பலை நாடியே.

 பெண்மையென்ற,
 பெரிய நாவலை,
 மின்னல்ழளியில்,
 படிக்க நினைக்கிறார்,
 ஆண்மையுலகு,
 எத்தனைஅசடு,
 என்றே கிழவி,
 எண்ணி எழுதிறாள்.

மருதார் - ஏ - மஜீத்

வட்டாரமிழ்தீ
ாவாஹாம்ம

விழியிரண்டும் வண்டுகளோ

வாகனத்தை எதிர்பார்த்து, கடல் ராயினாலும்,
 ‘‘பஸ்’’ தரிப்பில் நிற்கைவிலே கூட்டுப் போடும்
 மோகனத்தை ஊட்டுதற்கோ, கடல்களில் மூரிம்
 மோகினியாள் வந்து நின்றாள்! கூட்டுப் போடும்
 யுதிரா சபைமாலி

வெட்டுறுப்புப் பெட்டகத்தின்,

விழி இரண்டும் வண்டுகளோ?

இட்டமுடன் பார்க்கின்றேன்

இருட்டினிலே ஒளிப் பாய்ச்சல்!

அற்புதமாய்ப் புள்ளியொன்று,

அவள் கன்னக் கதுப்பினிலே,

பொற் குடத்திற் பொட்டாமோ?

புளகித்தது என்மனசு.

குட்டை முடி சுருட்டை,

குருவிக் கூடன்ன கொண்டை,

பட்டனத்துப் பெண்டுகளும்,

பார்த்திவளைச் செய்தனரோ?

கொண்டைதனில் ஏன் விரலைக்

குவித்தாள்? அட! இடையேன்

சன்றியென ஈர்த்ததுவோ?

சந்தரியே நான் ரசிகன்.

பன்றீர்க் கூதலும் சந்தனப் போர்வையும் - உ - காந்துவ

கழுகொத்த கழுத்திவிலே, ராடுவின்ற ரிசைவாலே
கருஞ் சிவப்புப் பூச்சிமணி, தயானங்களும்
அழுதாறும் இதழ்களிடை, சியூல் கெடி மூபவினிழி
அப்பிவைத்த காவிநிறம்! ராடு நாடு அப்பு !

கறுப்பில் அழகியவன்,
கருத்தெல்லாம் இனித்திட்டும்,
பெரும் இடத்துப் பெண் என்ற,
பேதலிப்பு என் மனதில்!

“கருப்பாயி” என்ற குரல்,
காதினிலே வந்து விழி,
திருப்புகிறேன் பார்வையினை,
திடுக்குற்றேன்! தெளிவற்றேன்!

“அளிகம்பை”க் குறவனவன்,
அவனுக்கு இவன் மகளா?
வழிவழியாய்ப் பாம்பாட்டும்,
வனமகனின் மகளிவளா ?

சிந்தனையில் மின் வெட்டு,
சிரிப்புத்தான் வருகிறது.
அந்தோ! நான் வானத்தை
அண்ணார்ந்து பார்க்கின்றேன்.

மருதூர் - ஏ - மஜித், காவாயு ப்ராதாந்த யூத கர்த்தாப

வனமகளிர் என்றோர் குதிரைக்குக் கூடால்லிருந்து
வஞ்சனையைச் செய்தானா? இதுபொலி முப்பால் குறைக்க
இனபேதம் இலை அழகில் விடுவதும் ஏனும் விடுவது
எ ! அழகே நான் இரசிகன், இரசிகன் குதிரைக்கு

குதிரைக்கு, குதிரைக்கு
பாலுபகுதிக்கு, பாலுபகுதிக்கு
உங்கள் கூடுபலி பாலுபகுதிக்கு குதிரைக்கு
அழகை உலகிடையே, குதிரைக்கு உங்கள் கூடுபலி
அள்ளித் தெளித்த அவனோ,
பொதுவுடமைவாதி.
நானோ இரசிகன்

குதிரைக்கு உங்கள் “குதிரைக்கு”
குதிரைக்கு உங்கள் குதிரைக்கு
காலபிழங்காப் பாலுபகுதிக்கு
காலுபகுதிக்கு காலுபகுதிக்கு

காலுபகுதிக்கு குதிரைக்கு
காலுபகுதிக்கு குதிரைக்கு
காலுபகுதிக்கு குதிரைக்கு
காலுபகுதிக்கு குதிரைக்கு

குதிரைக்கு குதிரைக்கு
குதிரைக்கு குதிரைக்கு
குதிரைக்கு குதிரைக்கு
குதிரைக்கு குதிரைக்கு

பன்னீர்க் குதலும் சுந்தனப் போர்வையும்.

ஏக்கங்கள் திருமா என்றென்னைப் பார்க்கிறாள்.

ஏக்கத்தில் அவள்,
இனிய தாக்கத்தில் நான், பண வீக்கத்தில் சிலர்,
ஆக்கத்தை அழிக்கிறார்கள்.

நான் அவளைப் பார்க்கின்றேன்,
புத்தன் யசோதரரயைப் பார்க்கிறானா?
பாசக்கயிறு அறுகிறதா?
ஏக்கங்கள் திருமா?
என்றென்னைக் கேட்கிறாள்.

கண்டி இழுத்து,
சுறுக்காய் இரு முத்தம்,
அன்னிக் கொடுத்து,
அவளோடு பேசலுற்றேன்.

பல்கலைக்கழகப்,
படிகளிலே நாமிருந்து,
இரவு பகலாய்,
ஏதேதோ பேசி விட்டோம்,
அந்த நினைவு,

மருதார் - ஏ - மத்தி. என்பது பாக்கி மழுகு என்னை

அலையாகி மடியட்டும், நாதை சீர்வாஸ்தவ
 ஏக்கங்கள் தீர்வாபாப பிரான்னெயிலிர்வா
 ஏதும் வழிகாண்போம்,
 பட்டத்தைத் தூக்கி,
 படிக்கட்டில் போட்டு விட்டு, உடிக்காக யிலே
 எட்டி நடத்து,
 என்னுடனே வந்து விடு, நாடுகீழ்ப்பிழ துறைக்கலூ
 அந்தோ! என்னை,
 அழைக்கிறது அவ்வலகு.

அதோ பார்!
 தொழிலாளர் உலகு,
 துவண்டு மடிகிறது,
 உழைப்பிற்கேற்ற,
 ஊதியமே இல்லாது,
 மடிந்து மாய்கிறது,
 பலபேர் உழைப்பை,
 ஒருவன் சுரண்டுகிறான்,
 உழைப்பாளிபோடு
 ஒழுங்கான சட்டையில்லை.
 வீடின்றி ஏழைகள்,
 வீதியிலே தூங்குகிறார்,
 காற்றில், வெய்யிலில்,
 கடும் மழையில், புயலில்,
 போகிட்டு நின்ற,
 போராளி தொழிலாளி,

பன்னீர்க் கூதலும் சந்தனப் போர்வையும்.

உழுது உரமிட்டு

உதிர்த்தால் நீர்பாய்ச்சி

பயிர் விளைத்த விவசரயிழுவாகி ருஷ்டில்லு
பகலெல்லாம் பட்டினியாம், மாவட்ட ருஷ்டிக்காபி
வர்க்கப் போராட்டம், முழும் குத்து முனைக்கிழல்
வாவென்றழைக்கிறது.

ஏக்கத்தால் வாடும்,

ஏழை எளியவர்க்கு,

வாழ்வளிக்கப் புறப்பட்டேன்,

ஏக்கங்கள் தீர மாவட்ட குத்து முதைபி உடு
இணைந்து போரிடுவோம். மாதங்களை மதுகிழ்லு
சிங்களவன், தமிழன்,
அவனோ சோனி,

என்றெல்லாம் நாங்கள்,

இனவாதம் பேச மாட்டோம். மாதுகிழ்லி நடு
ஒன்றேகுலம், ஒருவனே தேவன், மதுகிழ்லி நடு
என்றே உரைத்து,

ஏக்கங்கள் தீர்த்துவைப்போம். மாதுமியல்தூ
உணர்ச்சியில் ஏதேதோ குத்துவிடை மாதுஷ்மாது
ஊறிவிட்டேன் என்றா

ஏறிட்டுப் பார்க்கின்றாய்,

கண்ணே!

கலக்கத்தை விட்டுவிடு. மௌயியல் குத்துக்காலி
ஏக்கங்கள் தீர முழுமாகுத்தாகி தாய்பூல
இணைந்து நாம் போரிடுவோம். குத்து முனிஞாகு

மருதூர் - ஏ - மஜீத்.

முத்தும் சொத்தும்.

பிப்பிள கலை

கிள்ளார்டி மாகுக்கட்டு முத்தென்று சொன்னவுடன், விலை தட்டாயனில் ரிபிப் பொத்தென்று எம்மனத்தில் கூறப் பாஸ்ஸிலைப் பித்தோன்று வந்து விழும், ப்ரட்டாராபால் பிக்கால் சொத்தென்று பணக்காரர் ! குழுக்குப்புறை கூறுவோம்

முகும் மாகுக்கட்டு கங்கயிலை பூஜை உண்மை வழி எண்ணினின்றோர், பிக்கிளைப்பால் ஒரு போதும் ஏற்க மாட்டார், சுதி ந்தங்காக்க முத்தோ பணக்காரர், சாவிடிரிபாலி கூஷ்ணாலை சொத்தென்ற கருத்ததனை.

கூஷ்ணால் பாஸ்ஸிலைக்கால் பித்தோன், இழகாநின்ற, சுபரி மதுரையை பார் உடைத்தோன், கூவி கூவி கூவி கூவி அழகாம் நன்றே, கூக்காக குரிசு கூக்காக ஆட்டசெய்தோன், வியர்வையாலே, கூதி ந்தங்காக்க ஆனவன்தான் ஆணிமுத்து.

கூஷ்ணால் சுதிப்பிளை தொழில் செய்தே வாழ்ந்த தோழர், ! கூவிசுக்க தோற்றுவித்த வியர்வை, கூவீட்டில் குதாக்காக அழியாத சொத்து என்றும். சுதி ந்தங்காக்க அதனுருவே முத்துப்பாவிடிரிபாலி சுதி கூஷ்ணாலை

பன்னர்க் கூதலும் சந்தனப் போர்வையும். . ட. காஷ்மு

காலத்தை என்னவிட மன்னில், பூதுமையை கீழ் காத்திருந்த வியர்வை வெள்ளுத்தரஸ் அள்ளுண்டு, வீறுகடல் போய்ச் சேர்ந்ததுவே.

பரிசூலத்தாக கூறுவிடாக
கடலினுள்ளே சிப்பியதை, நீதிக்காலை ஒரு
கண்டவுடன் ஆதரித்து, ப்பாக்ஸிலை நூதாச
உதவுறவு கொண்டாடி, ப்பியாதுப்பை நூதாசப
ஒரு திட்டம் சொன்னதுவே. பாலுபாபி ஒரு பாவமாக்கி

உன்னை உன்னுணர்வை,
ஒடுக்கி நின்ற பணமுதலை, பிசிலாக்க சுரியாலைக
வெல்வதற்கு வழிகேளு நீவாச்சூ வரிசீலித்து
விலைமதியாமுத்தாய் ஆகு. மாலைக்கு கீப்பு

என்ற சொல் இனிதே கேட்டு படிப்பு படிப்புவெ
கருவுற்று முத்தாய் ஆகி, ப்பாக்ஸிப் பக்ஸர்ப
கருவறுக்கும் திட்டமுடன்,
கழுத்தினிலே மாலையானோம்.

காலத்தை வென்று, கக்டூர் கீர்த்தி
கழுத்தறுத்துக் கதைமுடிக்கும், புவிராஜங்கவறுமாங்க
கதையொருநாள் கேட்பீர், குப்பது நூத்தாக
களிப்புடனே படிப்பீர்தனே. பயக்ஞடிக்கு பயிது

மஞ்சார் - ஏ - மஜீத். ஓரைப் பாலத்துக் கூட்டுக் கிரியைப்

நெடுங்கால திருத்தம் போன்ற விவரங்களைக் கொண்டு இந்த நூலை மாற்றுவதை விரிந்துகொள்ள சப்பால் நடந்து விடுகிறேன்.

உன் நவீனத்தில் புதுமையில்லை.

காலிமுகக் கடற்கரையே,
உன் நவீனத்தில் புதுமையில்லை. சிரி வரிச்வருவிடங்க
காதல், களியாட்டப்,
பாசாங்கு பண்ணுமிடம்,
நீயென்று சொன்னால், பாசாங்கு முப்பு மு
நிச்சயமாய் அது பொருந்தும்.

காலையின் கண்ணியரின், கழுப்பு முங்கி கிள்ளிடு
கழுத்தினிலே பூச்சமணி, துக்கிழும் குட்டுமுன்று
சிப்பிக் கோரவை.
உடையெல்லாம்,
வெட்டும் ஓட்டும்,
பார்க்கப் பரிதாபம்.

ஏந்திமூயின்,
இடையேன் ஓடுகிறது.

அள்ளி எடுக்க

ஆள்வருமென்றாமோ?

குடைக்குள் நடப்பது

குடும்ப ஒத்திகையா

பண்ணீர்க் குதலும் சந்தனப் போர்வையும்.

உழைத்தோர் கணப்பால், நூற்று நீரிலூபம்
 உறங்குகிறார் வீட்டினிலே. ராபரி பிரதாந்திர
 உண்டு பெருத்த,
 உடல் சுமந்த பேர்வழிகள்,
 ஒடி நேரத்தை,
 ஒட்டுகிறார் இங்குவந்து.

மீபடி பிள்ளை
 நூற்று யூனிக்
 அதூத்துப் பயிரை
 பலாக்கு நூற்றுக்
 கலைக்கூப நூற்றா
 ழப்புக்கு குற்று

பேரிரைச்சல் கொண்டு,
 அலையாகி மடியும்,
 அந்தக் கடலஞ்சே
 தாயோருத்தி நீர் தேடி,
 சேயுடனே அலையும் காட்டி,
 அந்தோ! பரிதாபம்.

குபங்காத்திரபழா
 , பழாவ கூலித்தி
 , நூற்று கூகுங்கி
 , பாகுபை கூடு

வயோதிபர் ஒருவர்
 சிறுநீர் கழிப்பதற்கு,
 இடந் தேடியலைகிறார்,
 உன்னிடத்தில் அது இல்லை
 காலிமுகக் கடற்கரையே,
 உன்னிடத்தில்,
 ஒன்றும் புதுமையில்லை.

, கிளாடி குள்
 காலாங்கு, மங்கா
 , குராமத்துப்
 , குவித்தி குண்டு
 , குங்கிருபி கிள்ளு

மருதார - ஏ - மஜீத்.

பன்னீர்க் கூதலும் சந்தனப் போர்வையும்.

பெண்ணப் பெரிய,
கருங்கல் ஒன்று,
உசும்ப மறுத்துக்,
கிடத்தல் ஒக்கும்,
எந்தன் மனத்தில்,
அந்த நிகழ்வு.

எழுபத்தொன்பது,
தித்திரை மாதம்,
திங்கள் இரவு,
திகதி பத்தாம்.

அந்த இரவில்,
எங்கள் அன்னை,
அழுதவாறு,
அரட்டிய போது தான்,
தந்தை பிரிந்த,
செய்தி தெரிந்தது.

பன்னீர்க் கூதலும் சந்தனப் போர்வையும், வ - ஏ - ஸ - ர - ஹ

அற்றைப் போழுது,
 தந்தை உடலோ,
 கொதியாய்க் கொதித்தது.
 காய்ச்சல் கடுமை,
 என்றே எண்ணி,
 சந்தனம் அரைத்து,
 உடலில் பூசி,
 போர்வை யாக்கினோம்.
 பன்னீர் கொஞ்சம்,
 பருக்கிப் பார்த்தோம்,
 அனைத்தையும் உதறி,
 அகன்றதே அவ்வயிர்.
 அந்தச் சந்தனம்,
 பன்னீர் வாசம்,
 அகலாதுள்ளதே.

ஆ!
 என்னருமைத் தந்தையே,
 எப்படி எங்களை,
 விட்டுப் பிரிய,
 மனமும் வந்ததோ?

நான்,
 இளைஞனாகி,
 ஆசானாய் ஆனபோது,
 எனக்கு நீங்கள்,
 ஆசானாகி,

மருதூர் - ஏ - மஜீத்.

புமிக மாநாக்கிலை
 பயிரில்க்கு வூ
 யைப்பி ச்சுக்கு
 முத்து சுக்குலை
 துப்புப் பிழை
 மாநாக மாநாக்கிலை
 சுப்பிரகாரி சுக்கு
 வைக்காக சீடுபை
 நாக்காக பிழை

குல்லை சுக்கு
 கல்லை சுக்குக்கு
 ஸ்தாபி சுக்குக்கு
 ராக்குத்துக்கிலை
 ப்புமிகாரை சீடு
 கல்லைபுதை
 ராக்குத்துபுதை சுக்குக்கு

பலிகுட்டிக்
 க்கால
 டாபி குத்துக் கிலை யாநாக்கு
 ஸ்தாபி சுக்கு
 குட்டிப்பி ச்சுக்குப்புக்கு
 குங்கு சுத்துக்கு

“எந்தாலும் கயிறு,
 முறைக்கெறியா
 திருத்தல் போல,
 இருத்தல் ஏற்பு”
 எனப் புகட்டி,
 வாழ்ந்தும் காட்டிய,
 உங்கள் தோழின்,
 பட்டுச் சால்வை,
 மக்ரும் சாட்சியம்.

உங்கள் தந்தை,
 உங்களைக் காக்க,
 எத்தனை இரவுகள்,
 கணவிழித்திருந்தார்
 ஒர் இரவாயினும்,
 அப்படியிருக்க,
 உங்களால் முடிந்ததா?

தந்தையே!

நான்,
 சிறுவனாய் இருந்த போது.
 எனை நீங்கள்,
 நன்பர்கள் வீட்டிற்கு,
 அழைத்துச் சென்று,

பண்ணீர்க் கூத்தும் சந்தனம் போர்வையும்.

தூதுபலி பட்டால்
 நாவிடா தஷ்டு
 தூக்கிமலி ஸ்பாய்க்காலி
 பால்லை சீக்கிய
 ஸிளங்கா முரிசா
 குக் காலை சீக்கால்
 தீடு சிட்டா
 மாக்கிலிக்கா மாக்கிலிப
 மாக்குங்காப மாக்குப
 தீடு சுப்பாக்காக்கா
 சிலுவங்க குருங்கா
 மாக்குக்கா சீக்கு
 மாக்குக்கா மாக்கு
 மாக்குக்கா மாக்கு

புத்தகம் தந்து,
வாசிக்கச் சொல்லி,
இப்படி உன் மகன்,
வாசிப்பானோ?
எப்படி என் மகன்?
என்றே கேட்டு,
பெருமைப்பட்ட,
அந்த நாளை,
என்னியறுகிறேன்.

வாய்ப்பு யான்த
நாய்பி தலை
ஙாகி வழைப்பி
நூலாக ரயிக்க

இந்த நோட்டு,
உங்கள் வாப்பா,
சேவையின் சின்னம்,
அதன்பின் யாரும்,
அப்படிச் செய்ய,
என்னிய தில்லை.

நோபி இங்கு
நாளையே நங்கு
நாபி இங்கு
நாபி இங்கு

இந்த மதகு,
உங்கள் வாப்பா,
காலக் கட்டு,
வெள்ள காலம்,
மட்டும் நினைப்பார்,
என்று ஊரார்
உரைக்கும்போது

பயிற்சி கழக
ஏந்தா ரயிஸி

பயிற்சி கழக
ஏந்தா ரயிஸி
பயிற்சி கழக
ஏந்தா ரயிஸி
பயிற்சி கழக
ஏந்தா ரயிஸி

மருதார் - ஏ - மஜீத்.

வள்ளம் குளிரும்,
தந்தை பேயரால்,
பெருமை கொண்ட,
தனயர் நாங்கள்.

அன்று,
உங்கள் ஜனாசா,
ஊர்வலமாகச் சென்ற போது,
கலந்து கொண்டோர்,
கட்டியம் கூறினர்.
நீங்கள்,
சமூக சேவை,
பிரியர் என்றே.

எங்கள் கண்ணீர் வெள்ளமும்,
மக்கள் வெள்ளமும், கலந்த,
வெள்ளக் காட்டில்
உங்கள் ஜனாசா,
வெள்ளை ரோசாவாய்,
மெல்ல மெல்ல,
மிதந்து சென்றதே,
ஆ!
என்னருமைத் தந்தையே,
எப்படி எங்களை,
விட்டுப் பிரிய,
மனமும் வந்ததோ?

ஒங்க யகூஷுப
நீங்கள் கூங்கினால்
ஏன்ற சூத தப்படு
நோயிவாப்பினால்
ஏங்கு சூத தப்பால்
. இப்பகு இவ்வால்
பூப்பிவாய்ந்துபி
நோது கால்
நூட்டியூப்பினால்

குழப் பக்டி
நூப்பால் கூங்கி
. இப். கூங்க
பூப்பாக கூங்கிவி
பூப்பாகவி படிடை
காரை குதா
நூப்பிவுக்குதா

பண்ணீர்க் குதலும் சந்தனப் போர்வையும்.

పొందలకు గేతం
కొస్తును క్రుషు

పొందలకు గేతం
కొస్తును క్రుషు

చెరిప్పుడుకుఁడు
ఉత్కసవిధిస్తు

ఎంపక్కకెల్

కువిషు
పొద్దుచుండు ఉత్క

ఉపవిప్పుకుడుఁడెబాడ
ఉపవిప్పిరింపాప పశుహండ

- வழிமேல் சிலைகளை கால்க்கவ
விழிவெத்தோம். அறியால் கூட கல்வி
- உனக்கு பீரங்கை சுட்டுப்பொ
என் இனியவாழ்த்துக்கள். கூட்டு
வழிகளை சுட்டுமலை
கூட்டுப்பால்
- மூலதனத்தின் சுவியட ப்ரண்டீஸ்பூ
முடிச்சு அவிழ்ந்தது. குட்டா
கால்க்கால் கூக்காலவிச்சூ
குட்டு
- உத்தரவாதம்தேடி வயங்களை பாட்டியங்க
எழுதப்பட்ட உயில். குட்டுப்பால்
- இயேசுவே! வயப்புணர்வு சிறிக்கவே
என் சிலையானாய். குட்டுப்பால்
குட்டுப்பால்கால் வரியங்கும்.
குட்டுக்காலி குட்டுக்காலி
- வித்துக்கள் வாக்கி வாய்விச்சூலி கூக்கு
விருட்சமாகும். பூங்கூட்டுப்பாலி மக்கிளாக

மருதூர் - ஏ - மஜீத் காபி ப்ரகதர்ஜி மாதிரி காலைக்கு

மக்கள் தலைவர் மன்றார் வாழ்ச்

மண்டுடன் மனைவி, நூல்கூட
 நல்ல, ஸக்ஷத்புரையிலே சூர
 குருவுடன் மனையும், வாய்த்தல்,
 வாய்த்தல், முன்வினைப் பயனே, என்ற,
 முன்னோர்கள் வாக்கை,
 ஒத்து நல்லதோர் தலைமை மாலிவங்காரைக்க
 வாய்த்த மக்களே நாங்களென்போம்.
 அன்புள்ளம் கொண்ட எங்கள்,
 மன்குரின் புகழைப்பாடு, ஆயிரம் ஆண்டு வேண்டும்.
 அதனாலே நாங்களெல்லாம்,
 பின்னொரு தினத்தில் கூடி,
 தலைவரின் புகழைப்பாடு,
 நன்றிகள் சொல்வோம் கோடி, நானிலம் போற்றவாழி!

பஞ்சீர்க் கூதலும் சந்தனப் போர்வையும்.

கிட்டங்களைப்பட
தீவிரமானங்களை
விடுவது விரும்பும்

விளக்காய் வாழ்ந்து

இவ்வீராத்தில்,
எந்தனை கோடி,
தன்மைகள் செய்தாய்.
எதனை முன்னே,
எடுத்துச் சொல்ல?
கல்வி முன்னா?
கலைகள் முன்னா?
ஆடல் ஒடல்,
அதனிலும் முன்னா,
எடுத்து இயம்ப
எத்தனையுண்டு.
எதனை முன்னே
எடுத்து வாழ்த்த,
பார்புகழ் பாத்திமா
என்றே வாழ்த்தினேன்.
பாத்திமா என்ற,
நாமத்துள்ளும்
நமதின ஒற்றுமை,
நன்கு தெரியுது.
கல்முனை நகரின்
கண்மனி நீயே.

மருதார் - ஏ - மஜீத் கார்பாபி பாஷாங்க மஹா கார்பா

எம்மினவளர்ச்சி
 உன்னுள்ளடக்கம்.
 வாழி நீ வாழி!
 வளம் பெறவாழி!!
 கடல் நீர் போல!
 கணதான் வாழி!!
 வாழி நீ வாழி!
 வளம் பெற வாழி. !

யாயாசாலை,
 கீழிச்சாலை

குதித்துமலை
 மாகவி ஜெத்து
 மாதப்பா ஒலவிசை
 காவிச்சு ஜெத்து
 ஒல்லாகி கூக்கு
 ராகாங்கு தீங்கு
 காகாங்கு பாகாங்கு
 கூக்கு கூக்கு
 ராகாங்கு மாகாங்கு
 பயிரு கூக்கு
 குதித்துமலை
 கூக்கு
 நாக்குமலை
 மாக்குமலை
 குதித்துமலை
 கூக்கு
 மாக்குமலை
 வாக்குமலை
 கூக்கு
 கூக்கு

பண்ணீர்க் கூதலும் சந்தனப் போர்வையும்.

சம்மாந்துறையூரின் குடிசை மாலை
சாந்தினிகேதன் குடிசை மாலைப்

காவையூர் “மாலைப்”
காவைக்கலை மாலை
காவைக்கலை காலை
அரைஞான் கயிறாக,
அழகாறு ஓடவர,
நிரை நிரையாய் நெற்கதிர்கள்,
தலைகுனிந்து வாழ்த்திசைக்க,
அருமையாம் நால் நிலையம்,
அருகிருந்து முறுவலிக்க,
வலப்பக்கம் காவிகோயில்.

இடப்பக்கம் ஊர்ப்பள்ளி,
என்றே இணைந்து,
இனபுற்றுத் தாவிருக்க,
வண்ணத்தில் ஆலமரம்,
வடிவாகிக் குடையேந்தி,
வருவோரை வரவேற்க,
வாசலிலே வந்து நிற்கும்,
சம்மாந்துறையூரின்,
சாந்தினிகேதன்
கல்விக் கூடமே!

உண வாழ்த்த
எந்தனுக்கு, ஒரு
கோடிச் சொற்போதா.
நான் உன் இனியன்,
ஏர் போற்றும் மக்கள்.

மருதா! • ஏ - மஜீத் மாலைப் பாலைக் காலைக் காவைக் காலை

ஏராளம் உந்தனுக்கு, “பாறாக்கும் உந்தனுக்கு,
‘பாறாக்’ நற்றலைவன்.

ஏருக்கும் மக்களினை
நீருக்க வாழ்த்துகிறேன்.
நீர் ஊற்றுக்கண் போல
நீர் கல்விதனைக் கொடுக்க
வாழ்த்தி மகிழ்கின்றேன்.
வாயார நான்
வாழ்த்தி மகிழ்கின்றேன்.

பன்னீர்க் கூதலும் சந்தனப் போர்வையும்.

பட்டமும் பாராட்டும்.

“அண்ணே!” என்று,
அன்போட்டழைப்பேன்.
“மருதார்” வாரும்.
வந்திங்கமரும்,
என்றே என்னை,
இருக்கச் சொல்லி,
ஊரின் புதினம்,
கேட்டே மதிழ்ந்து,
ஏதும் எழுதி,
வந்த நீரோ?
என்றோரு போடு,
போட்டு விட்டு,
வந்துள் “புருபை”,
வெட்டிக் கீறி
கோடும்” இட்டுக்,
குறிப்பும் எழுதி,
எவ்வளவு சொல்லியும்,
பழைய குருடி,
சொல்வதொன்று
செய்வதொன்று”
என்று வாயுள்,
ஏதோ சொல்லி,

ஒவ்வொன்றை ஒடிப்
பயிப்பதேலூம்
உவிளா ம்பையூ
உங்களை பொன்றூ
உவிள்ளால் பூமி
பூப்பி அளாது
உங்களை அளாது
உங்களை பூப்புக்கா
உங்களை காஷ்மீரம்

“பூப்பா பூப்பியூ”
பூப்பாக சாம்ரா
நூர் பாரில்
“பூப்புக்கிளி”
உவிளாகலி ம்பைவி
பூப்பி பொன்றூ
உங்கலா பூப்பி
உங்கல் காஷ்மீர
உங்கல் காஷ்மீர
உங்கல் நூர்ல்
உங்கலி ம்பைவூ
நூர் “நீரையவி”
பாக்கா நூக்குடு
பாக்காயவின்கு
உங்கிலி கஞ்சிராப்

மருதார் - ஏ - மஜீத்.

பிறகு சொல்லுமான்,
 ஊருக்கெப்போ
 பயணம் என்றே,
 என்னைப் பார்த்து,
 கேட்குமுன்னே,
 தொலை பேசி,
 தொண் தொணக்க,
 எடுத்துக்காதில்,
 வைத்துக் கொண்டு,

●

“ஹலோ! சுப்பர்?
 என்ன கானும்
 நூடே. ஏஸ்
 வீவில்டேயிட்”
 பேசிக் கொண்டே,
 தன்னைப் போல,
 பெரிய எழுத்தில்,
 தமிழைத் தானில்,
 எழுதித் தள்ளி,
 தள்ளி வைத்து.
 தலையை நியிர்த்த
 “மோனிங்” என்று
 ஒருத்தர் வந்தார்,
 அன்போடவரைப்,
 பார்த்துச் சிரித்து,

வினாக்கள்

.வினாக்கள்

முங்கு “ஒனிச்சிடு”
 .ஷபில்புக்காபவிச்சிடு
 .வறாம் “நாலுவ”
 ,வறுவகங்கிட்டு
 ,ஞாங்கு முரிச்சா
 ,நீங்காலி கூக்குறிடு
 .வாலை ஸ்ரீங்க
 எத்துவிவ டிப்புவி
 ,இழுா ஃாலு
 ஓருவிழி குட்டு
 ஓயலி மாயுவிச்சா
 ,ஓப்பி ட்ராபவி
 .“பணகுப்” நாலுக்கிடு
 டீ கூட்டுவிலி
 .குட்டு “விராகவி
 ,இழுா ஃபப்பிடு
 .புலிங்காலி மாங்கா
 .ஈது யவுணப
 முங்காதுவிச்சாலி
 .“முங்காதுவிச்சாலி
 ,ஷபாம் முங்கா
 ,நீங்காலி நாலுவி

பன்னீர்க் கூதலும் சந்தனப் போர்வையும்:- க - நாலுவ

அமரச் சொல்லி,
 சைகை காட்டி,
 முடிப்பதற்குள்.
 அடுத்த புறாப்,
 அங்கு வந்தது.
 இருந்தால் முடியா,
 என்றே எண்ணி,
 எழுந்து நின்று,
 நானே வருகிறேன்.
 என்று சொல்ல
 போண்ணக் கிழே,
 வைத்தவாரே,
 என்ன அவசரம்,
 இருமன் என்றே,
 என்னை இழுத்து,
 இருக்கச் செய்து,
 வந்தவரோடு,
 குசலம், குதாகலம்.

காங்கிரஸ்ப
 ரத்தினம் புரைப
 பூஷாக்கால
 ரத்தினம் புரைப
 பூஷால் சுகுமாரப
 சுருகிளியிவ ஸிவாஸ்வா
 துப்பு புரைப
 ரத்தினம் புரைப
 பகூல நானாங்கபல
 பூகிய கெராபவி
 காங்கிரஸ்ப
 ரத்தினம் குத்தியா
 பூஷால் சுகுமாரப
 சுருகிளியிவ ஸிவாஸ்வா

‘நல்ல மனிதர்’,
 என்னுள் நானே,
 எண்ணி மகிழ்கிறேன்.
 சின்னப்பிள்ளை,
 போல மனது,
 என்னுள் நானே
 எண்ணி மகிழ்கிறேன்.

பாங்கு கவிஞரி
 பாங்கால் குாக்கெவா
 சுகுமார் குங்கார
 சுப்புஷால் குவிங்க
 சுருகிளியிவ ஸிவாஸ்வா

மருதார் - ஏ - மஜீத்.

பக்துவமான,
 பண்பு மனிதர்,
 அடக்கமான,
 அன்பு மனிதர்,
 எவக்குள் நானே,
 என்னி மகிழ்கிறேன்.

பட்டம் குட்டி,
 பாட்டால் வாழ்த்த,
 பொன்னால் ஆடை,
 போர்த்து மகிழ்,

உண்மையான,
 உயர்ந்த மனிதர்,
 என்னுள் நானே
 என்னி மகிழ்கிறேன்.

சிவனே குருவாம்,
 எமக்கொரு நாதனாய்,
 ஆணைந்த ஒருத்தர்.
 என்றே என்னுள்,
 என்னி மகிழ்கிறேன்.

வீராவதி சூபால
 பாட்டால் வாழ்த்த
 ஸ்ரூப்புப்பாம்பு
 பாறுப கூவிலை
 குத்தும் குஞ்சு
 வாறாட நோக்குவிலை
 விளைவா விளை
 குஞ்சு குத்துவா
 சுருக்கிலை வாலை
 யானாலி குஞ்சு
 புரிகி கணகாயிலி
 முவிக்குத்துவை
 வாக்காலி வாலை
 நிலிங்க வாலை
 குத்துவி குஞ்சு
 கோவில்குத்துவை
 விளைவா விளை

பன்னீர்க் கூதலும் சந்தனப் போர்வையும்.

குயிலே

ஏன் கூவுசிறாய்

குயிலே ! வரிக்குயிலே,

ஏன் கூவி அழைக்கின்றாய், பிப்சத யான்சுரியனா அவள் போய் அநேக நான், கொண்டானி யின்ற என்பதனை நீ அறியாயா? இதில் உப்புத்தங்கல்லூ அறிந்தும் ஏன் அழைத்து, ம..... மக்கவ அல்லவுக்குள்ளாக்குதிறாய். விஸிருஷ்டம் ! விஸிரு குயிலே, வரிக்குயிலே, யாழுக்கிழவுடை ஸ்ரீ மா ஏன் கூவி அழைக்கின்றாய்.

சென்ற சித்திரையில்,

சிரித்து இருந்த அவள்,

இந்தச் சித்திரைக்குள்,

என் தான் போனாளோ?

என்றென்னைக் கேட்டா நீ,

ஏங்கிக் கூவல் செய்கின்றாய்.

குயிலே வரிக்குயிலே,

ஏன் கூவி அழைக்கின்றாய்.

சென்ற சித்திரையில்,

சிலிர்க்கும் கூதலிடை,

ஒற்றைப் போர்வைக்குள்

ஒன்றாகி என்னோடு,

மருதூர் - ஏ - மஜீத் யானாய் ப்ரகத்த வாசக ஸ்ரீவாய்

உணர்வற்றுக் கிடந்த அவள்,
 போர்வைதனைப் பிரித்து, விவில
 மெஸ்விதழ் விரித்து, மாட்டுமூலக ஸ்ரீ
 மச்சான் என்றழைத்து,
 “அதிகாலை குயில் கூவுது,
 எழுந்து படியுங்கோ” ,விவிலுக்ஸீல : விவிலு
 என்றென்னை உசுப்பியது, என்றென்யூலை ரூக ஸ்ரீ
 இனிய நினைவாகி, என்றென்யூலை ஏறவில் ப்ரபா ஸ்ரீ
 ஏக்கத்தையுட்டு தந்தோ, என்றென்யூலை ஏக்கத்தைபாலா
 மச்சா..... ன..... மச் சான்
 குயிலே ! வரிக்குயிலே பாட்டுக்காலாங்குங்குலை
 என் கூவி அழைக்கின்றாய். ,விவிலுக்ஸீல ,விவிலு

, சிவாஜிக்ஷி ராங்களி
 , ராங்களி சுவ்வுக்கு கூட்டுப்பி
 , ஸ்ரீக்ராண்திக்கு கூட்டுப்பி
 நால்வராஜாபலி சாலு ஸ்ரீ
 , கீட்டாப்பலி கொண்டுவிட்டா
 , பாடு ஸ்ரீபாலி ஸ்ரீகூ ஸ்ரீகா
 , விவிலுக்ஸீல குவியினு
 , பாடு ஸ்ரீக்யூலை ரூக ஸ்ரீ

, சிவாஜிக்கு ராங்களி
 , அவிகுக்கால ப்ரூக்க்ஸீல
 ஸ்ரீக்ராண்திக்கு பிரத்திலை
 , ஏரவிளை சிவாஜிக்கு

பன்னீர்க் கூதலும் சந்தனைப் போர்வையும். ப - ராத்ரை

வாவென்றாழியேன் துடிப்பால்கா
வண்ணப்பாரி விரியேன்

துடிதுபங்காக மூடு மூ
உன்னவட்டபற்றி சூலியமிக்கா ஸெட்டு சூதைக்கா
ஒராயிரம் கதைகள் விவியாசம் புண்டு
அதனால், பிள இலி “சிக்ராஸபு”

உன்னை நான்,
ஒரு முறை காண்பதற்கு,
எத்தனை தடவை எங்கியுள்ளேன்.

மாலையில், மலையில் துடிதுபங்காக
மூடுபனி மூட்டத்தில்,
உன் ‘கார்’ பஸ்ஸாகி, (உடி - குடி) துடிதுபங்காக
மாணவரை ஏற்றி, குதித்துக்காக காண்டுபடி
குலுங்கிக் குலுங்கி, நான் மாடுக்கிறும்
வருகின்ற வடிவு கூறும் காண்டு
மாணவரோ ஒரு கோடி.

சங்குக் கழுத்தில், துடிதுபங்காக குக்குடி பீரு
சந்திரன் முகம்வைத்த, இலி (சிக்ராஸபு) செப்பிது
துன்றுமணிக்கண்ணன், உண்டு சாயகிக்
கூர்புத்தி வித்தியென்று, (நா) கூபி கூபுது
கூறிக்களித்திடும், நா (ப) முடு
மாணவியர் மறுகோடி.

மருதார் - ஏ - மஜித்.

உன்னைப்பற்றி,
 ஓராயிரம் கவதகள். அதனால்,
 உன்னை நான்,
 ஒரு முறை காண்பதற்கு,
 எத்தனை தடவை ஏங்கியுள்ளேன்.
 அன்று கண்டியிலே,
 “புணர்ச்சி” விதி கூறி,

புது மோடிக் கூத்தாகி,
 நின்றாய் உன்னை,
 நான் நினைத்தேன்,
 காண்பதற்கு முடியவில்லை.

புதுக்கவிதை (இல் - இன்),
 பொருளான காலத்தில்,
 வருகின்றாய், வா !
 உன்னை,
 வாவென்றழைப்பேன்,
 வண்ணத்தில் பாய் விரிப்பேன்,
 வாப்பா அறிந்தாலும்,
 வழி இருக்கு தப்புதற்கு,
 தமிழின் (புணர்ச்சி) விதி,
 சதிபான ஆண்டு,
 அறுபதின் மின் (பா) புணர்ச்சியா?
 அரும் (பா) வா.
 என் வாழ்த்துக்கள்.

பண்ணீர்க் கூதலும் சந்தனப் போர்வையும்.

வழிமேல் விழிவைத்தோம்

பண்ணை, வளர்,
 வழி நடக்க,
 விண்ணை, மண்ணை,
 வெற்றி கொண்டுதானெடுக்க,
 கண்ணை, கருத்தை,
 கருமத்திலேதொடுக்க,
 வண்ண வழிசைமத்தோன்,
 பார்புகழ் பேடன் பவல்.

தூக்காகி ஸ்ரீம
 கங்காநி ஸ்ரீம
 ஸ்ரீமால தூக்காகி
 ஸ்ரீமால தூக்காகி
 ஸ்ரீமால தூக்காகி
 ஸ்ரீமால தூக்காகி
 ஸ்ரீமால தூக்காகி

சாரணர் என்ற,
 சங்கையது தான் வளர்,
 காரணர் ஆன,
 கர்த்தாவாம் அவர் புகழை,
 நாரணர் யாமோ,
 நலன் பெறவே
 மாரணர் யாகம் சென்று நிதம்
 வளர்த்தே பாட்டுவோம்.

ஸ்ரீமால தூக்காகி
 தூபுவி ஸ்ரீம
 ஸ்ரீமால தூக்காகி
 ஸ்ரீமால தூக்காகி
 ஸ்ரீமால தூக்காகி
 ஸ்ரீமால தூக்காகி

மருதூர் - ஏ - மஜ்த். காநாட்டி பாக்டீசு வழக்கு தோணப்

உன்கு
என் இனிய வாழ்த்தாக்கள்

அறிவு நிலைத்து,
அகிலம் தழைக்க,
நினைத்து வாழும்,
நினைவு வாழி.

உங்கள் பள்ளி,
உயர்திரு வெஸ்லி,
அன்று போல.
இன்றும் வாழி.

பல்கலை பயில
பாக்கியம் பெற்ற
உங்கள் வாழ்வு
உயர வாழி.

அறிவு வளர
ஆவன செய்த
உங்கள் ஆசான்
அனைவரும் வாழி.

பன்னீர்க் குதலும் சந்தனப் போர்வையும்

மூல (தன) த்தீன் முழச்ச அவிழந்தது

நேற்று நான்,
கொழும்பு நகரின்,
பாதையோரம்,
பார்த்து நடந்தேன்,
நேற்று நான்,
கொழும்பு நகரின்,
பாதையோரம்,
பார்த்து நடந்தேன்.

வட்டநிலை,
வண்ணமலர்,
பட்டாம்பூச்சி,
பாடும் மீன்,
அப்பிள் திராட்சை,
என்று,
மனத்துள் ஆட,
ஆடிய மனத்துடன்,
நேற்று நான்,
கொழும்பு நகரின்,
பாதையோரம்,
பார்த்து நடந்தேன்.

மூலம் உங்களு
நான்றி மாநா
மூலம் குத்ரங்க
நிவாயமில்
ஒசுவிக்குமிலை
ஒலைவுது ஸ்ரூப
முடிப்பு ஜோய
ஜவித்துங்காப
ப்ரப்பி யக்கா
நாட்பகவி சூக்கி
ஏயவித்தைப
ஏபாயலி
ங்கில் (ஞா) ஷை
ஒகுற்பிலை கஞ்சய
ஞாத ஹாட்டுவி
ங்கிஸ்து பம்பூகலை
ம்ராயவித்தைப
ஞாதித்து கஞ்சாப
ங்கில் (ஞா) ஷை
ஒகுற்பிலை கஞ்சய

ஏஞ்ச மீங்க
ங்கில்காந்துக
பக்காக்கிக்கி
ஏஞ்ச ம்பாப்ப

மருதார - ஏ - மஜீத்.

நரைத்த கிழவி,
 நாலும் இல்லா,
 நரைத்த கிழவி,
 நம்பமாட்டு,
 அவனுக்கேது,
 பச்சைக் குழந்தை?
 பாலை ஊட்டும்,
 பாசாங்குடனே
 கையை நீட்டிப்
 பிச்சை கேட்டான்.
 பாதையோர,
 வியாபார
 மூல (தன) ததின்
 முடிச்சு அவிழ்ந்தது.
 நேற்று நான்,
 கொழும்பு நகரின்,
 பாதையோரம்,
 பார்த்து நடந்தேன்.
 மூல (தன) ததின்,
 முடிச்சு அவிழ்ந்தது.

கல்வி என்ற,
 கருந்தனத்தின்,
 மிச்செசாச்சம்,
 பட்டம் என்று,

ரஷ்ண (ராதை) கூபு
 தெய்வியினை, கடையு
 ஸ்தா ஏற்கு
 , சிகிச்சை மற்றுமலை
 , மாஸவிதையை
 சுதாரித் தை நகர்மை
 , நால் ஏற்கு
 , சிகிச்சை மற்றுமலை
 , மாஸவிதையை
 சுதாரித் தை நகர்மை

குத்து பால
 பாலாராண்மை
 செப்பாராப் பால
 , நீர் கடியை
 கடையாராதி நீரிப்பு
 குத்து பால
 சுதாக்கை பாலா
 , நால் ஏற்கு
 , சிகிச்சை மற்றுமலை
 , மாஸவிதையை
 சுதாரித் தை நகர்மை

குத்து பால
 பாலாராண்மை
 செப்பாராப் பால
 , நீர் கடியை
 கடையாராதி நீரிப்பு
 குத்து பால
 சுதாக்கை பாலா
 , நால் ஏற்கு
 , சிகிச்சை மற்றுமலை
 , மாஸவிதையை
 சுதாரித் தை நகர்மை

பன்னீர்க் கூதலும் சந்தனம் போர்வையும் - ச - ராதைய

பல்லைக்காட்டுது.
 கரிதணமாய்,
 இருந்த காலம்,
 மாறி இன்று,
 என்னென்ற தனமாய்,
 எங்கும் பாய்து.
 என்னென்ற என்ற,
 மூல (தன) த்தில்,
 என்னம் விரியுது.
 அங்கு போக
 ஆசையும் அரும்புது.
 நேற்று நான்,
 கொழும்பு நகரின்,
 பாதையோரம்,
 பார்த்து நடந்தேன்.

ஸ்ரீகந் பும்பூகலி
 ,ம்ராயவித்தைப
 ,ங்குவிட்டு சூத்தைப
 ,ங்கிழ் (ஈடு) வை
 ,உக்குப்பில சுமை
 ,ங்கிளு க்கும்
 ,புரோகது மனியும்
 ,வர்க்காலை
 ,விழுது ஹுஸ்ய
 ,ஒக்கபி பக்கம்
 ,பாபி குக்கப
 ,நிதிபூத்பாக்கபி
 ,மயூர சீரப
 ,வரிஷாக்கம்
 ,ங்கர்வாய்க்கால
 ,ங்கால்க்கால

இரண்டு மூன்று,
 இரண்டின் சேர்க்கை,
 மூல (தன) த்தின்,
 முடிச்சாய் இருந்தது,
 இரண்டு தனத்தோடு,
 மூன்றும் சேர்ந்து,
 மூன்றாம் உலகின்,
 முடிச்சாய் இருந்தது.

,ங்கு ஹும்பு
 ,ஸ்ரீகந் பும்பூகலி
 ,ம்ராயவித்தைப
 ,ங்குவிட்டு சூத்தைப
 (ங்கிழ்க்கு) வை
 ,உக்குப்பில சுமை

மருதார் - ஏ - மஹீதாகராபி பாநாத்து மயூரக க்ரிஷ்ணப

கொழும்பு நகரின்,
 பாதையோரம்,
 பார்த்து நடந்தேன்.
 மூல (தன) த்தின்.
 முடிச்சு அவிழ்ந்தது.
 அந்த நூலின்,
 அழகிய தலைப்பு,
 மூலதனமே.
 மூன்று உலகும்,
 முச்சுப் பிடித்து,
 படித்த பின்பு,
 பரிதாபத்துடனே,
 பார்த நூலும்,
 மூலதனமே.
 கார்ல்மார்க்ஸ்,
 ஏங்கல்ஸ்,
 கருத்தனத்தின் கூட்டு, மூலதனமே.

நேற்று நான்,
 கொழும்பு நகரின்,
 பாதையோரம்,
 பார்த்து நடந்தேன்.
 மூல (தனத்தின்)
 முடிச்சு அவிழ்ந்தது.

குட்டாகங்களைப்
 பாவாக்கி
 பாவாக குற்று
 குற்று இயா
 பாவாக பாவாக
 கும்பாப ப்ருங்க
 குங்க பாவாக
 குகிள் (கூகு) சூரி
 குமரிசு பாவாக
 காபலி குஞ்சு
 குபம்ரூப புத்தங்கூ
 காத குற்று
 காந்த பும்புங்கூ
 காதுவித்தாப
 குத்துவித்தாப குத்தாப

குந்து குந்து
 காக்காவி கும்பாக
 குகிள் (கூகு) சூரி
 குக்குலு பாக்குப்பு
 காதுவித்தாக குங்கா
 குத்தர்க்கா வரு குபு
 குலிகா வாகு குபு
 குக்குலு பாக்குப்பு

பண்ணீர்க் குதலூம் சந்தனப் போர்வையும்.

உலகின் மூலை,
 முடுக்கெங்கும்,
 தனம், தனம்,
 தனமே,
 தனம், தனம்,
 தந்தனம் தனம்,
 தனமே, தனம்,
 என்ற பாட்டே,
 எங்கும் கேட்குது.
 நேற்று நான்,
 கொழும்பு நகரின்,
 பாதையோரம்,
 பார்த்து நடந்தேன்
 மூல (தன) ததின்,
 முடிச்சு அவிழ்ந்தது.
 நேற்று நான்,
 கொழும்பு நகரின்,
 பாதையோரம்,
 பார்த்து நடந்தேன்.
 மூல (தன) ததின்
 முடிச்சு அவிழ்ந்தது

மருதூர் - ஏ - மஜித்.

உத்தரவாதம் தேழு எழுதப்பட்ட உயில்.

இது,

வெறும் காகிதத்தில் எழுதப்பட்ட,
சுடிதம் அல்ல.

நாங்கள் வடித்த,

இரத்தக் கண்ணீரைச் சேர்த்து,
உயிர்களால் ஏழுதிய, உயில்.

ஓன்னல் சீலைகளை, சற்றே ஒதுக்கி,

தரிசனம் தந்த,

எங்கள் நிலவுகளின்,

கறைபடிந்த, கதை கேட்டு,

நாங்கள் வடித்த,

இரத்தக் கண்ணீரைச் சேர்த்து,
உயிர்களால் ஏழுதிய, உயில்.

அண்மையில் நடந்த,

வன் செயலின்போது,

விளைநிலத்தை, வெட்டுக்கீறி,

உள்ளே இருந்த.

பிள்ளைச் செல்வத்தை,

வெளியே இழுத்து, ஏறிந்த காட்சி,

கண்டு நாங்கள்,

வடித்த இரத்தக், கண்ணீரைச் சேர்த்து

உயிர்களால் ஏழுதிய, உயில்.

பன்னீர்க் கூதலும் சந்தனப் போர்வையும்.- டா - ராதா ராம்

இயேசுவே!

என் சிலையானாய்?

கல்லான இதயத்தைக்,
 கனியாக்க வந்தாயே,
 பொல்லாத மனிதர்க்குப்,
 பொறுக்கலையோ உன் செய்கை,
 வர்க்க பேதத்தை,
 வரட்டுக் கெளரவத்தை,
 தர்க்கித்ததாலுன்னைத்,
 தரைமட்டமாக்கின்றோ?
 ●
 “ ஊசியின் காதுள்ளே,
 ஓட்டகம் தான் புகுந்தாலும்,
 ஆசைக்கும் சொர்க்கத்தை
 அடையார் பணக்காரர்.”
 என்ற உன் வர்த்தை,
 இதயத்தை தாக்கிடவே,
 அன்றம் மனிதரேல்லாம்,
 அறைந்தனரே உனக்காணி.
 ●

ஆணி அறைந்துன்,
 அங்கத்தை நோகலைத்து,
 பாழ் நிராய் இரத்தத்தைப்,
 படிந்தோட விட்டனரே,
 பின்னுமேன் சிலை செய்து,

மருதூர் - ஏ - மஜீத்:

வெளிதாக வைத்துள்ளார்? .
இன்னும் சிலையாய் நீ,
இருப்பதும் சரியாமோ?

கல்லாக நீ நின்று,
காண்பதுவோ ஒன்றுமில்லை,
நல்லாரே வாழ்விக்க,
நாவிலத்தில் நீ வேண்டும்.
இல்லாதார் உள்ளை,
இனிதேவரவேற்பர்!
பொல்லாப் பணவெறியைப்,
போக்கிடவே வந்து விடு.

ங்கும்முடி ஸ்ரூ
நூத்தெய்வாது குடும்பங்கு
பந்துக்கூட்டு பார்த்து
ஏறியுதிருக்கிற முடுக்கு

பண்ணீர்க் குதலும் சந்தனப் போர்வையும்:

வித்துக்கள் விருட்சமாதும்.

முத்தெடுக்கும் கடல்,
வற்றி விடுவதில்லை.
தாகம் தீர்க்கும் கிணறு,
தரை தட்டுவதும் குறைவதான்.
அஃதே போல,
வித்துக்கள்,
விருட்சமாவதும் இயற்கையே.
இதற்கு,
நல்லதோர் எடுத்துக்காட்டு.
மருதமுனை அல் - மனார் என்பேன்.
1912ம் ஆண்டு,
ஆலமர வித்துப்போல்
ஆகிய இப்பாடசாலை,
ஆழ்கடலாய்,
அன்புக் கிணற்றியாய்,
ஆகி அதனோடு,
பாடல் பெற்ற,
தலமாகவும் ஆகிவிட்டது.
இங்கே,
ஊரும் காலும்,
ஒடுங்கிய நேரத்திலும்,
மாணவர்கள்,
நாலும் கையுமாய் இருந்து,

மருதார் - ஏ - மஜீத்.

நுண்மா நுழைபுலன் தேடுவர். **விகார்ச்சுக்கில்**
 தேடிய பின், **.விரூவாப்புக்கில்**
 ஆடையும் அறியும்.
 அள்ளிக் கொடுத்துக்கூடும், **உபச ம்துக்கூடுக்கில்**
 அற்புத மனிதராகி, **கைமலிழத்தில் பீட்டில்**
 அகம் மகிழ்வர், **ஏஞ்சில் ம்துக்கூடு வகாகு**
 இதற்குக்காலாகி, **மத்துக்கூடு ம்துக்கூடுபகு ஏஞ்சில்**
 பதினோராவது அதிபராகி, **காபு குவிலை**
 பத்து வருட காலமாக, **உக்கங்கூடு ம்துக்கூடுவகு ஏஞ்சில்**
 அல்லும் பகலும், **அதிபகும் அவரது ம்துக்கூடு ஏஞ்சில்**
 அயராது உழைத்துவரும், **அதிபகும் அவரது ம்துக்கூடு ஏஞ்சில்**
 அதிபகும், அவரது, **உக்கங்கூடு ராதுவிளங்கி**
 ஆசிரிய குழாயும், **உக்கங்கூடு ராதுவிளங்கி மூலம் கூடுவகு ஏஞ்சில்**
 முட்டம் சூட்டிப், **உக்கங்கூடு மூலம் கூடுவகு ஏஞ்சில்**
 பாராட்டப்பட வேண்டியவர்களே. **உக்கங்கூடு மூலம் கூடுவகு ஏஞ்சில்**
 அல் - மனார்.
 கடற்கரை அருகேயுள்ள **உக்கங்கூடு மூலம் கூடுவகு ஏஞ்சில்**
 கலங்கரை விளக்கம் போன்று, **உக்கங்கூடு மூலம் கூடுவகு ஏஞ்சில்**
 வயலுக்கு நீர்பாய்ச்சும் **உக்கங்கூடு மூலம் கூடுவகு ஏஞ்சில்**
 வற்றாத நீர் ஒடைபோன்றது. **உக்கங்கூடு மூலம் கூடுவகு ஏஞ்சில்**
 அதனால் அதனை, **உக்கங்கூடு மூலம் கூடுவகு ஏஞ்சில்**
 ஒரு மாடி உறவாடி, **உக்கங்கூடு மூலம் கூடுவகு ஏஞ்சில்**
 பலமாடி நினைவாடி, **உக்கங்கூடு மூலம் கூடுவகு ஏஞ்சில்**
 களமாடிக் கவிபாடி, **உக்கங்கூடு மூலம் கூடுவகு ஏஞ்சில்**
 இறை நாடி இன்பம்பேற, **உக்கங்கூடு மூலம் கூடுவகு ஏஞ்சில்**
 என்றென்றும் வாழ்த்துகின்றேன். **உக்கங்கூடு மூலம் கூடுவகு ஏஞ்சில்**

பண்ணிர்க் குத்தும் சுந்தனப் போர்வாவியும்.

• శోభించ ముద్దు పట్టణ వాళ్లి

• పార్వతి విషయ
• మామి పట్ట

• లొగ్గు విధ్యుల
• కుళ ఉపపించువాడ్లి

• పత్రం లుసును ద్వారా
• పాశం వి ఉండుకి ఉండు

కెత్తానీ గ్రహ క బిం

• విధ్యుల ర్థ
• పాశం వి వాళ్లి

• రచ్చి వి చుండులు
• తుండులొపాశులు

• ప్రాణం కొప్పి ప్రాణం లుసును కొప్పి

தொண்ணாயுகவில்.

- கல்லெறிபட்ட
நீர் நிலவு.
- அந்தோனி
அதிபரைப்போல் ஆகுச.
- பாரதி எங்களுக்குப்
பதில் சொல்ல வேண்டும்.
- அவ்வாறு எழுதிய
அந்தக் கவிதை.
- ஓர் அழகிய
ஆத்ம தரிசனம்.
- அன்னை திரேசா
ந் அணையாவிளக்கு.

பஞ்சீர்த் சுத ஆம் சந்தனப் போர்வையும்.

● உமறுக்கு சூடிட்டப்பாகவி சீலங்க
இரு விழா. சிரான்று ஏரியங்க

● பூவையும் சூரியவை நிலத்தில் கூரிய மூல
பாவையும். சூத்திரபெ பொன்னியை

● பாப்பாடும் புலவன் சூப்பிய
பாப்போல நீ வாழி! புபைப்பும்

● எங்களை விட்டு யான்தி சூ
எங்கும் போகக் கூடாது. மதின்தி சூ

● வற்றாத புலமை மூலமுடையேன்.
வளமுடையேன். மூலம் பூப்ப
மதின்துக்கு

● சமுவானத்தின் இலக்கியச் சூரியன்.

● கவிதைக்குள் அடங்காத
கட்டமுகு உந்தனுக்கு

- கல்விக் கோட்டத்தின் தாழையை
 கண்ணீர் அஞ்சலி. நூலை எடு
- அரிது அரிது மந்திரி மன்குர் தமிழ்நூலை
 மாண்பினைப் பெறுதல். தமிழ்நூலை
- மயோன் சுவங்கூபுரம் விலைப்பாப
 ஆற்றுப்படை. பீராவி ஜாப்பியினப்
- என் இனிய பெரிய நூலை கொடுகி மாநாடு
 மின் மினியே. கூடுதல் கொடுகி மாநாடு
- புகழ் மாலை வகையை தூயாக்கி
 உந்தனுக்கே செய்திருக்குவதை
- பாலிக்காவையை
 செய்திரு உயிக்கூடு
- தூக்கம்பால் சுகுக்குவதைக்
 குச்சுக்கூல் கால்பால்

பண்ணீர்க் கூதலூப் சந்தனப் போர்வையும். - ஒ - ராஜாவும்

**கல்வெறிப்பட்ட
நீர் நிலவு**

நோக்குவிழுப்பு
கோவி பிரபுவனிழுப்பு

அவள்,
தெளிந்த நீரில்,
பூரணச் சந்திரன்.
அப்படிப்பட்ட,
தோற்றமும் வடிவும்,
குளிர்ச்சியும் மகிழ்ச்சியும்.

இங்கு “கதுது”
குண்டல் கால்ராம
வாலகால் கால்விழுப்பு
இங்கு “கதுது”
கால்ராம காலு
வகுரை வகுப்பு
பிரபுவன் குருவால்
இங்கு விழுப்பு
விராதவிழுப்பு
கோவி பிரபுவனிழுப்பு
வாகுபாங்க வாகு

அவள்,
எனக்குக்,
காய்ச்சல் என்றதும்,
கல்வெறிப்பட்ட,
நீர்நிலவானாள்.

கோவி பிரபுவனிழுப்பு
வாகுபாங்க கதுது
வகுப்பு ஏறிப
உங்க வாய்க்கால
வப்பிழுப்பு கால
யாலுக்காலங்க
பூஷ்ய பொதுவரி
கோவி பிரபுவனிழுப்பு
வாகுபாங்க வகுது

மருதார் - ஏ - மஜீத். கோவி பிரபுவனிழுப்பு வகுது

அந்தோனி அதிபரைப் போல் ஆகுக் கிளி

‘ஆகுக்’ என்ற,
வார்த்தை கொண்டு,
வாழ்த்தினேன் உங்களே.

‘ஆகுக்’ என்ற,
அந்த வார்த்தை,
ஆயிரம் அர்த்தம்,
கொண்டது காண்பீர்,
அவற்றில் ஒன்று,
அந்தோ! நீ,
அதிபரைப் போல்,
ஆகுக என்பதாம்.

அந்தோனி அதிபரைப் போல்,
ஆகுக என்பதாம்.

பாரே புகழும்,
பாத்திமா கண்ட,
உங்கள் அதிபர்,
சங்கைக்குரிய,
சோதரர் மத்யூ,
அதிபரைப் போல்,
ஆகுதல் என்பதாம்,

பான்ஸீர்க் கூதலும் சந்தனம் போர்வையும். —

அன்பால், அடக்கத்தால், விரும்புவதை கீர்த்தி செய்ய
 எனம் அடக்கியாரும்,
 அறிவுத் திறத்தால்,
 பண்பால், நன்கு,
 படிப்பிக்கும் ஆற்றலால்,
 தேனீ போல,
 தீனமும் உழைத்தலால், விரும்புப்
 பால் சமூக ஒற்றுமை,
 பேணும் திறத்தால்,
 அந்தோனி எனும்,
 அதிபரைப் போல ஆகுச,
 அனைத்திற்கும்,
 அந்தோ! நீ,
 அதிபராய் ஆகுச.
 என வாழ்த்தி,
 வகை செய்தேன்.

 நன்றி. வருடங்களிலோ முற்றங்களிலோ
 பாடப்பகுதி கொடு
 கூடியதை கொடு

மகுதூர் - ஏ - மத்தி. விரும்புப் பாலங்கள் வாட்டுக் காலங்கள்

பாரதி எங்களுக்கு யதில் சொல்ல வேண்டும்.

பாரதியே!

பாட்டாலே வையத்தைப்பாலித்த,
பாட்டிற்கொரு புலவன்,
பாரதியே!

சற்று நில்லூ.

நான் கேட்பதற்கு,
பதில் சொல்லூ.

என்றதும்,
சினங்கொண்டு சிறியெழுந்து,
எனைப்பார்த்து,

“யார் நீ,
நில்லென்பதற்கும், சொல்லென்பதற்கும்”

எனக் கேட்டால்,
நான் வேதனைப்படுவேன்,
நான் வேறுயாருமல்ல,
உன்னினத்துப் புலவன்.
பாட்டேதான் வாழ்வு என,
பாப்பாடும் புலவன்.
அதனாலே தான்.
உரிமையோடு கேட்டேன்.
அத்தோடு,
கேள்வியும் நியாயமானதே.

உண்ணீர்க் கூத்தும் சுந்தனப் போர்வையும்.

என நினைத்தே, ம்பாப் குருவு துங்கம்
நில்லென்றேன், சொல்லென்றேன், ரவுவிதுக
உன்.

விடை கேட்க விழைகின்றேன். வீரன் பங்களை
நீ

எட்டயபுரத்து, நீ சங்களை விபரி
முத்துப்புலவன் தான். ஸபாக்ஞரை, யார்த்துப்
உண்மை மறுக்கவில்லை. நூலிலோன்று பழை
அதே எட்டயபுரத்து, ஸபாக்ஞரை குரு நீர் சங்
முத்தபுலவன் உமறை, நூலாக கிட்டிஷு
உண்ணால் மறக்கமுடியுமா? நூல் குருவின்னை கூக்கி
அல்லது மறைக்க முடியுமா? துறையான நீ சங்
கவியேறு அவனன்றோ? பதி குத்திக்கீர் மாபுளிச்
அவனை மறத்தல், நூலிக்காண்டி சபவியலைகூ
ப்படி நியாயமாகும்.

அவன்தான் எங்களுக்குப், கிட்டன்கி ஈரா தூங்கோ
பெரும் புலவன்.

அதனால் நாங்கள், குந்தி மூடு
அவனை மறக்க மாட்டோம்.

மறப்போரை நாங்கள், குந்தாகி சங்கவிடுவிடு
மன்னிக்கவும் மாட்டோம் குந்தாகி ராம்பிழக்கி
யாமறிந்த புலவரிலே.

கம்பனைப்போல், வள்ளுவன்போல், குந்த
இளங்கோவைப் போல், குந்தாகிரினாகி, குந்த
பூமிதனில் யாங்கனுமே,

பிறந்ததில்லை.

என நீ,

மருதார் - ஏ - மஜீத்.

உமதை மறந்து பாடல், குறிக்கவேண்டும் என்று
 தகுமோ, தர்மமாமோ? வெள்ளும், சுருவின்றும் வீ
 வங்கனூர்,
 கரிச்சுடர்களின் வெளுவிழுவும் கட்டுவி அமலே
 கரியமனமா உந்தனுக்கு?
 பெரிய மனிதன் நீ, குத்துப்பட்ட
 மறந்தாயா, மறைத்தாயா? ஸ்ரூ ஸ்ரூப்புக்கு
 அறிய ஆவாவுகிறேன். கூவிக்கூரை வாச்சு
 வன் மீது எனது நண்பன், குத்துப்பட்ட ஒரில்
 புரட்சிக் கமால்,
 திக்கை வணங்கும் துலுக்கர், முடிக்கூரை ஸ்ரூப்பு
 என நீ பாடியதற்கு, வெழாபு கல்லை ஓங்கில
 கண்டனம் தெரிவித்த பேரது, விஞ்சாமல் பூயினை
 கடுமையென நினைத்தேன். குத்துப்பட்ட மாண்பு
 இப்பொழுது வாய்யாய்வி தூப்பு
 காணாது என நினைக்கின்றேன். ஸ்ரூ ஸ்ரூப்பு
 பாரதியே,
 சற்று நில்லு,
 உன்,
 விடையேன்ன சொல்லு. கூடாய்விப்பு
 இன்றில்லா விட்டாலும், பாடுவிப்பு
 என்றோ ஒரு நாள், விரிவை கல்லிவாய்
 நீ,
 விடை சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும் விவரம் கொக்குப்பு
 நன்றி.

பண்ணிர்க் குதலும் சந்தனப்போர்வையும். - ஒ - இந்துப்

அல்லாஹ் எழுதிய அந்தக் கவிதை

மதுபஞ்ச வளரும்
தமிழ் மனத்டு

ஆ!

அருமை அற்புதம், (ஸூத - ப்ரஸூத) ஹஸ்திக்டி ஹவங்கே
எத்தனை அழகு (ஸூத - ப்ரஸூத) ப்ராய்ப்பிடு ஹவங்கே
அல்லாஹ் எழுதிய (ஸூத - ப்ரஸூத) பீஷை ஹவங்கே
அந்தக் கவிதை பெட்டோ பெட்டோ ஸ்ரீ

புதுமை மலிந்த
புதுக் கவிதை

குணிக க்குறிக
குணிக வண்டு
குணிக ஸ்தூப

ஆ!

அருமை அற்புதம்
எத்தனை அழகு.

மதுபஞ்ச வளரும்
தமிழ் மனத்டு

மீன் சினை வினைதயுள்
ஆல விருட்சம்
ஆமினா அடியில்
ஞால விருட்சம்.

குணிக ஸ்தூப
காபி ச்சுப்பியூ
குணிக ஸ்தூப
குணிக ஸ்தூப

ஆ!

அருமை, அற்புதம்
எத்தனை அழகு.
அல்லாஹ் எழுதிய
அந்தக் கவிதை
புதுமை மலிந்த
புதுக் கவிதை.

குணிக ரக்கிய
குணிக பொன்றூ
குணிக புதை
குணிக புதை
வண்டு ரக்கிய
குணாபி ரக்கிய

மருதூர் - ஏ - மஜீத். வானராபால் பாக்கி வாசக சீட்டாப்

ஆ!

அருமை அற்புதம்
எத்தனை அழகு

யசீலா ஸ்ரோதஸ்வை
துவரிசை ஸ்ரூபை

! கு

அகமது தெவிந்து (அகம் - அது) யூபால் வாலூல்
முகம்மது வழியாய் (முகம் - அது) குவூல் காகத்டா
ஜெகமது ஓவிர (ஜெகம் - அது) யசீலா ஸ்ரோதஸ்வை
அஸ்லாஹ் எழுதிய காலைக சுத்தி
அந்தக் கவிதை குறிசை வாலூல
புதுமை மலிந்த காலைக சுத்தி
புதுக் கவிதை.

! கு

ஆ!
அருமை அற்புதம்
எத்தனை அழகு.

யூபால் வாலூல
குவூல் காகத்டா

! கு

இன்று,
நாங்கள்,
புதுக்கவி கண்டு,
புலம்புதல் போல,
அன்று,
மக்கா மக்கள்
புலம்பினர்,
மரபு ஒழிந்தது.
மாண்பு அழிந்தது,
எங்கள் ஓர்மை
எங்கோ போனது.

காலைக காலை சுத்தி
யூபால் வாலூல
குவூல் காகத்டா
காலைக சுத்தி
குறிசை வாலூல
காலைக சுத்தி
யூபால் வாலூல
குவூல் காகத்டா
காலைக சுத்தி
குறிசை வாலூல
காலைக சுத்தி

! கு

பண்ணீர்க் குதலும் சுத்தனப் போர்வையும். வா - வா - வா - வா

ஆயிரம் கடவுளும்,
 அந்தோ! அழிந்தனர்,
 என்றே அவர்கள்
 இரைந்து எழுந்தனர்.
 ஆயுதம் தாங்கினர்
 அழிப்பதற்கென்றே,
 புதுக் கவிதை
 அழிந்ததா?

இல்லை.

அல்லாஹ் எழுதிய
 அந்தக் கவிதை
 புதுமை மலிந்த
 புதுக் கவிதை.
 ஆ!
 அருமை அற்புதம்
 எத்தனை அழு.

ஒன்று, பத்து,
 நூறு, ஆயிரம்
 இலட்சம் என்று
 எத்தனை நபிமார்
 இன் கவியாக
 இறைவன் எழுதினான்.
 அத்தனை கவிக்கும்
 முத்தாப்பு முகம்மது.

மலைஞர் உணவு
 குல்லை கல்லை
 கட்டிய வண்ணை
 கூவிச்சுப்பு
 புதுமை வண்ணை
 குழல் வண்ணை

மஞ்சளை மஞ்சளை
 ஏறிக்கு கீரிப்பினால்
 இல்லை மஞ்சளை
 குறுது குறுது
 புதுமை மஞ்சளை
 புதுமை மஞ்சளை

மருதார் - ஏ - மஜீத்.

அல்லாற்ற எழுதிய
 அந்தக் கவிதை,
 புதுமை மலிந்த,
 புதுக்கவிதை.
 ஆ!
 அருமை அற்புதம்
 ஏத்தனை அழகு.

மருந்தும், விருந்தும்
 மாண்பினில் ஒன்றே,
 இருந்தும் என்ன?
 உதுக்குவர் மருந்தை,
 தேவையுள்ளோர்,
 மருந்தை எடுத்து
 விருந்தாய் உண்பர்,
 மக்கா மதீனா
 இதற்குப் பொருத்தம்
 படிமம்,
 அல்லாற்ற எழுதிய,
 அந்தக் கவிதை,
 புதுமை மலிந்த,
 புதுக் கவிதை.
 ஆ!
 அருமை அற்புதம்
 ஏத்தனை அழகு.

புதுமை மாண்பு
 பாட்டியுட ரத்தில்
 சூக்கில் உரிமா
 சூக்கிலும் கூத்துக்கூ
 ராங்கிளத் தூதுமூ
 பரிசுக்கிழுதுபப்பியு
 குக்கை கூது
 காதுக்கியு
 கூதுக்கில்
 சூக்கிலும் கூதுக்கில்
 கூதுகை கூதுக்கில்
 கூதுக்கை வகைப்
 கூதுகை கூது
 கூது
 மதுபாடு வகை
 கூது கூதுக்கு
 கூது
 கூதுக்கை கூது
 பாட்டியுட சூக்கிலி
 பாட்டியுட சூக்கிலி
 பாட்டியுட சூக்கிலி
 காய்க்கை கூது
 காய்க்கை கூது
 காய்க்கை கூது
 காய்க்கை கூது

பாண்ஸீர்க் கூத்தும் சந்தனப் போர்வையும், ப - க - ராதாப்

அன்னை அடியில்
 சொர்க்கம்,
 என்ற
 அடி, (இன், இல்)
 எத்தனை கோடி
 இன்கருவண்டு
 அல்லாறு எழுதிய
 அந்தக் கவிதை
 புதுமை மலிந்த, புதுக்கவிதை,
 ஆ!
 அருமை அற்புதம்,
 எத்தனை அழிகு.

‘ஜிஹாத்’ என்ற
 தியாக வாழ்வு
 ‘இக்ரஹ்’ என்னும்
 அறிவுக்கீடா?
 இல்லை இல்லை,
 என்று ஒதும்.
 பேனா மையே,
 பெரிது பெரிது
 என்ற சுற்றில்,
 எத்தனை நாறு (ஒளி)
 நுட்பம் உண்டு.
 நாறு நாறே
 நாறும் ஒன்றே,
 என்று சுறும்,

பதிப்பா மாண்பா
 குறிகை குத்தில்
 கங்கி வாசை
 குறிகை குத்தப்
 ! கு
 புதுமை வாசை
 குமூல வாசைதா

கங்கை குத்துமை
 காய் குத்துப்பு
 குத்தா
 கங்கைப்பு குறிகை
 குமூலி
 கங்கராய கங்கர
 கங்கங்கா
 கங்காலி குத்துப்பு
 கங்கை, கங்கா
 கங்கை குத்துப்பு
 கங்காலி குத்துப்பு
 கங்காலி குத்துப்பு
 கங்காலி குத்துப்பு

மருதார் - ஏ - மஜீத்.

அல்லாஹ் எழுதிய,
 அந்தக் கவிதை,
 புதுமை மிக்க,
 புதுக் கவிதை,
 ஆ!
 அருமை அற்புதம்,
 எத்தனை அழகு.

ஸ்ரீ ராம் சாமி
 ராமா
 (ஸ்ரீ, ஸ்ரீ), ராம்
 ராகவி ராமதூர் ரா
 ராமாகுமார் ஸ்ரீ
 யதியா ரோஹ்யூ
 ராமசீல ஸ்ரீ
 ராமரங்காஷ்ட, கத்திய யாதை
 ஸ்ரீ

அதீத்தவன் பசிக்க
 புதித்தல் ஆகா.
 என்ற
 கவிதை அடியினை
 இன்று
 கார்ல் மார்க்ஸ்
 ஏங்கல்ஸ்,
 கருத்தில் கொண்டு
 மூலதனத்தின்
 முடிச்சாய் ஆக்கினர்,
 'சோலியத்'
 என்ற
 சொல்லின் உள்ளே.
 சபிய்யத்,
 என்ற
 சொல்லின் பொருளாம்.
 உற்று நோக்கின்

ராம் 'காருஷி'
 செய்யால் காய்கிழ
 வாக்கால் 'உற்றுக்கு'
 சாபிச்சாபியே,
 வெங்கி வெங்கி
 மஞ்ச ராமா
 யவியை ராபை
 ரூபியை ரூபியை
 மெட்டு, ராமா
 ராமா மெட்டு
 ராமா ராமா

பண்ணீர்க் குதலுப் சந்தனப் போர்வையும்.

முற்றும் புரியும்.
அல்லாஹ் எழுதிய
அந்தக் கவிதை
புதுமை மிக்க
புதுக் கவிதை.

ஆ!
அருமை அற்புதம்
எத்தனை ஆழது.

ஒக்டோபஸ் மக்ராஸி
யதூரா சூபாஸங்,
குக்ஸி செக்டா
உட்ஸூ வாகூரா
துவிக் கூபா
வாப்புக் கூபா
கூபா வாகூரா

பொறுமை - பூமி
அருமை - முகம்மது
பாதமாம் - இரண்டும்
ஒதிடும் - ஒன்றே,
இறையும் மறையும்,
ஒன்றினுள் ஒன்று
மறையும் கவிதை,
புரிந்ததா? (க) விதை.
மீண்டும் ஒரு முறை,
இம்மை மறுமை
இரண்டிலும் பெருமை,
ஒருமை இறைவன்,
ஒதிடில் அவனே
அகமது உந்தல், (அகம் - அது)
அனைத்திலும் உண்டு.

வாப்புக் கூபா கூபா
வாகூரா வாகூரா
கூபா வாப்புக் கூபா
கூபா வாகூரா
வாகூரா வாப்புக் கூபா
கூபா வாகூரா
வாப்புக் கூபா வாகூரா
கூபா வாப்புக் கூபா
கூபா வாகூரா
வாப்புக் கூபா வாகூரா
கூபா வாப்புக் கூபா
கூபா வாகூரா
வாப்புக் கூபா வாகூரா

மருதார் - ஏ - மஜீத்:

புதிந்ததா?

சொர்க்கம்

அல்லாஹ் எழுதிய

அந்தக் கவிதை,

புதுமை பலிந்த.

புதுக் கவிதை

ஆ!

அருமை அற்புதம்,

எத்தனை அழகு.

முரிபு வழங்கு

யிழுந இடங்களை

துக்கங்க சுதங்க

க்கிய வணக்கப்

கைகிள கஞ்சு

வழங்கு வணக்கு

புதுமை வணக்கு

அழகு வணக்கு.

நான் மறை வழியும்,

மீண் கிணை விதையும்,

ஆயினா அடியும்,

ஒத்தை

ஒருவன் அவனென,

இத்தனை,

இப்படி ஒதலாம்,

எல்லாமே அவனென்று

அவன் எழுதிய

இறுதிக் கவிதை - அது

முகம்மது எனும்

புதுக் கவிதை.

ஆ!

அருமை அற்புதம்,

எத்தனை அழகு.

(நால் - மகால்), நால் கூவங்கு
நால், புதுமை வணக்கு

பாஷ்னீர்க் காதலூம் சந்தனம் போர்வையும்.

ஓர் அழகிய ஆத்ம தரிசனம்.

அன்னை திரேசா
 தந்தை பேடன் பவல்
 அதோ!
 ஊன்று கோலுடன் காட்சி தருகிறாரே. பாய்வீ
 மகாத்மா காந்தி
 இவர்களைப் போன்று
 அன்புடன் மக்கள் மனதில்
 பாய்விரித்துப் படுத்துக் கொண்ட
 அமெரிக்க ஜனாதிபதி ஆப்ரஹாம் விங்கன்
 வீரபுருஷன் நெப்போலியன்
 போன்றோரையும்
 எவ்விமக்கு பெயர் போன
 ஆட்சியாளர் உமரே பாறாக்
 என்போரையும் ஒன்று கூட்டி
 ஓர் அமைப்பிற்குள் காணும்
 அல்லது நினைக்கும்
 ஓர் அழகிய ஆத்மதரிசனமே சாரணன்.
 அதனால் நானும் எனை
 ஒரு சாரணன் என்று
 அழைத்துக் கொள்வதில்
 மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.
 நீங்களும் அப்படியா?
 அப்படியாயின்,
 இற்றைப் பொழுதின் ஒன்று கூடலில்
 எல்லோரும் மகிழ்ச்சியடைவோம்.

மருதூர் - ஏ - மஜீத்.

அன்னையே திரேசா^{குமாரி} சிவ அன்னையா விளக்கு.

அன்னையே திரேசா, சும்பா ஸ்டபவி குறைக்க
உங்களுக்கு காலில் காலில் காலில்
சகவீனம் எனப் கூடுதலாகவும் குறைக
பத்திரிகையில் படித்ததும் கீழால் காலில் காலில்
என்னையே நான் மறந்தேன்.

● அண்ணாகலி குறைக்குப் பத்திரிகையில்
காலில் காலில் காலில் காலில் காலில்
உலகின் அன்னையே, சும்பாபவிப்பும் கூடுமாறி
அனைத்துலக முழுகாலுமின்மை
அனாதைக் குழந்தைகளுக்கும் செயல் குறைக்கும்
அன்னையே நீங்கள் தான் முழுகாலுமின்மை
அதனால் உங்களுக்கு குறை சும்பாபவிலை
உடல் நலக்குறை முழுநாக குறைப்பின்மை கீழ்
எனப் குறைக்காகி குறைக்கும்
பத்திரிகையில் படித்ததும் பதிப்பும் கீழ்
என்னையே நான் மறந்தேன். முழுநாக காலாகும்
குறைக்காக குறைக்கும்

● உலகத்தார் உங்களுக்கு செய்துப்போக பத்திரிகை
நோபல் பரிசு தந்தார்கள் காலில் காலில் காலில்
அதனால் உங்களுக்கு காலில் காலில் காலில்
இரு கெளரவழும் வந்துவிடவில்லை. காலில் காலில்

பண்ணிர்க் கூதலும் சந்தனப் போர்வையும். - १ - காலாகும்

நோபஸ்பரிசதான் கெளரவம்பெற்றது.
 அனைத்துலக மக்களின்
 அன்னையே நீங்கள் தான்.
 நீங்கள்
 கல்கத்தாவில் இருந்து
 சென்னை வந்த போது
 அவ்லூர்மக்கள்
 உங்களுக்கு
 உணவு படைத்தனர்.
 நீங்களோ,
 உணர்வற்றிருந்திர்கள்.
 இது ஏன் என
 உழூவிய போது
 அங்கு
 என் டின்ளைகள்
 உணவருந்தினார்களோ
 இல்லையோ?
 என் நீங்கள்
 உணர்ச்சிவயப்பட்டு
 அழுததை எண்ணி நான்
 அழுகிறேன்.
 ஆ!
 அன்னையே திரேசா! உலகை,
 உங்களின் தாய்மை உணர்வு
 ஆண்டாண்டுகாலம்
 அழியாது பாதுகாக்கும்.

மருதார் - ஏ - மஜித்.

அணையா விளக்கே
 திரேசா
 உங்களின்
 தாய்மை உணர்வு
 உலகை
 ஆண்டாண்டுகாலம்
 அழியாது பாதுகாக்கும்.

 சிரிசூக்க ஹந்துக்கூடிய
 ஸ்தாப மூக்கி பரிசூல சில
 சூக்கி
 துஷ்டுதி மொகுத்தூக
 ஸ்தாபவி துதும ஜனாங்கவி
 ரங்கவர்ணங்க
 துஷ்டுக்கு
 ரங்கத்துப்பூப மாநா
 ராங்விளங்கி
 ந்கர்த்துப்பிழுமர்ணா
 ஜா சா சா துதி
 ஸ்தாபவி மிராநா ச
 துஷ்டு
 ரங்கநாய்கி ஸ்தா
 ராங்விக்ராண்டுப்புநா
 ராய்விளக்குதி
 ரங்கங்கி ராந
 ① பூப்பங்கிச்சிறா
 சாதி ரிவாங்கா துதுதுநா
 சூதுவிக்குப்பு
 !
 சாதுதுது பாகாரிகி பரிசூலங்க
 மூர்சூல யாய்ப்பாடு சிரிசூலங்க
 மூர்சூல சாடுப்பு
 ப்ரதுக்காநாப ஸ்தாபும்

பானீர்க் குத்தும் சந்தனப் போர்வையும்.

உமறுக்கு ஒரு விழா.

வானத்தின் வெள்ளி
கோதியே அள்ளி
கொண்டுவந்திங்கு
கொட்டியதாரோ?
முத்தமிழ் மன்ற
கம்பளை தாசனா?
என்ற எண்ணம்
தோன்றிடும் வண்ணம்
இங்கு வந்துள்ள
இலக்கிய நெஞ்சங்கள்
கண்டு மகிழ்ந்து
நன்றியும் கூறினேன்.

உமிக்கு வெள்ளி ஒத்த
நீக்குவாய்க்கு மிருபிழு
ஏதும்காலி இங்கி
உறவிட்டு மூங்கிளாக
கவிஷ்ணுஞ்சா உத்திர
கிள்காகி முயக
! வாக்காக மாங்கு
பாக்காக மாங்கு
ஏதும்

! ராகநூணாயு கவிஷ்ணுப்பு
உவிப்பாகாக்கி குடிப்புத்தக
ாகநூணாயு பக்ஸுதித்தாக
உவிப்பாக்கிச் சூங்க
ஏதும்காலப்பிக்க
பாக்குதிகை குடிபாக
ஏதும்பை கீ சூவ சுத
பாக்குத்தாய
யதூர் குடி நூட்டுவும்பு
மூருப்பை நூட்டுவும்பை
பூபவீஸ்தா
குத்து குடும்ப
ஏதும்
குக்குக்குத் தாக்கருப்பை
மாகுருங்கா
ஏதும்புத்தாய
ஏதும்பை

மருதூர் - ஏ - மஜீத். மார்பு பாக்குத் தாக்கருப்பை

அந்த வெளிச்சத்தில்
ஆயிரம் நினைவுகள்
நீண்டு நிலைத்திட
நானிங்கு வந்தேன்.

வந்த என்முன்னே
உமறு தோன்றி,
புள்ள எலக்கா!
புள்ள எலக்கா!
உண்ட.

புருசனெங்கே போனதுகா!
கல்லுட்டுத் திண்ணையிலே
கதைத்திருக்கப் போனதுகா
என்று கவிதையிலே
கவியுரைக்கும்
நாட்டுக் கவித்தாய்
நன் மகன் நீ யன்றோ?
பாடென்றார்.

இம்மென்றால் இரு நாறும்
அம்மென்றால் ஆயிரமும்
அன்னியெறி
கவிதை முத்து
உந்தன்
ஆசீர்வாதம் உந்தனுக்கு
என்றதும்
பாடலுற்றேன்,
உமரே

பான்னீர்க் கூதலும் சந்தனப் பேர்வையும் : - ம - ந - ர - ஸ - ல - ஹ

158

உணர்வுகள்
 பீறிட்டுப் பாயும்
 ஊற்றுக்கண்
 கிணறே
 உன்னை விடவும்
 உன்
 எழுத்தாணிக்கு
 உணர்வுகள் அதிகம்.
 அதனால்தான்
 உணை எதிர்க்கவந்த
 ஒருவனை
 உன் எழுத்தாணி
 உமறு குழறிடின்
 அண்ட முகடும்
 பலரென்றுடையும்.
 என்று நீ உள்ளச்சம் வையும் பிள்ளாய்
 என்று கர்ச்சித்தது.
 அந்த உணர்வினைப்
 பாடலாம்
 பல நூறு கவிகளாய்.

ஆரவாரக் கடல் மத்தியில்
 சிற்றெறும்பொன்று
 முச்சு விட்டது
 போலக் கற்றவர்

மருதூர் - ஏ - மஜீத்.

மத்தியில் என் கவி
 என்றுநீ
 அறிவுக் கடங்கிய
 அந்த உணர்வினைப்
 பாடலாம்
 பல நாட்கள்.

ஸ்ரூபர்ஜனா ஏ
 ம்பாப புடிப்பிடி
 ஸ்ரூபர்ஜனா ஏ
 இவினாலி
 ம்பாபி சுவாச்சா
 சுவாச்சா

ஊரும் உலகமும்
 போற்றும் உமரே

துஸ்ரோத்துப்பா
 யாதீர ஸ்ரூபர்ஜனா ஏ
 சுவாச்சா சுவாச்சா
 குட்டைக்கர்ஜிர ஜகந்த
 ஜகந்தாநாத
 பிராத்துப்பா சுவா
 சுவாபிலும் பூபா
 புடிப்பு டாந்து
 ம்பாபாந்து சுவாபிலுப்பா
 பிராத்துக்கர்ஜா பூபா
 பிராத்துக்கர்ஜா குட்டை
 பிராத்துக்கர்ஜா

சிவிலிச்சு குட்டை குராவரூ
 புத்தாபலிச்சுயுத்திலிடி
 குட்டை சுவா
 சுவாத்துக் குராபிலி

பண்ணிர்க் கூத்தும் சந்தனைப் போர்வையும். - 2 - சுவாபிலு

பூவையும் பாவையும்.

பூ வை	நூபவி ஓக்டப் பிஸ்டீ
எங்கேயெனில்	தூஷன் மூடு
தலையில் கழுத்தில்	உகிள்மருங் டம்
படத்தில் காதில்.	நூபவி தூஷன் செயின் நாடு யானவீ யடி
தவிர,	ஷார்வினோட்டப் பு
பூ வை,	குடி
வவதால்,	
பூவை அழுவாள்.	ஊனிப்புவில் கூவ சூரூ
அவளின் கண்ணீர்,	துற்றுமூடுபாக கூஞ்சிலூ
அத்தர் பன்னீர்,	டாகவிகூர்
மெழுகுவர்த்தி வாழ்க்கையே.	ஒாது கூர “ரசுவி”
பூவை	வ்ருஷ்டியூபவில்லூ
பாவை பூவை	யரிசுத்திப்பிலூ
இரண்டும் ஒன்றே.	ராஸாயாலி சிரிகை
பாவையோ	ஒகர்ந்து சூதிக்கை ரதாக
பூவையோ,	துணைய சூரூ
நீ	மதுஷ்தபங்காக கூடப்ப
வையாதே.	குறைய சூரூ
பாளிகா என்றாலும்	
பூவையே.	மதுஷ்தபங்காக கூடப்ப
அரபியில் சிங்களத்தில்	யவினிலூ சாயாகூர்
அவஞ்சுகுப் பெயர் பாளிகா.	கிடப்பப் பஞ்சி
அதனால்	யுமிகுடி மதுஷ்காம்த
நீ அவளை வையாதே.	குடி

முதூர் - ஏ - மத்தீ:

வாய்மை புலவன் வாய்மை வாய்மை
 யாப் போல ந் வாய்மை வாய்மை
 அத்தி பூத்தாற் போல் மூடு
 அல்லது, சிறைகளின்
 வட துருவத்தில் குதிரைகளை
 குரியன் வந்தது போல் குதிரைகளை
 சில வேளை நான் குதிரைகளை
 பட்டணிவேன். மூடு
 இது சாதமை
 என் மன மகிழ்வினை வாய்மை மூடு
 எடுத்துக் காட்டுவதற்கு மட்டுமல்ல, சிறைகளை
 அதனோடு குதிரைகளைப் போடு
 ‘சேர்’ என நான் பலிகளக்கும் இத்தனையுமிட
 அன்போடழைக்கும் மூடு
 மதிப்பிற்குரிய சுரைக்கும் மூடு மொப்
 கல்விச் செயலாளர் குதிரை பலிகளை
 காதர் முகைதின் அவர்கள் மொப் பலிகளை
 என் மனதை மொப் பலிகளை
 பட்டாகக் காண்பதற்கும் குதிரை
 அவர் மனதை மூடு
 நான் மூடு மொப் பலிகளை
 பட்டாகக் கண்டதற்கும் மூடு
 அடையாள அணியே குதிரைகளைப் பலிரிடு
 இந்தப் பட்டணி. மொப் பலிபு பலக்குமை
 உங்களுக்கும் தெரியும் காது
 இது குதிரை மொப் பலிகளை

பண்ணீர்க் குதலும் சந்தனப் போர்வையும்.

உயர்ந்தோர் அணியும்
அணியென்று
இதனை நான் இன்று
உயர்ந்த அணி
வகுப்பு மரியாதையாக
சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

நிற்க -

நேற்றுவரை நான்
எங்கள் தலைவர்
எனைப்பார்த்து
புலவன் நீ
புகழ் பாடு என
பணிப்பார் - என
எதிர்பார்த்திருந்தேன்;
பணிக்கவில்லை.

இன்று திடீரெனப் பேசப் பணித்தார்.

அதுவும்,

இரண்டு நிமிடத்துள்.

கட்டுப்பாடும் கடுமை.

இந்தப் பெரிய மனிதரை

இரண்டு நிமிடத்துள்

அடக்கிப் பேச

அறிவேது இவருக்கு.

தத்தளிப்பார்; தலைகுளிவார்

என்ற எதிர்ப்பா?

ஈயவிழுநாம் - கட்டு
ஈயபுரிசு குலக்ஞக்ஞ
ஊர் ஸலை
ஈயப்பீ குத்தூ
ஈயவடிப்பு குல
குஞா ஸலை ஸிலிஜு
ஈயங்கு குப்பு
ஈயை ஸ்பி ஸ்தா
க. க. கூ. ஸி. ஸ்பகில
ஈயாவயகி கிளிக
குற்பப்பாவை மாண்பு
குக்ஞா டிலோக்ஞக்ஞ
ஈயநிது ஸ்தா
ஈயாகு
ஈகாக்ஷுராகுவி ரூ
ஈயவடிப்புக்கு
குற்றகைக்குப்பி
ஈயிதுவிய யியபி
ஈயாவயகி மாண்குவிச்சு
ஈயாவயகி ஸ்தாவு யுடு
ஈயாக்ஷுராகுவி ஸ்தா
ஈயுவில்கண்டிராயுவிச்சு

மருதூர் - ஏ - மஜீத் நாவாயப் பாக்கு யாழில் நாவாய

நான்றியேன், முதிரை காதுவிழிசுமா
 நிற்க - முடியவிரைவு
 உங்களுக்குத் தெரியுமா? முக்கு சாதி வாய்க்கூல்
 இவர் என் நிறை குறுப்புமா
 அடுத்த வீட்டார். காபத்தோயிலும் புப்ளும்
 அது மட்டுமல்ல,
 ஆதீயில் இவர் எனது மூற்கிணக்கில்பிப்பாமல்
 ஆப்த நண்பர். - கழுதி
 அதன் பின் இவர் சாதி ஏஷாராய்வு
 அதிபர், சி. எச். ஐ. ஓ சாலைக்கூடி சுக்கால
 கல்விச் செயலாளர் குத்தரப்பானால்
 அதனால் இவரைப்பற்றி தீ சோமைபு
 உங்களைவிட எனக்கு கால இரபு டுகபு
 அதிகம் தெரியும். கால - ரிபப்பிஸைப
 அதனால், குத்துவித்துக்காபர்விடா
 உங்களின் ஒருவருடப் பேசு கைக்கிளக்கிளப
 எந்தன் ப்ரைவிஹதி முக்கு
 ஒரு வினாடிமுச்சாகா. ராதுக்கிளப் ப்ரைவி
 அதுமட்டுமல்ல,
 பேசுக்குறைந்த முறைக்கூல
 பெரிய மனிதரிவர் காலத்திலும் பிரைபிலி ப்ரைவில
 முச்செல்லாம் செயலான காலத்துப்பிலி இய்க்கு
 முழு மனிதர், செயலாளர் சபா ப்ரைவில
 ஏசினால் குல்லுமிகு குந்திலை
 இவர் ஏசினால் நிரமிலைத்துக்கா
 தன்னொடினைக்கிறார் ராப்பர்காபர்விடா உங்க

பள்ளீர்க் குத்துவும் சுந்தனப் போர்வையும், சு. ர. ராவும்

என்பதுதான் பொருள்.

அப்படிப்பட்ட

மாபெரிய மனிதரை

நான்

ஓரு வினாடியில் வாழ்த்தி
விடைபெற விழைகிறேன்.

பாப்பாடும் புலவன்
பாப்போல நீ வாழி!

ஆண்டாண்டுகாலம்
அணையாது நீ வாழி!

நீண்டு நிலைக்கும்
மக்கள்

தினைவெல்லாம் நீ வாழி!
என வாழ்த்தி
விடைபெற்றேன்.

பிரிசு நூற்றும் ஒ

நூற்று நூற்று விரும்பு

மாபெரிய மனிதரை

நான்

இடம் நூற்றும் ஒ

நூற்று நூற்று விரும்பு

மாபெரிய மனிதரை

நான்

நூற்று நூற்று விரும்பு

மருதார - ஏ - மஜீத்.

எங்களை விட்டு
எங்கும் போகக் கூடாது.

உங்களைப் பூப்புப்பூ
உங்களையிலையிலை

ஐயா!

நீங்கள்,
எங்களை விட்டு
எங்கும் போகக் கூடாது.
ஏன் தெரியுமா?

நீங்கள்

இரண்டு நாளைக்கு

இங்கில்லா விட்டால்,

அனேகம் பேர்

இறக்க நேரிடும்.

அதனால் நீங்கள்

எங்கும் போகாது

இங்கேயே இருக்க வேண்டும்.

இது எனது அன்புக்கட்டளை.

உங்களை முடியப்படவ

பூாக கீ மொபல்பீடு

ம்காகலுங்காப்பஞ்சு

பூாக கீ மொயங்கால

முகுங்காடி இக்கிரி

உங்களை

மிகுங்கால கா

உங்களைப் பூகீல

ஹிந்து, இஸ்லாம்
பெளத்தன், கிறிஸ்தவன்
என்ற இனபேதம்
என்னளவுமில்லாத
தூய மனிதர் நீங்கள்.
அதனால்,
இற்றைப் பொழுது

பன்னீர்க் குதலும் சந்தனப் போர்வையும். - ஏ - ராதரஷ

இப்பிரதேசத்தில் தமிழ்நாடு
 தேவையானதொரு மங்கு சுற்றுப்பாகவி ரங்கந்தி
 ஜீவ ஆத்மா. அதனால், நானுவரி டமி பண்ணியால்
 எங்கும் போகாது நானுவரி நானுவரி
 நீங்கள் நானுவரி நானுவரி
 இங்கேயே இருக்க வேண்டும். கார நூற்று பாக
 தொட்டாலே நோய்த்திரும் கூடவரி ஸ்திரப்பாக
 மாமனிதர் தேரையர், காகாபி ப்ரதா
 யாக்கூபு, திருமூலர், நானுவரி
 அகத்தியர் போன்றோராய் வீர கசலூரி யவிவிளூ
 அகத்தெடுத்தோம் உங்களையே, நூற்கு நானுவரி
 அதனால் நீங்கள், மதுபூப்போ
 பதினெண் சித்தர்களாய் ப்ரதா ராநாயாவி
 பதிய வேண்டுமெங்களுடன். நானுவரி முறை
 நாகவிக்கூப பிக்கியபை

நீங்கள்,
 நோயாளிக்கு நானுவரி
 ஊசிபோடுவதை ராநாயாகவி யரிப்பி
 ஒரு பொழுதும் விரும்பவில்லை. நானுவரி
 அதன் இரகசியம்தான் என்ன? நானுவரி நாக டாக்டராவி
 இப்பொழுது புரிகிறது மாறுவிக்கூப நானாய
 நோயாளி மாறுவிக்கூப நானுவரி
 சிறிய நோவைக்கூட மாறுவிக்கூப நானுவரி
 அனுபவிக்கக் கூடாது மாறுவிக்கூப நானுவரி
 என்ற அந்த இரகசியம். மாறுவிக்கூப நானுவரி

மருதூர் - ஏ - மஜீத் நாராபி பாஷாஷி மாறுவிக்கூப

நோயாளி மீது குலிக்கத்திரைபிள்ளி
 நீங்கள் கொண்டிருந்த அன்பு ராத்ரியாய்வாகுவி
 தூயன்பை விட மேலானது. ராத்ரி மாத மீது ஏதேனும்
 அதனால், குராபலி மாதாக
 உங்களை நாங்கள் சூக்குவிட விரிவிலிரு
 தாய் தந்தை என என்னை கூக்குவிட பிரிவிலிரு
 தாழ்மையுடன் கேட்கின்றோம். ராத்ரி விரிவாகவே
 எங்கும் போகாது சூக்குவிட விரிவாய்
 நீங்கள் சூக்குவிட பிரிவிலிரு
 இங்கேயே இருக்க வேண்டும். ராத்ரியாபலி சூக்குவிட
 உங்களைச் சுற்றி யிரானங்கள் மாதவிட்டுக்கொடு
 எப்பொழுதும் கூக்குவிட விரிவாய்
 நோயாளர் கூட்டம். பாஷ்டாந்தி சூக்குவிடபு
 அவற்றை நாங்கள் கூட்டுக்கொடுவதே விரிவாய்
 பணமாக்கிப் பார்த்ததோம்.

நீங்கள் குராபலி விரிவாய்
 பெரிய கோடல்வரர். குராபலி விரிவாய்
 ஆனால் நீங்களோ இன்றும் குராபலி விரிவாய்
 ஸொட்டொட காரிலையே குராபலி விரிவாய்
 பயணம், பார்க்கிறோம். குராபலி விரிவாய்
 இதற்குக் காரணம் குராபலி விரிவாய்
 ஏழைகளுக்கிரங்கி குராபலி விரிவாய்
 பன்னிர்க் குதலும் சந்தனப் போர்வையும்.

அன்னிக்கொடுத்த
 அந்த வள்ளல் தன்மை வணக்கம் குருவியம்
 ஆ! ஸ்ரீயவி கண்ணுமிழை
 அருமை, அற்புதம்.
 அதுமட்டுமல்ல,
 இந்த மாவட்டத்தில்
 எந்த வெளியீட்டிற்கும்
 அன்னிக் கொடுக்கும்
 அந்தத் தன்மை படிக்க உருசோப்பு
 ஆ!
 அருமை, அற்புதம்.
 அதனால் நீங்கள் சாவுத்திச்சூக்க
 எங்கும் போகாது ஏ பாகிக்கணப்பெற்ற
 இங்கேயே இருக்க வேண்டும். முக்காலங்களில்திட்ட
 என இறைஞ்சினோம். குத்துவில்கவரி
 நீங்கள், பிரிசுக்குத்தும்பாயானமீ
 நீண்ட ஆயுள் முழுஒராந்திரம்
 பெற்றுவாழ கூதுவில்கவரி
 ஆசி வேண்டினோம். குத்துவில்கவரி
 ராப்பிளை

! பிரிசுக்குத்தும்பாயானமீ

முழுஒராந்திரம்

கூதுவில்கவரி

குத்துவில்கவரி கூக

தாப்பிளை

குத்துவில்கவரி வணக்கம்

வணக்கம் குத்துவில்கவரி

மருதூர் - ஏ - மஜீத் ராப்பி ப்ரசந்த முழுஒராந்திரம் கிரிகாபி

வற்றாத புலமை வளமுடையேன்.

அண்புடன் அதிபர்
 அவருடனே
 நண்பர்கள் மாணவர்கள்
 பாண்டிருப்பு மக்கள்
 எனப்
 பண்பானதோரு கூட்டம்
 பாடசாலை மண்டபத்துள்
 பூத்துக்குலுங்க,
 கனகச்சிதமான
 கற்பனைகளோடு
 நிலாக்களாகவும்,
 நட்சத்திரங்களாகவும்
 மேகத்தோடு
 விளையாடவந்துள்ளீர் !
 மருதூர் எனும்
 மேகத்தோடு
 கானமேகத்தோடு
 கவிபாடி
 விளையாட வந்துள்ளீர் !
 நீங்கள்
 இளங்கவிகள்,
 நான் இக்கவியரங்கின்
 தலைமையேற்றேன்.
 எந்தன் தலைமை

பண்ணீர்க் கூதலும் சந்தனப் போர்வையும்.

தகுதியா மூப்பா பிள்ளைகளின் வருமானம்
 சபையறியக் குதுவிக்காப
 கலிதொடுப்பேன். முடிபுக் குறிப்புக்களைப்
 நீண்ட விவிப்புகளிலை கூறுவது
 இடைவெளிக்குப்பின் பொதுமூலம் கூறுபட்டு மூழுவிலி
 கிடைத்த இத்தலைமை சூழ்நிலை வாசங்கால
 நினைக்க இனிக்கிறது. முடிப்பாது குறைவிரைவு
 என்றாலும், நிரூபிக்கப்படுவது
 இந்த இனிய நினைவு பூர்ணக்காலப்பட்டு
 எத்தனை நாள் நீடிக்கும். குடிக்குமினாவகுத்துரைபு
 என்று நினைக்க சூழ்நிலை வாய்க்காலபு
 நெருப்பிலே விழுந்த கூறுவது
 அல்லிமலர் போல் ஆகிறதுப்பார்த்து குறைவிலை
 இருந்தாலும், கூறுவது
 நான் நான்தான். குறிக்குமிலை கூறுவது
 புலமை மிக்க, மகுதூரின் முடிப்படி கூறுவாப
 வசைக்கவி இப்படி கூறுவாப
 என் வாப்பா கூறுவது
 அவர் மகன் நான். விடுபாது
 அதனால்,
 வற்றாத புலமை
 வளமுடையேன்;
 உங்களோடு சேர்ந்து
 ஒத்துழைப்பேன்.
 இது உங்கள் கவியரங்கு
 உருட்டி ஏறியுங்கள்

மகுதூர் - ஏ - மஜீத் : காரைபு பிள்ளை மதுவுல காரைபு

ஓராயிரம் கவிதைகளைப்
 பார்த்தோரும்
 பரவசப்பட்டே கட்டும்
 உங்கள் கவிதையிலே
 வெறும் கற்பனை வேண்டாம்,
 உண்மை செறிந்து
 உணர்வினைத் தொட்டும்.
 உண்மைக்கருவில்
 கற்பனைக்கலர்டூசி
 பொருத்தமானஇடத்தில் மதுக்காடி நாடு கணக்கு
 பொருத்தமான சொற்சேர்த்து கணக்கை குஞ்சா
 கவிதை பாடுங்கள்
 அக்கவிதை மந்திரமாம்
 பாரதிதாசன்
 நூற்றாண்டுக் கவியரங்கில்
 பாட்டாறு ஓட்டும்.
 அதைக் கேட்டு
 பாவங்கள்
 பறந்தோட்டும்.

நயப்பு நயகிலுக்
 ஸ்பரியங்கை
 ஸ்பரிப்புவாக்கிலூ
 பாவங்கள்
 வெறும் கற்பனைக்கிடையாடு
 வகைகளைக்கி கட்டுக்கூகி
 குடுகில் கூக்கூக்கி
 பாடு நடு நடா
 முனைக்கி பாடு கட்டு
 பொருத்தமானஇடத்தில் மதுக்காடி நாடு கணக்கு
 கணக்கை குஞ்சா
 குழுகில் கலிப்புறுதி
 நாடு நடு நடா
 முடிவுக்கும் நாடு
 நாடு குஞ்சா நாடு
 கணக்கை குஞ்சா
 நிகைக்குமாம்
 நயப்பாம் நாடு
 நாடு கணக்கை நாடு
 வகைக்கு காடுக்கி
 ஸ்பரிப்புவாக்கை
 குத்தாக்கி குாக்கில்கூ
 ஸ்பரிப்புவாக்கை
 குஞ்சாப்பிள்ளை கூக்கூக்கி
 கூக்கூக்கி கூக்கூக்கி

பன்னீர்க் குதலும் சந்தனப் போர்வையும். - த. ராமலூ

நாடுவானத்தின் இலக்கியச்சூரியன்.

அடிவானத்தில்
கீறிய சித்திரம்
அச்சுக்குலையாமல்
இன்றும் இருக்கிறது.

சரித்திரம் மாறாமல்
சரித்திரம் படைத்த
ஓரு
சரித்திர புருஷர்
ம. மு. உவைஸ்.

ஐம்பத்தாறு
நூல்களின்
தலைப்பாக
ம. மு. உவைஸ்.

நாங்கள், ஈழத்தின்
கலை இலக்கிய
நதிக்கரையின்
ஒரங்களில்
கசியும்

போடும் காலை
வாழ்கின்றார
உட்டு நூக்கில்
வாசுப்பாடு கூவு
மெரி பதிர்க்கு
வெள்யில் பகிள்கில்
நூபும் மாற்றி
ங்காகி சபாம் சுடு
வெள்கிழுமுடு

கால கால பாபா பு
யகிழுப்பத்திறுா
மாலாகும்பு காலயில்கு
பீட்ப ப்பகிள்கு பரிசுக்கீ
நூபுவிழுா
நூபும் சுடு
நூபும் கால குழா

மாலாகும் பீடு காலினக
பீடு கால
மாலங்கு கால காலக்கு
மாலிழ்பகிள்கு புமிகு
நூபுவிழுா கால குழகி சுடு

மருதூர் - ஏ - மஜீத். மாறாபு பாதுகால மாலாகும் காலினகப்

நிரைத் தொட்டு
 எழுதுகிறோம்.
 நதிக்குள் இந்த
 மேதை இருப்பதனால்.
 இந்திய நிலம்
 இலக்கிய வியர்வை
 இந்தும் போது
 இவர் பெயர் சொல்ல
 மறுத்ததில்லை.

இராமாயணக் கதை
 எழுதிப்பழகிய
 இந்தியனாக இருந்தாலும்,
 இல்லாமிய இலக்கியம் பற்றி
 எழுதும்போது
 இவர் பெயரை
 எழுத மறக்க மாட்டான்.

கனவிலே இவர் வருவதும்
 அது நீண்டு
 நினைவு வரை செல்வதும்
 தமிழ் இலக்கியத்திற்கு
 இவர் செய்த கைம் மாறுதானோ?

பண்ணீர்க் குதலும் சந்தனப் போர்வெயும். - १ - १०५

புதுமையாகவே நிதிச்சுடைகளை
 சிந்திக்கும் குக்குஷன் உறுப்புக்
 இன்றைய மனித இயந்திரம்,
 இவர் படைப்பியலில் மிகுந்து விடுமிகுந்து
 தடுக்கி விழுந்து நூற்பு நூற்பு
 சத்தியம் என்னும் நூற்பு
 தீபத்தை ஏந்திக் கொண்டு நூற்பு
 எதிர்கால சந்ததியினரின் பாபாவாக்குவில் நூற்பு
 வாசல்படி வரை சென்று நூற்பு
 ம. மு. உவைஸ் சிறந்த இலக்கியச் சேவகன் என்று நூற்பு
 எழுதி ஒட்டிவைத்துள்ளது. மூலிகை நூற்பு

நூற்பு நூற்பு நூற்பு நூற்பு நூற்பு
 எங்களின் நூற்பு மிகுந்து நூற்பு நூற்பு
 மனச் சவர்களிலும் நூற்பு நூற்பு
 ம. மு. உவைஸ் நூற்பு நூற்பு நூற்பு

அடி வானத்தில் குபுக்குந்தைக்குப்பு
 கீறிய சித்திரம் நூற்பு நூற்பு
 அச்சுக் குலையாமல் நூற்பு நூற்பு
 இன்றும் இருக்கிறது. நூற்பு நூற்பு

மருதூர் - ஏ - மஜீத் நூற்பு பாகுட்டு வெட்டு நூற்பு

கவிதைக்குள் அடங்காத கட்டழகு உங்களுக்கு.

எங்களின்,

அதி கொரவத்திற்குரிய,

அன்புள்ளம் கொண்ட மந்திரி,

அப்துல் மஜீத் அவர்களே, உங்களின் கால்கள்,

எங்களுர் மண்ணில் பட்டதும்,

நாங்கள்

பாக்கியம் பெற்றவர்களாக

எண்ணி இன்புற்றோம்.

அன்றலர்ந்த செந்தாமரையாய்

நாங்கள்

ஆனந்தம் கொண்டோம்.

நீங்கள்,

நீண்டகால அரசியல்வாதி

என்பதனாலோ

அதிகொரவத்திற்குரிய மந்திரி என்பதனாலோ

அல்ல,

அன்புள்ளம் கொண்ட

ஒரு ஜீவ ஆத்மா

என்பதனாலேயே.

●

பல்கலைக்கழக

பட்டதாரிகள்

அரிதான காலத்தில்

பண்ணீர்க் கூதலும் சந்தனப் போர்வையும் - க - ராணுப

மாகிட்டில் கிளை

யானங்கு

ஏலை

மாகிட்டில் கிளை

ஏலை

நெய்யும் கூலிகு

ஏலை

மாலை மயில்கு

ஏலை

நோக்கி கிட்டிர காச்பி

ஏலை

நீரிழிகிட்டுக் குஞ்சு

ஏலை

நீரை கூட்டுக்கொடுப்பு கீருா

ஏலை

நீண்டகால அரசியல்வாதி

ஏலை

மாலைக்கால காச்பி

ஏலை

நீரை கூட்டுக்கொடுப்பு கீருா

ஏலை

நீண்டகால அரசியல்வாதி

ஏலை

மாலைக்கால காச்பி

ஏலை

நீரை கூட்டுக்கொடுப்பு கீருா

ஏலை

பட்டம் பெற்றதை
எடுத்துக் காட்ட
எண்ணியோ மக்கள்
உங்களே

பி. ஏ. மஜீத் என்
விரும்பியழைத்தனர்.

இன்று
எத்தனையோ பி. ஏ. க்கள்
இருந்தும் என்ன
கிழக்கிலங்கை மக்களின்
விருப்பமான பி. ஏ.
நீங்களேதான்.

அவிப்போடி வன்னியனார்
அருமைச் செல்வமே,
உங்களின்

தங்க உள்ளத்தை
எடுத்துக்காட்டவா
இறைவன்
தங்கத்தையள்ளி
உங்கள்

அங்கமெல்லாம் பூசிவைத்தான்.
ஆ!
கவிதைக்குள் அடங்காத
கட்டமுகு உங்களுக்கு.

ஒகம்பி ஸ்ரீராம சுயர்ஜ்ஞ
ஷங்கரமிகு கங்கிலை
கங்கிலைச்சிதை
ஸங்கிராஸமை
ஊதுநாஸால
ஷங்கரமுகை
ஷங்கரமுகை
ஷங்கரமுகை
ஷங்கரமுகை

ஷங்கரமுகை
ஷங்கரமுகை
ஓப்பு க்கூர பாய்ரிசித்து
பாய்ராட சிக்குகிய ஸ்ரீகங்கம்
பவித்ரங்காந்வ பல
ஷங்கரமுகை

ஷங்கரமுகை
ஷங்கரமுகை
ஷங்கரமுகை
ஷங்கரமுகை
ஷங்கரமுகை
ஷங்கரமுகை
ஷங்கரமுகை

மருதார் - ஏ. மஜீத். ராபரி பாகுத்த மாதுகா நாகீஸப்

அரசியல் வானில் நீங்கள்
 குடுமிக்க குரியனவ்வ,
 குவிரச்சிமிக்க
 வெண்ணிலவு
 அதனால்தான்
 அனைத்து மக்களும்
 சாதிமத பேதமற்று
 உங்கள் ஒளியில்
 உலா வருகிறார்கள்.

ஒன்றூப்பு ப்பப்ப
 டாக் கூத்து
 ரங்கவ மயிலோன்று
 மாக்கு
 கா க்ஷீவ கூப்ப
 , சுதாக்குப்பிப்புலி
 ஹாலி
 சுக்கால மயிலைத்தா
 காக்க மதுக்குலி
 சுதிக்கங்க சுடாக்கிக்குலி
 காக்குவித்தா
 காக்குவித்தா

மாணம் காக்கும்
 தொழிலுக்கு நீங்கள்
 மந்திரியாம் எனக் கேட்டு
 மக்களின் மகிழ்ச்சி ஆரவாரம்
 இம் மண்டலத்தையே
 அதிரவைத்தது.

முப்பத்திமுன்று ஆண்டுகள்
 முடிந்தும் முடியாத
 உங்களின் அரசியல் வாழ்க்கையில்
 செய்த சேவைகளை
 எண்ணில்
 அடங்கா.
 கல்வி, சுகாதாரம்
 காணி, மின்சாரம்

காக்கால கங்கூ
 ராட்டாக்காலுக்கு
 கங்காலி
 காக்கால கங்காலுக்கு
 கங்காலுக்கு, காக்கால

பன்னீர்க் கூதலும் சந்தனப் போர்வையும்.

குடி நீர், வீட்டுமைப்பு
பாதைகள், நீர்ப்பாய்ச்சல்லுடை ரினார்டிஸ
என நீண்டுகொண்டே போகும்.

அவைகளை

படிப்படியாக அடுக்கினால்வழுதம் மலைக்கோடு
ஏறிச்செல்லாம்.

சொல்லியாங்கா மஹாஸ்தி காபாஷ்ய
உங்கள் சேவைப்பட்டியல்களில் சூத்திமீ ஒத்தி
பலூக்கும்போ மஹாபவிபா

நிந்தனூர் மக்கள்

நினைவெல்லாம் நீங்கள் நீண்டு நிலைக்க
நினைத்தே வரவேற்றோம்.

நீங்கள் மஹாஸ்தி முயவாங்கு
உங்கள் உள்ளத்தில் பூத்த நீங்கள் புவியாங்கு
ஒக்கிட் மலர்.

நிந்தனூர் மக்கள்
இவற்றையெல்லாம் நினைத்து மகிழ்கிறார்கள்.

அன்பால் உங்களை
அனைத்து மகிழ்கிறார்கள்.

ஆண்டாண்டுகாலம் நீண்டுவாழ
நினைத்தே வரம்தினார்கள்.

அல் - ஹம்துவில்லாஹ்.

மருதூர் - ஏ. - மஜீத், பாபி போதூர் மஹாகூ ஸ்ரீவை

கல்முனைக் கல்விக்கோட்டத்தின் கண்ணர் அஞ்சலி.

பால்வடியும், இளமையும் கூக்கு காயமுய்யப்
பண்பான உள்ளமும் நாயகவெல்லூர் சாம
எந்த நேரமும் நாயகவெல்லூர் நாய்யலீகால
இதழ் விரித்துச் சிரிக்கும் புப்புப்பூங்கல் நாய்க்
இன்முகமும்.

எப்போதும் நாக்கவ ஸ்ரூக்கு
எங்கஞக்கிடையே நாக்கந்த மாங்கலியைக்கு
கலகலப்பாயிருந்து நாறுவிழுமிலை குத்தான்தி
காரியமாற்றும் நாக்கந்த
தன்மையும் கொண்ட நாக்க குத்தாங்க நாக்கந்த
அன்பரே! நீங்கள் நாக்க புகிக்கு
அவசரமாக இன்று
நீள் துயில் கொண்டதேனோ?

எங்கள் நாக்கவ ஸ்ரூக்கு
நினைவெலாம் பாரமாச்சே! நாயகவெல்லூர்மலை
நாக்காறுக்குவிவ குத்தான்தி
நாக்கந்த நாபாங்க
நாக்காறுக்குவிவ குத்தான்தி
கல்விக் காரியாலயத்தில், நாக்காறுக்குவிவ
அல்லது, நாயகவெல்லூர்
அது போல் ஓரிடத்தில் நாக்குவிழும் குத்தான்தி
அல்லது,

பண்ணர்க் குத்தலும் சந்தனப் போர்வையும். - ராத்ரை

எங்கிருத்தாலும், கூடுதலாக நூற்று பீடி விலை
 உங்களைச் சுற்றி ஒரு வட்டம் கூட நூற்று மீ
 ஸப்போதும் இருப்பர். காலை யினாலும் போன்று
 காரணம் கேட்ட போது காலையின் மூலம் அதை
 ‘பாலா’ எங்களுக்கு காலையின் மூலம் அதை
 ‘எலா’ என்றதில்லை மூலம் அதை விடுவது முடிவு
 என்றே இயம்பி முடிவிலூடு விடுவது
 இறும்பு தெய்தினர். முடிவிலூடு விடுவது
 இன்று அவர்களோ முடிவிலூடு விடுவது
 அழுது புலம்பினர்.

தொண்டர்,
 ஆசானாய்த் தொடர போகவி கிருங்க காலையின் மூலம் அதை
 நீங்கள் மகரப்பிளை பிரிவை
 தோன் கொடுத்துதவிய மூலம் இலை
 தொண்டினை நினைத்து மகரப்பிளை
 அந்தோ ! அவர்களும் மகரப்பிளை
 கண்ணீர்ப் பூக்களை மூலமானால் பிரிவை
 உங்களின் கால்களில் மகரப்பிளை குளிஞ்சு
 காணிக்கை ஆக்கினர். மாருவிலிஸ்ரை குளிஞ்சு
 கல்முனைக் கோட்ட காலையின் மூலம் அதை
 கல்வி அலுவலகத்தில் மாப்பிளை மாப்பிளை
 ‘பாலசுப்ரமணியம்’ மாப்பிளை மாப்பிளை
 உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர் மாப்பிளை மாப்பிளை
 இருந்த இடம் மூலமானால் காலையின் மூலம் அதை
 இன்று மாருவிலிக்கும்போது காலையின் மூலம் அதை

மருதூர் - ஏ - மஜீத்.

வெறிச்சோடிக் கிடைக்கிறது. . பிழூஷ்டலுமின்த
 என்றும் அது முடிவு கூட இருக்காணக்கால
 இடைவெளியாகவே இருக்கும் பல்லி வகையில்லை
 என நினைந்து நூபரி டாக்டரி வகையால்
 உங்கள் குடும்பத்தோடு சேர்ந்து வகைமால் 'நாயப்'
 நாங்களும் வகைமிருந்து 'நாய்'
 ஆராத்துயரில் பிழூஷ்டி உவிச்சால்
 முழ்கி அழுகிறோம். சூக்கியக்கு பூமியில் முஞ்சு
 நாங்களின் வகை முஞ்சு நாங்களின் வகை

உங்களின் பாஸ்துவ
 கல்முனைக் கல்விக் கோட்டை பாக்டி தயாணாகூ
 கல்விப் பணிப்பாளர்கள், நாங்கள்
 இலிகிதர்கள், இன்னும் சிலைகளுக்குப் பாக்டி நாங்களின்
 ஊழியர்கள், துக்காக்கி முறையில் நாங்களின்
 அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள் முழுவாய்வு ! நாக்விஸ்து
 ஆகிய அனைவரும் நாங்கள்பூர்வமாக பரிசீலனை
 உங்களை இழந்து நிர்வாகமாக செய்யும் நாங்களினால்
 ஏங்கித் தவிக்கிறோம். நாங்களினால் நாங்களினால்
 இனி உங்களை பாக்டை நாங்களினால்
 எப்போது காண்போம். வகைக்காலமுடியும், நின்கள்
 உங்கள் 'மயினவரும்காணப்'
 ஆத்மா சாந்திக்காம் நாயப்பிளை பின்கூட சிலை
 நாங்கள் அனைவரும் படிவி கூக்கிறோம்.
 இறைவனை இறைஞ்சுகிறோம். நாங்கள்

பண்ணீர்க் கூதலும் சந்தனப் போர்வையும். - நாங்கள்

அரிது அரிது மந்தீரி மன்றா மாண்பினைப் பேறுதல்.

அரிது அரிது
என்று தொடரும்
அவ்வைப்பாட்டு
நினைவு வந்ததும்
மந்தீரி மன்குர்
மாண்பது விரிந்து
அவ்வை அரிதோடு
சேர்ந்து வளர்ந்தது.

ஆதம் என்ற
ஆதி மனிதன்
பாதம் பட்ட
சௌலான் மன்னீல்
பிறத்தல் அரிது.

அதனிலுமரிது
கண்ணிய நகராம்
கல்முனை நகரில்
பிறத்தலு மாகும்.

உரிசுத் துறை
ஒழிக்கை மயிரை
நெங்கலி சூக்கில்
வேங்கு நீஷாமலி

ஒத்தி சீப்புவில்
புங்கி குட்டாகில்
கூதூப பீலித்து
நூபங்கலி குட்டாகில்
ஞாலை பாழுகைகள்

ஏங்கலி கிழ்ச்சு
ஒபித்தும் புங்கால்
பாழுங்கலைகள்கள்
ஏங்கலி கெங்கும்
நூல்லுக்கியாபாலை
ஏங்கலுப்பலி யசிரை
ஏங்குநால்லிலைப்பு
ஞாலை பாழுகைகள்

மருதூர் - ஏ - மஜீத் சாவாஹ் பாலைப்பு மாநால் கார்லோஸ்

பிறந்து கடலைச் சூட்டி விட விரிவாக விரிவாக
 இறக்கு முன்னே யிருப்பதே பிரச்சனீயமானதே
 அந்த நகரின்
 அரசியல் களத்தில்
 குதித்து வெல்லவ்
 கோடியில் ஒன்றே.

விரிவாக விரிவாக
 மஞ்சாக்கு மஞ்சாக
 இப்பொய்யோம்பு
 மஞ்சாக்கு மஞ்சாக
 சுதங்கு சித்திய
 விரிவில் விரப்பாவ
 இதிலிரு மனம்
 நகர்ந்தம் நகர்ந்து

வெற்றி விருது
 கிடைத்த பிண்பு
 மந்திரிப் பதவி
 கிடைத்த வென்பது
 அதனிலும் அரிது.

மஞ்சா மஞ்சு
 சுதங்கு சித்து
 ப்ப சித்துப்
 பிசைக்கு சித்துக்கை
 விரிவு சுக்குப்பு

மந்திரி யென்ற
 மாண்பு வந்தபின்
 மங்கையென்றும்
 மதுவே யென்றும்
 அஸயாதிருந்து
 அரசிய லொழுக்கம்
 பேணிக்காத்தல்
 அரிதிலும் அரிது.

விவரிக்கு
 மாருக்க மினங்க
 குரிக்க சாலைக்க
 மஞ்சப் பூஷ்டுபு

பள்ளிர்க் கூதலும் சந்தனப் போர்வையும் - ஏ - சாலைக்க

ஏந்தாயிவை

நெய்மிடு மிடு

அதனிலும் அரிது
கை நனெக்காது
காரியமாற்றுதல்.

இத்தனை அதிதயும்
அடுக்கி வென்ற
மாபெரும் மனிதர்
மந்திரி மன்குர்
என்று நாங்கள்
பெருமையைப்பார்ம்.

ராமிடு ராமா
ராமாவை ஹபாவை
பாலைடு ராமாவை
ஈடுக்கு ஹபா
உலகிக்க ஸுப்ரஸ்
ஒரிடு ஹபாவை

பெருமையோடு
போற்றிப் புகழலாம்
அருமை என்றே
வாழ்த்தி மகிழலாம்.

பாந்துமாவெ ஸ்ராவை
ஹபிம்பூகவெ ராமுகிராவை
உபாவி ஹபாவை
ஊருவின்கவெ கணாவை
உகண்க ஊபாவை
ஊநாவை ஊபாவை

விழுஞ்சா சாயிவை
உதப்பி ஹபாவை
ராமாத்திரி க்கால
உபாவை ரயாவையுவை
ஊகங்குகோடு
உபாவை சாயிவுவை

மருதார் - ஏ - மஜித்.

மயோன் ஆற்றுப்பிடை

உந்த வழக்கை
நூல்களைக் கடு
க்கூற்றும்போன்ற

ஊரார், உறவினர்,
மாண்புறு மாணவர்,
வல்லவர், நல்லவர்
என்று எத்தனை
சர்ப்புச் சக்திகள்
அவரது உறவில்.

நிராகரித் தங்கள் கு
ஞ்சாரி இக்குறை
நகரை மஞ்சியை
நூல்க்கு சிகிச்சை
நீங்காக மூங்கல்
பாட்டு...நூல்களுடும்

வள்ளல் கொடியாய்,
வளர்கிறார் கொழும்பிலே,
என்று கேட்டு
காணச் சென்றேன்
கண்டன கண்கள்
நீண்டன நினைவு.

இந்தியப்பை
நான்குப் பிர்ப்பாபலி
நிவங்க வாந்துக்
நான்குபொ இக்குப்பாம்

மயோன் என்னும்
அவரது வீட்டில்
ஓடித் திரிந்தனர்
மழலையர் கூட்டம்.
ஒடாதிருந்தது
இறையோன் நாட்டம்.

யன்ரீத் சுதலும் சந்தனப் போர்வையும்,

- த - நூலும்

அன்பு நிறைந்த
அன்னவர் வீட்டில்
சுற்றி இருந்தனர்
மறையோர் கூட்டம்.
வற்றாதிருந்தது
இறையின் தேட்டம்.

தாயொடு தனயர்
சகோதரன் மனைவி
மருகர், மைத்துனர்
ஊரார் உறவினர்
என்று அங்கு
ஏத்தனை உறவுகள்.

ஒற்றுமைக் கென்றே
ஒரு கொடி பறந்தது.
அன்பர் கூட்டம்
அனுதினம் விரிந்தது.
நன்மையொன்றே
அங்கு சிறந்தது.

செல்வர்க்கழகு
செழுங்கிளை தாங்குதல்.
கற்றோர்க்கழகு

நூட்டி டபாங்கு
நல்லியக்கர் ரீ
ஏவிப்பிர்த் தீ

நீங்க பாரில்
நூங்க பார்க்கி
ஒருவில்லைநூ
தூயா குற்றானா
நூகில் கூங்கா
உவில் கூங்கா

நூத்தங்கொருட்கை
பிபி யவியகைநூ
ஏங்க குயங்கை
கீக யவிதூ
நூக்குங்கை நூயிலூ
நூபிப்பாங்கை நூக்குப்பூ

நூத்து யவிப்பாங்கை
நூபாங்கை நூபாங்கை
நூப்பில்லை நூபாங்கை
நூத்து நூபாங்கை
நூக்காங்கை நூபாங்கை

மருதூர் - ஏ - மஜீத், பாபி பாதூர்த் தாங்கை நீங்கை

அதன்படி நிற்றல்
வீரர்க்கழகோ
வீடு நற்பேறே.

வீரம், கல்வி
செல்வம், என்று
அன்னவரோடு
அணைந்த அழகு
எண்ணி மகிழல்
உந்தன் அழகே.

கட்டியனைத்து
உண்மையே பேசி
கலையது வளர
ஆசியே கூறி
வழியது வரைக்கும்
வந்தெனை அனுப்பினே.

அனுப்பிய உந்தன்
அன்பது அற்புதம்
மீண்டனை நீயோ
மீண்டிலை மனத்தில்
நீண்டது உந்தன்
நினைவது எங்கும்

ஒர்த்துமி பாங்கு
ஏற்பட்டு ராமானா
நாகச்சுடு பிர்க
நடவடிக்கை ராப்பிடுவை
ஒக்குதலிடுமுறை
நடவடிக்கை ஸ்பிரிட்டு

நயங்கு இயல்வத்
நோயை சுப்பாகவிட
நாழக்குமுன், ரக்குவ
நாஸிருத ராபுவை
ஞங்கு முஞ்சு
நாகமுருத நாகக்குது

ஏவின்கூட கவுக்கும்கூ
ஒக்குங்கை தாகல் ருத
நடவடிக்கை பாங்கு
ஒக்குங்கை மாதிரியூது
ஏவின்ராயவெண்டு
ஒக்குங்கை ஞங்கு

நமுக்கர்ணக்கை
நாக்குங்கை நாக்கிள்ளுவு
நமுக்கர்ணக்கை

பன்னீர்க் கூதலும் சந்தனப் போர்வையும். ஒ - நாக்கு

முல்லவக்குக் தேர் கொடுத்தல்
செத்தும் கொடை கொடுத்தல்
அடையா நெடுங்கதவால்
அன்விக் கொடுத்தல்
என எத்தனையோ
கொடுப்பனவுக் கோலங்கள்.

கண்டிவரை என் பின்னால்
கம்பனோடு அவ்வை,
ஆசாரக் கோவை அப்துல் மஜீத்,
படிக்காகப் புலவன்
எனப் பல பேர்
ஒடி வரும் சப்தம்.

கல்விக்கு உயிரவிக்கும்
கல்முனை சாஹிரா,
மஸ்முத் பாவிகா,
அல் - ஜலால், அல் - மிஸ்பாலி
என்று எத்தனை
அதிபர்கள் என் முன்னால்.

ஆற்றுப்படுத்தி
அனுப்பி விட்டு
உண்ணஸ் கிரிக்கு

மருதார் - ஏ - மஜீத்.

ஷார்விடார் கூட்டு
கெப்ருகி சாவாக் கூட்டு
காலிக்காவ சாக்கா
பில்லுக் கூட்டு
கூர்காக கர்புலாக்
கூவங்கூரு சிகங்கூரு
காலிகாங்க டபதுக்கூரு
யிரிகாகி செய்வங்கள்
கூஞ்சுகி கர்முக
காமரிய்கிவ காக்கா

குங்க காக்கா
குவாக்குக் குவுக்கு
குலாக்குப்புக்கு
குவுக் காக்குப்பு
குக்குக்குக்குக் குக்கு

வந்து சேர்ந்தேன். மகாலிராகவி டப்பி க்லாஸ்ஸிலே
எத்தனை திருப்தி மகாலிராகவி டப்பாகவி மாஷ்டு
எந்தன் மனத்தில் மாஷ்டுகாங்கிரி பாப்பாகு
கூக்குராகவி கிளியூ
யமிகைக்குத்து ஜா

உடலைக் கழுவிய

அவ்வுர்க் காற்று

முக்கணி முகம்மது

முஸ்தபா வள்ளலின்

தன்மையைச் சொல்லியே

கழுப்பு மகாலிராகு

தழுவிச் சென்றது.

இத்தனை மகிழ்வொடு

மருதூர் வந்து

‘ஏழேழு தலைமுறை

ஏற்புடைத்தாகுக

பாட்டை எழுதி’

ஏட்டில் சேர்ந்தேன்.

மகாலிராகவி - ஜூ. மாஷ்டு - ஜூ. மாஷ்டுக்கு முகம்மது
மாஷ்டுக்கு ஜா - மகாலிராகவி - ஜா. மகாலிராகவி.

கேட்டுப்பெற்ற
டப்பி பிப்பாகு
மகாலிராகவி

பள்ளிர்க் குத்தும் சுத்தனப் போர்வெங்கும்.

என்ன இல்லை மின்சாரம்!

ஆண்டு ஜம்பதுகளில்
அதுவும் ஒரு வெள்ளிக்கிழமை,
இரவாசும் வேளை
இலோசான மழைத் தூற்றல்.
வந்த இரவை
சரலிப்பு வரவேற்று
அள்ளியனைத்து
அகம் மகிழ்ந்தது.

எங்களுக்கு
அப்பொழுதெல்லாம்,
மின்சாரம் இல்லை,
பாவனையில் இருந்த
குப்பி விளக்கு
குடுடு வெளிச்சத்தை
ஆன மட்டும்
கொடுத்து மகிழ்ந்தது.

அந்த வெளிச்சத்தில்
நான் பாடுத்தேன்.

போன்றால் ஏதாக
கிடைக் கூண்டியீ

உபயோக முறை
கூண்டா பழுவிடப்படி
நூடாவுடி கட்டியிடி
கூண்டுவிய கூண்டி

குப்பி விளை
குடுக்கா கூண்டா
முங்கையிடீயி கூண்டி
முங்கை மகிழ்ந்து
கிடைக் கூண்டு
உபயோக உபயோக
கூண்டி உபயோக
கூண்டு முங்கை

முங்கை குவிது
குத்தாயி பக்காயிப்
கூண்டு புப்புமிழி
முங்கை உடுக்குமை
உபயோக பஞ்சாகுமிழி
குத்தாயி பக்காயிப்
கூண்டு குவிது
உபயோக குத்தாயி பக்காயிப்
கூண்டு குவிது

மருநார் - ஏ - மழைத் தொடர்பாடு பாலகுடு சாலை காலையோ

கந்தர காண்டம்
மிதிவைக் காட்சி
முன்று பாட்டு
நெட்டுக்ருப் பண்ணை
நிமிர்ந்த வேளை
சிந்தை மகிழ்ந்தது.

பெரிசூலி சௌகா
பெற்றிசூலி சௌகா

எதிரே இருந்த
மல்லிகை மரத்தில்
மின் மினியோன்று
ஒளியை உழிழும்
அற்புதக் காட்சி
விட்டு விட்டு
வந்த ஒனியில்
எண்ணை விரிந்தது.

நீண்டுபய்ஜை சௌகா
வகைக்கிளங்கெலி குடு முதை
நாயங்கி யதாராடி
குறுஞ்சு குழுவை ஊக்கவிடி
மகாடி குத்த
குத்தவிரும் மப்பிரா
குத்தங்கவிரும்
குத்தங்குவிய மகா

அருகே சென்று
பொத்திப் பிடித்து
இருட்டு நோக்கி
எடுத்துச் சென்று,
தொட்டுப் பார்த்தேன்
விட்டுப் பார்த்தேன்
எத்தனை கவர்ச்சி
இன்பக் கிளர்ச்சி.

நீண்டக்கா
மாண்துக்குரூபபிப்பு
நொங்கி மராகங்கீ
குறுநில பிப்பு
குத்தக்கிளங்கி குடுநில
குத்தங்குவிய குத்திராகி

குத்தக்கிளங்கி குடுநில
குத்தங்குவிய குத்திராகி

பண்ணீர்க் குத்தும் சந்தனம் போர்ஜவயம். - ஏ - ராதா

படித்தல் விட்டு
 மின் மினியுடனே
 இருட்டில் இருத்தல்
 எத்தனை மகிழ்ச்சி
 பயக்தால் மின் மினி
 அதிர்ச்சியாசதா?
 உசம்ப மறுத்துக்
 கிடத்தல் கண்டேன்.

இதனைக் கண்ட
 எனது தாயார்
 ‘படிப்பைக் கெடுக்கும்
 சைத்தான் வேலை
 பார்ட்சை நெருங்குது
 படியும்’ என்று
 அதட்டி அகன்றார்.
 படிப்பைத் தொடர்ந்தேன்.

ஆண்டது தொண்ணாறு
 அதுவும் ஒரு வெள்ளிக்கிழமை,
 இரவாகும் வேளை
 இலோசான மழைத் தூற்றல்,
 வந்த இரவை

வீட்டிலே புடிமீடு
 நீது மனமையினால்,
 வூசுவிடுவ முறை
 பல்லுக்கால்
 வால்லுப்பூப்பெற்று
 சுபிரிஞ்சு சுபிபு
 வாசுக்கப் பூர்வி
 குங்கி வாங்குக்குல
 குழாம் நீரி சுபிபு
 நூற்று மூர்த்திய
 வாட்டுக் கூப்பாக

குத்துக்கால் முழு ஏதுற்கம்
 வாங்கி வாங்குகில்
 மாலைக்கால்யிலும்
 வாங்கி வாங்குக்குல
 வாங்குக்குல சுக்கிரை
 வாங்குக்குல பால்த்து
 வாங்குக்குல சுபிபு வாங்குக்குல
 வாங்குக்குல முடிவிலும்

மகுதார் - ஏ - மஜித்.

சுரவிய்டு வரவேந்து
அள்ளியானைத்து
அகம் மகிழ்ந்தது.

எங்களூர்

இப்பொழுதெல்லாம்
மின் ஒனியில்
இரவு பகலாம்.
அதனால் இங்கு
மின் மினி வருவது
அழுரவம் அரிது
காண்பது கஷ்டம்.

வந்தாலும் எனக்குத்
தெரிவதும் இல்லை.
தெரியக்காரணம்
எதுவுமே இல்லை.
எந்தன் கையில்
சந்திய சோதனை
படித்து நிமிஸ்ந்தேன்.
அதிர்வு மனத்தில்.

பன்னீர்க் குதலும் சந்தனப் போக்கையும். - ५ -

பேரன் படிக்கும்
 அறையின் பக்கம்
 மின் பினி யோங்கு
 அழகை அள்ளி
 உமிழுந்து சென்றது.
 எந்தன் மனத்தில்
 இன்பம் இல்லை.
 என்ன நடந்தது?

மின் மினிப் பரம்பரை
 விளையாட்டித்துவா?
 ஜம்பதில் வந்த
 மின் மினித் தொடரின்
 பேத்தியா? மகளா?
 பேரனைக் கெடுக்கும்
 சோதனை இதுவா?
 என்ன நடந்தது?

சூடையா பிரை
 கவிக்குத்து ஏ
 சூடையா “ஒத்துவா”
 கவிக் கூடுதலாக
 பிரை மாநிலாக
 பிரை பூத்துவா
 குக்குப்போதுமா
 கூடுது விவாதித
 மாநில ஜார்தா
 வெந்து படிக்கும்

பிரைப்போய் கூடுது
 மாநில கூடுதலா
 ஜார்தி மாநில
 குக்குப் போதுமா
 கூடுது விவாதித
 ஜார்தா மாநில
 கூடுதல் மாநிலது
 பிரைப்போய் கூடுதல்

குக்குப் போதுமா
 கூடுதல் கூடுதல்
 பிரைப்போய் கூடுதல்

முருதார் - ஏ - மழீத்.

புது மாலை 2 ந்தனக்கே.

“அல்லாஹ்” என்றன
கருணைக் கடலே
அனைத்தும் நீயே
சமத்தனும் நீயே
அடிமையெனக்கு,
உரிமையே இல்லை,
அனந்து கூறும்
தகுதியும் இல்லை.

உந்தன் படைப்பில்
எத்தனை கோலம்
கோடி கோடி
அதனினும் கோடி
என்னில் அடங்கா.
இருந்தும் என்ன?
உயிரின் அமைப்பு
ஒன்றே யெனவாம்.

யானையை அரிந்து
எறும்பளவாக்கினால்
ஆயிரக் கணக்கில்

பண்ணீர்க் கூத்தும் சுந்தனப் போர்வையும்.

முதலை காபி
மாக்கப் பிளிமை
முதலை நிலை மீபி
கீலை - காபிமுபி
நெய்க்கு சுத்திக் க
குதிரையை கூத்து
நெய்க்கு மீப்பிக்
நெய்க்கு காப்பை

உடையிரு பிளை மீபி
கீலைமுப்பாயானமீ
குத்து நெய்ப்பாங்கு
கீர்தாக்கி கிளை சுபி
கீலை கீலைத்தபி
நெய்க்குக்கு காப்பையில்
கீலை மீப்பைக்கு
கீலைத்து காப்பை

அன்வியெடுக்கலாம்
இரண்டும் உயிரே
என்றவகையில்
மாற்றம் காணல்
மனுவால் முடியுமா?

நோன்றி நூற்றும் சிலைய
நூற்கு கூட்டும் நிலை
நூட்ட குறையே எடுத்து
நூட்ட ரூபம் ரூபமாலை
நூபம் சிலையே கூட்டு
நூட்ட மாண்பும் கருத்தாக
காட்டில் சிங்கம்
கடலில் திமிங்கிலம்
மரத்தில் பறவை
மலையில் பாம்பு
தரையில் மனிதன்
கரையில் நன்று
எங்குபார்க்கின்றும்
சுக்தியொன்றே.

நீராழுகியும் கஞ்ச
குஞ்சடார் , குலை , நயை
குஞ்சடார் யகிளை
குஞ்சாயங்கு யகிளை
நோத்துக்காப்பளை மாநிலநூட்டுமா
நீக்காயங்கு மெக்குமா

அனைத்திலும் நீயே
வினைத்திறன் உண்ணதே,
படைப்பினம் யாவையும்
படைத்தவன் நீயே,
நீயே நித்தியன்
நீயே சத்தியன்
நீயே எல்லாம்
நீயே அல்லாறு.

மாநாம் - ஏ - மஜீத், எரியபாடி பாதை மதுகூல காலை

வேறு

பகவில் வருவது நினைவு
இரனில் வருவது கணவு
இரண்டும் இணைந்த உறவு
அமைச்சர் அஸ்வர் நிகழ்வு.
இந்த நிகழ்வின் முடிவு
கலைஞர்க் கெல்லாம் விடிவு.

அந்த விடிவினாடே
இயல், இசை, நாடகத்தை
இலக்கிய ஊடகத்தை
ஊக்கிய நல்மனத்தை
வாழ்த்துவோம் கலைமனத்தால்
வாழ்கவே இறைமனத்தில்.

நீரங்களுடையில் நீரு
ஏற்பிடி எல்லாம்
நிபிச்சாமர் கால
நீரங்கள் மழுஷால
நீவும்பலு நீங்காலு

பகவில் நூட்டால
மாகிச்சிலி கீர்த்தக
நேற்று நிருக்கால
மாந்தப நியாயை
ஒலிசும் நியாயை
ஏங்கு நியாயை
மாந்திச்சாபநாமா
ஏந்தாயிலிக்க

யரிசு வ்யாடிக்காலை
ஏந்தால் ஏ சுட்டிக்காலை
மாந்தாய மாகிச்சாபை
யரிசு சுமகாக்காபை
ஏந்திக்கி யரிசு
ஏந்திக்க யரிசு
மாந்தா யரிசு
ஏந்தாய்த் து யரிசு

பாஞ்சீர்க் குதலும் சந்தனப் போர்வையும்.

— விடபை கட்டித்துக்கொண்டிருப்பார்
ஏவதுறை கல்லுகிற விடங்களைப் பிரச்சினை

நீதியின்மூலத்தில் விடக்கூடியது
கோரும் விடியின்மூலது
கூறும்போதுமே கோரும் விடும்

யார்ட்டிட்டெட் குலைவன் றணசிந்க பிரேமதாச பத்துப்பாட் ⑥.

ஒப்பு சூழலைக்கு
ஏற்படும்
ஏந்துவிடும் விடங்களை

தூஞ்சுக் கூய்களை யாராக
விடப்பின்றை கட்டுப்பாக விடுவதை

மாற்றுக் கொண்டால்
கட்டுப்பின்றை குருதியும்

— விடும்போதும் பிரேமதாச் சிரியை

ஒ வீரி டி

- பாட்டாளி வர்க்கத்தின் பாட்டே
உணைப் பாடாமல் இருக்க முடியுமா?
- இருபதாம் நூற்றாண்டின்
இலக்கியமே வருக!
உன் வரவு நல்வரவாகுக.

- மாண்பும் பாடாமல் உணைப் பாடாமல் கண்ணப்பும் வாழ்வாய்**
- உழைப்பாளி மக்களுக்கு
இறையளித்த
உயர்ந்த பரிசு.
 - கண்ணன் போல் பாட்டுப் பாடும்
காலமெல்லாம் வாழ்வாய்.
 - வாடிய தானைக் காத்த
வள்ளலே வாழ்க என்போம்.
 - மாணவர் சமுகம்
மறவாது உணையென்றும்

பங்கீர்க் கூதலும் சந்தனப் போர்வையும்.

● சாதாரண மனிதன் கூக்கும் நோயாகவுமிருந்து ஒலையூட்டும்

● மூவேந்தர் முடிபோல்
ஆண்டாண்டுகாலம் வெள்ளு யனுக்ராவின்டு
அமையக் கடவாய். கலியோந்து பழுவின்டு
ஞ்சித்யத்து ஸ்கபுங்கு
ஏங்களில் ஸ்டலி மாநு ஸ்ட
● ஏழேழு தலைமுறைக்கும் நெறு கலித்து
ஏற்படுத்து உன்னினைவு மாநு ஸ்ட
கனுஷாஸ்திரம்

● பசியையழிக்கக்
குண்டு செய்த ஸ்ரீயுத்திப்புத்
பக்குவஞ்சானி குறிபு வை ஸ்கபுங்கு பா
நீ ஒரு கலியெக்காநக
சமுக விஞ்சானி. ஸ்ராது ஸ்கபுங்கு
பூங்கு காப்பிடு துக்கழுயுதிருப்
ஸ்ரீகிருந்து
பூங்கு காப்பிடு யரியுதிருப்
ஸ்ரீகிருந்து பாப ப்ரகுந்துநாம்

ஸ்ரீகிருந்து ஸ்ட பூங்கு
ஜானாஸ்ரீகுப் பூங்கு ஸ்ராது

மருதார் - ஏ - மஜீத் காந்தராபாதி பாக்கு யாதுகாந் காந்தராபாதி

யாட்டு வளவிரசுக்குத்திறன் யாட்டு உணையப்பாமல் இருக்க முடியுமா?

நூபரிடம் நகர்வெடு
எல்லோர்க்கும் தலைவ, முகங்குறங்காலை
என்னிதய நண்பனே, பாந்தால் சம்பாலை
எழைகள் இதயத்தில்
என்றும் இடம் கொண்ட,
ஏந்தலே வருக! முக்குறையுவைத் தூயுவிட
உன் வரவு மாநாளிச்சால் ஒத்துப்பற்ற
நல்வரவாகுக.

●

ஆட்சியில், அரசியலில்
சாதனைகள் பல புரிந்த
சாணக்கியனே,
உணை நான் மொத்துப்பை
அரசியலுக்கு அப்பால் நின்று,
அலக்கிறேன்.
அதன் பின் மொத்து
மாபெரிய மனிதனைன்று
வாழ்த்துப் பா, பாடுகின்றேன்.

●

கங்கியப்பைப்
முக்குறை மாலை
மொத்துப்பை
ஒத்துப்பற்ற
மொத்துப்பை

இன்று உன் கால்கள்
எங்கள் மண்ணில் படுவதனை,

பனங்க கூத்தும் சந்தனப் போர்வையும்.

ஈடுத் தீர்மானப்

பூசா செயறை

கண்ணியமாய்க் கருதுகிறோம். எனது நீதியை பாட்டான் வர்க்கத்தின் பாட்டே, பாஷா விதிக்கு உண்ப்பாடாமல் இருக்க முடியுமா? காப்பியை மரபுக் கவிதைக்குள்,
மரபாக இருந்த நீ,

இன்று,
புதுக் கவிதைக்கும் பொருளானார்.
இவைஞர்கள் உணை ஏற்றுக்கொண்டனர்.
அதனாலுணை
இலங்கையின், எம். ஜி. ஆர்.

என்றே ஏற்றினர். காப்பியை நீட்டிக்கூட
மதுக்குப் பாவுவிலைத்
வகுக்க ஒரு முழு காஷ்டு
உழைப்பிற்கு உதாரணம் தேனே,
அது நீ,
போகுமிடமெல்லாம்,
அமைக்கும் கூட
ஏழைகள் வாழும் வீடு,
அது கண் கூட.
அதனால்,
உலகெலாம் உன்குரல்,
ஒவிக்கிறது.
நம் நாட்டின் பண்பை,
அது பிரதிபலிக்கிறது.

மருதார் - ஏ - மஜீத். காப்பியை நீட்டிக்கூட அவாநம்

புலவர்கள் உணை
புரவலன் என்பர்.

ஏழூகள் உணை மாறுவிடுதலை விரைவில்லை குடும்பத்தின் சிறுவர்கள் நிதி விடுதலை விரைவில்லை அதே போல் உழைப்பால் உயர்ந்த உத்தமனே! வாராய்வாலே நீ,
ஒதற்கரியனாம்.

அதனால்,

மண்ணில் உண்டுகழ், நூபவி விழுக்கூணிக் கூடு மதியாது ஒரு போதும்.

அன்றில் போல் ஹேமாவுடன்
ஆலமெலாம் பறக்கும்
அந்த அழகு, ஆ! அருமை.
என்றும் அப்படியே இருந்திட
எங்கள் இதய ஆசிகள்.

எங்களுர் கடற்கரை மனல் போல், மாலை விழுவாலே
காலைம் காலமாய்
எண்ணற்ற நாட்கள்
இருந்து நீ வாழி.
கட்டித் தயிரை,
வெட்டி வைத்து,
தேன் விட்டு,

பண்ணீர்க் குதலும் சந்தனப் போர்வையும்? - १ - १०५

தெவிட்டாத
 தீங்கனியும் சேர்த்து
 உண்ணத் தந்து
 மீண்பாடக் கேட்கவைத்து,
 குரவையிட்டு குதாகவித்து,
 ஆராத்தி எடுத்து
 ஆதரிக்க ஆசையுண்டு
 என்ன செய்ய
 போதா (ஓ) (த) காலம்,
 பொறுத்திருப்போம்.
 வாழ்க உன் புகழ்,
 வளர்க உன் நாமம்.

ஸ்கங்கி ஸ்ரீமத்துப்பரி
 ராபரிதும் பாபதாமி
 பூருத்திருப்போம்
 கூவருடி கூருமிலி
 கூங்காரிக்கி
 கூட்டுப்பூ
 கூதுக்கிளிசூ
 கூக்கங்கி கால்வாட
 கூஷ குங்கி காப்பாட குக்குப்பிராமி
 குங்காவிதுமிவ மாப்பிராமி
 கூக்குமிவாப கப புகுக்குமா
 காங்குந குங்கு
 மாப்பாவாகு குமிவாம
 கூருவிள்கிள்காம

காங்கு கூக்கு யாகுக்கு
 குகுக்குப கூரும்
 குகுக்கு குகு குகுக்கு வரிகுக்கு

மருதூர் - ஏ - மஜ்துக்காபக பாங்குக பாங்குக கூகுக்கு

இருபதாம் நூற்றாண்டின்
இலக்கியமே வருக,
உன் வரவு நல்வாரவாகுக.

பெருந்தகையீர், நீங்கள்
பிரதமராய் வந்தபோது
அந்தச் சிறுமி பாத்திமா பர்சர்னா,
'வெற்றித் திருமகன்'
நீங்களென்று
ஆடிப்பாடு
ஆசிர்வதித்தான்.

நானோ உங்களை
அரசியலுக்கு அப்பால் நின்று அலசி
மாபெரிய மனிதனென்று.
வாழ்த்துப் பா பாடினேன்.

இன்று நானுணை
காவியத் தலைவனாய்
காண்கின்றேன்.

இன்றைய உங்கள் வரவு
எம்முர் மனத்தில்
என்றுமே மறவாத ஒரு நிகழ்வு.

பன்னீர்க் கூதலும் சந்தனப் போர்வையும். - க - சாதாரண

அந் நிகழ்வின் ஒளி வெள்ளத்தில் யருக்கலைக்கு மன்குரைக் காணவந்தனன்றோ? சூபை யிருப்போல் பல சூறுக்குத் தாக்குப் பிடித்த சூக்கமாக மாற மன்குரைக் காண வந்தனன்றோ?

குடிநூல்களும் நீர்ப்பொய்
மக்கள் உனைக் காணும் தோறும்கூடு டெரியை
மகா பராக்கிரமபாகு (நீங்கள்) மாசூபிப்பூ
என நினைக்கிறார்கள் (மன்னன்) த அதிகமாக
மகாபராக்கிரமபாகு மாபி பூக்குமைய கால
என நினைக்கிறார்கள். காலாக்குமைய யிருப்போல்
நீக்கவ நூல்களும் சாலாகும்.

‘ஏக்காலி ஏக்காலி’
ஏக்காலுகிக்குடை, கால
ஓர் அவதாரத்தில் நீர்ப்பொய்
தச அவதாரம் கண்டவர் (நீங்கள்) மாசூபிப்பூ
தொண்டனாய், தோழனாய், ஏக்காலுகிக்குடை
தன்னிகில்லாத தலைவனாய், சால சாலாகும்
வறுமையை ஒழிக்கும் வள்ளலாய், மாசூப்பூ
அறிவில் சிறந்த ஆசானாய், மாயைகிக்குடை
நாடானுமன்றத்தில் சூழிபுப்புலோகப்பை
நல்லதோரு பிரதிநிதியாய்,
நகரசபை அங்கத்துவனாய்
மந்திரியாய், பிரதமராய்,
மக்கள் ஜனாதிபதியாய்,

மருதார் - ஏ - மஜீத். ஏக்காலி பூக்குமைய மாசூப்பூ காலாக்கும்

இத்தகைக்கும் அப்பால் டெ ஸில்புகளி ஏது
மாபெரிய மனிதனாய் வாசாக கருவுறவு
நான் உங்களைக் காண்கிறேன். குருக்கு பை
போய்விசைக்கும் வாசக குருவுறவு

பாட்டானி வர்க்கத்தின்

பாட்டே! நீங்கள், வாசாக குருவுறவு ரகச்வ
ஆப்பிரகாம் லிங்கனுக்குப் பின். பயாசிக்கப்பட வாய்
அவதரித்த ஆப்பிரகாம் லிங்கன் குருக்குவிடி வாய்
அந்த மனிதனைப் போல் நீங்களும் கிராபாஸா
மாபெரிய மனிதன்தான். கார்நாக்கிருவிடி வாய்
அதனால் உங்களை மக்கள்

‘எங்கள் லிங்கன்’

என அழைக்கிறார்கள்.

விங்கனைப் போல்

மக்கள் (உங்களை) பழக்க நினைக்கிறார்கள்.

அதனால் நான் உங்களை

இருபதாம் நூற்றாண்டின்

இலக்கியமாய்

படைக்கவிரும்புகிறேன்.

குருக்காப்புமூலம், கு

மாசுக்காப்பும், மாசுக்காப்பும், கு

பண்ணீர்க் கூத்தும் சந்தனைப் போர்வையும்.

உழைப்பாளி மக்களுக்கு இறையாளித்த உயர்ந்த பரிசு

அன்று இரவும், யானாலோடு முதலூட்டாலும்
அதற்கு முன்னிரவும் என்றால் கூற விரும்பும்
எங்களுக்கில் அடைமலை விரும்புவது வீரி
விடிய,
வானம் புத்தரின்,
வடிவான முகம் போல்,
பளிச்சென்றிருந்தது.

அவ்வேளை
அழகான வரிகொண்ட அணிலொன்று,
ஆனந்தத்தால் அங்குமிங்கும்,
தத்திப் பாய்ந்து, பின்
கொய்யாக்கனி கோதித் தரித்தது.
மாமரத்தில் குயிலொன்று,
தனியணாய் இருந்து,
குவிக்களித்தது.
எதிரே,

தந்திக் கம்பத்தில்
மீன் கொத்திப் பறவையொன்று,
இசை மீட்டி இன்புற்றது
இத்தனைக்கும் எனக்கு
எதுவுமே புரியவில்லை.

மருதார - ஏ - மஜீத்.

அதிகாலை பன்னி விட்டெழுந்து
 பன்னி சென்று தொழுதுவிட்டு வந்து,
 அன்பு மணவி தேன், நீருக்காய்
 அழைக்கும் வரை,
 வானத்தையும், அணிலையும், வூர்மூல
 வண்ணக் குரல் கொண்ட குயிலையும், குட்டை
 மீன் கொத்தி இறகினையும், இரசித்த வண்ணம்,
 இன்புற்றிருந்தேன்.

அழகானதோர் காலை
 அருமை, அழகு, ஆனந்தம் என,
 என் அடி மனத்திலோர் அங்கலாய்ப்பு,
 கார் முகில், கூட்டம் கூட்டமாய்,
 எங்கே போகிறது?
 எங்கு போனால்தான் எனக் கென்ன?
 முகிலோடு ஊடல் முடிவதற்குள்,
 அருகே இருந்த வானோலியில்,
 காலைச் செய்தி,
 அதி கெளரவ றணசிங்க - பிரேமதாஸ்
 இன்று கண்டியிலே,
 என்கோண மண்டபத்தில், ‘ஜனாதிபதி’ பதவியேற்பார்.
 என அறிவித்தது.

பன்னிர் குத்தும் சந்தனப் போர்வையும்.

ஆனந்தம் என்னைக் கிள்ளிவிட, ஆனந்தம் என்னை
துள்ளி எழுந்தேன்.

அணிலும் குருவியும், அந்தக் குயிலும், அப் புது
அனந்தம் கொண்டதன் கண்டது மூலம் அந்தம் என்று
அர்த்தம் புரிந்தது. கார் முகில் கூட்டமும்,
கண்டிக்கே ஏகியதா?

முகிலிடம் வாழ்த்தனுப்பு,
முடிந்திலையே ஆ! என் செய்வேன்?
கற்பணைப் பந்தலிலே
கண்ணயர நினைக்கின்றேன்,
காலமோபின்னோக்கி நகர்கிறது.

ஆண்டது எழுபத்தினான்கு, கொழுப்பு முடியவிடும்பை
கொழும்பு கெறுல் வத்தையில், என் பாடசாலை.

அதனருகே உன் வீடு,
அதிபர் என்ற வகையில்,
அடிக்கடி உன்னிடம், நான் வருவேன்,
அதரிப்பாய்.

அன்பு, அடக்கம், அறிவு,
அத்துடனே ஆளுமை,
அனைத்துக்கும் மேலாக,
அதிகாலை எழுந்து,
கருமமாற்றும் கச்சிதம்,

ஊருக்குழைக்கும் உணர்வு, எனவே சிரமமாக
என எத்தனையோ, நற்பன்னிடத்தில், மிகும் பூசையை
நற் பண்புகள் உன்னிடத்தில், மிகும் பூசையை
ஒனிர்வதனை நான் காண்கின்றேன். மக்களுக்கு
கற்பணைப் பந்தலின் கீழ் மக்களுக்கு பந்தலை
கண்ணயர்ந்து எழுகின்றேன்.

என்னத்தேன் சொரிகிறது பிரதமராய் எமதூர் வந்து,
அலங்கார மேடையேறி, தேர்தலிலே வெற்றி பெற்று
திரும்பி வருவேன்;
மருதூர் மக்கள் நன்றிமறவேன்,
என்ற வார்த்தை, இன்னும் இனிக்க
பதவியேற்பு, பறந்து வந்தது.
உண்மையில் ‘ஜனாதிபதி’
உங்களுக்கு இறையளித்த,
உயர் பதவி
உழைப்பாளி மக்களுக்கு, இறையளித்த
உயர்ந்த பரிசு,
அதனால் நீங்கள், மகிமை பெற்றீர்,
உயிர்களனைத்துமே,
உங்களைப் போற்றும்.
நன்றாம் என்றே, நானிலம் வாழ்த்தும்.
வாழ்க உன் புகழ்.
வளர்க உன் நாயம்.

பன்னீர்க் கூதலும் சந்தனப் பேர்வையும்.

கண்ணன் போல் நெயும் காலமேலாம் வாழ்வாய்.

பாரதத்தில்,
மகா பாரதத்தில், (ஈ) மயங்கி நாடு, கடலூரையே
மாபெரியன் கண்ணன் விடுபட்டு, மயங்கி கடலூரையே
என்னில்,
இலங்கையில்,
நவ இலங்கையில்
மாமனிதன் (பிரேமா) நீயே.

ஆயர்கள் மத்தியில் அவர் பிறப்பு.

ஏழூகள் மத்தியில் உன் பிறப்பு.

பாரதத்தில் ஐவர்கட்சிக்கே அவர் விடுபட்டு, மயங்கி நாடு
இலங்கையில் ஐக்கிய கட்சிக்கே நீ.

பக்தர் மதிக்கும் பிரான், மயங்கி நாடு கடலூரை
கண்ணபிரான். (ஈ) மாங்குபால் மாங்கங்கிளாக
மக்கள் மதிக்கும் பதி நீ ரயவிடி நாபலி மாங்கங்கா
ஜனாதிபதி.

மருதூர் - ஏ - மஜீத், பொன்னியில் பாலகுடி விழுதுகள் கிடையாது

அறிவு, சீலம், கருமத்தில்லாயற் ற்ளாட்டுவாக்கை
சிறப்புடையன் கண்ணன்,
நீயும் அச்சாயல் படிந்து வண்ணன்.

வண்ணத்தில் அவர் இமயம் (என்) சிகித்தாப நகவ
எண்ணத்தில் நீயும் அப்படியேற்றாக்க ஸ்யரிப்பிரவை

ஆயர்க்கு அருளியவர் கண்ணன், நிபிச்சுக்காடு கூட
நீயோ,
சேரி ஒழித்த செங்கையன்

திரெளபதி இன்னல் என்ற போது
திரையாக வந்தவன் கண்ணன்.
இலங்கை இன்னலுற்ற போது,
இரங்கியவன் நீயே.

கண்ணன் போல் நீயும் சாபுபி புதுக்கிழவ ரூப
காலமெல்லாம் வாழ்வாய் (என்) . சாரைபிராக்க
எண்ணம் போல் நீயோ கீழை புதுக்கிழவ ஸ்கக்க
என்றுமே வாழ்வாய்.

பாஷ்வீர கூதலும் சந்தனம் போர்வையும்,

வாடிய தாயைக்காத்த வள்ளலே வாழ்ச் என்போம்,

உத்தமரே பிரேமா உங்கள்,
உறவெல்லாம் கலைஞர்தாமோ?
உணர்வெல்லாம் கவிதையாமோ?
எதுவென்போம் உங்கள் நாலை
கலையென்போம் உங்கள் வாழ்வை.

பட்டத்தை அளித்து எங்கள்,
பாங்கினை உயர்த்திவைத்தாய்.
இல்லத்தை அளித்து எங்கள்,
இதயத்தைக் குளிரவைத்தாய்.
அரங்கது அமைத்து எங்கள்,
அக்கத்தை அழகு செய்தாய்.
வாடிய தாயைக் காத்த,
வள்ளலே நீயே என்போம்.
சரஸ்வதி தாயைக் காத்த,
தனயனோ உன் போலில்லை.
கலைகளைக்காத்த உந்தன்
கண்ணியம் போற்றும் ஏடு.

மருதார் - ஏ - மஜீத்.

**வாடிய தாயைக்காத்து
வள்ளலே வாழி என்போம்,**

உத்தமரே பிரேமா உங்கள்,
உறவெல்லாம் கலைஞர்தாமோ?
உணர்வெல்லாம் கவிதையாமோ?
எதுவென்போம் உங்கள் நாவை
கலையென்போம் உங்கள் வாழ்வை.

பட்டத்தை அளித்து எங்கள்,
பாங்கினை உயர்த்திவைத்தாய்.
இல்லத்தை அளித்து எங்கள்,
இதயத்தைக் குளிரவைத்தாய்.
அரங்கது அமைத்து எங்கள்,
ஆக்கத்தை அழகு செய்தாய்.
வாடிய தாயைக் காத்த,
வள்ளலே நீயே என்போம்.
சரஸ்வதி தாயைக் காத்த,
தனையனோ உன் போலில்லை.
கலைகளைக்காத்த உந்தன்
கண்ணியம் போற்றும் ஏடு.

மநுதார் - ஏ - மஜீத்.

சொன்னது மெய்யென்றோதி,
 சொர்க்கத்தின் கவிதை பாடு.
 செந் தேல்லூம் மீனும் உந்தன
 செழுமைக்கு சான்று கூறும்.
 செம்மலே வாழி வாழி,
 செழுமையாம் கலைகள் வாழி,
 வாழி நீ வாழி வாழி,
 வழி வழிக் கலைகள் வாழி.

ஸ்ரூபா சூத்திரை துவக்கப்படு
 பாதூக்கிளிக்கியை ஜானகிளியை
 ஸ்ரூபா சூத்திரை துவக்கப்படு
 பாதூத்திரைக்கு ஸ்ரூபக்கப்படு
 ஸ்ரூபா சூத்திரை சூத்திரை
 பாதுப்படி துவூட துவக்கப்படு
 துவக்கப்படு யாதா
 பாபுவிள்ள பரிசீ வீரவீரன
 துக்காக ஸ்ரூபாது கிடங்காக
 சூத்திரைப்பி நூத சாதுபாது
 சூத்திர தூக்காதுகாது
 ஒர மறுத்துப்பி முபிள்ளக

பண்ணீர்க் கூத்தும் சந்தனப் போர்வெயும். - १ - நீது ரூப

மாணவரி சமூகம் மறவாது உணவென்றும்

பார் போற்றும்,
 கொழும்புப் பட்டினத்தில்,
 பகலெல்லாம் உழைத்து,
 உருக்குவைந்து
 படிப்பதற்கு நேரமற்று,
 திரிந்த பிள்ளைகளை,
 ஒன்று சேர்த்து
 இரவிலே பாடசாலை,
 என அமைத்து
 கல்வித்தனைக் கொடுத்த,
 கண்ணியவான்,
 ஆசான் நீங்கள்.
 அதன் தொடரா இன்றும்?
 மாணவர்க்கு மதிய உணவு,
 பாடநூல், சிருடைஎன
 உன் மனத்தில்,
 எப்போதும் நல்லென்னைம்.
 ஏழைகளை உயர்த்தல்,
 என்பதுவே இலட்சியமா?
 மாணவர் சமூகம்,
 மறவாது உணவென்றும்,
 கல்வியின் காவலனாய்,
 கருதுவர் என்றென்றும்.

மருதூர் - ஏ மஜித். வளர்ச்சிப் பொதுக் கலைக் கல்லூரி

மழுமேகம் உந்தன், மழுமேகம் உந்தன்,
மறு பெயரே நான்றியேன், பன்னாம் மேடு.

பார்க்காது பெப்பின்ற,
மழுமேகம் உந்தன்,
மறு உருவோ நான்றியேன்.
பிறர் பிள்ளை தலை தடவ,
தன் பிள்ளை தான் வளரும்
தார்ப்பரியம் பொய்யல்ல,
மெய்யாக உன் குடும்பம்,
மேதிவியில்தான் வாழு,
வாழ்த்துக்கள் பாடுகிறேன்.
உன்னோடு சேர்த்து,
உன் குடும்பம் தான் வாழு,
வாயார வாழ்த்தி.
வாழ்த்துக்கள் பாடுகிறேன்.

பன்னீர்க் குதலும் உந்தனப் போர்வையும்,

சாதாரண மனிதன்
சரித்திரமானாயி.

கீழ்க்கண்ட முறைகளை
உடையதுக்குப்படிக்கொ

கடவுள் கண்ணன்,
பத்துத் தடவை,
மனு உரு எடுத்து,
மனிதனைக் காக்க,
உதவியதாக,
ஹிந்து வேதம்,
எடுத்துக் கூறும்.
எந்தவேதமும்
எடுத்துக்கூறும்,
வண்ணம் செய்த,
வழி மகன் நீயே!
ஓரே ஒரு தடவை,
மனிதனாய்ப் பிறந்து,
அதனுள் பத்து
அவதாரம் கண்டாய்.
மன்னைல் எண்ணையில்,
மாபெரு மனிதன்,
நீயே என்பேன்.
சாதாரண மனிதன்,
சரித்திரமானாயி.

பயவிழி சுதி ஸ்தா
ஸ்தாநாடு புனோவிழி
உடையாகி கீழ்க்கூ
உடையாகி ஏற்றியூடு
ஏற்றியாகி ஏற்றியூடு
புனோவை புனோவை

பயவிழி ஸ்தாநாடு
உடையாகி ஏற்றியூடு
உடையாகி ஏற்றியூடு
புனோவை புனோவை

துக்காக கீழ்க்கூ

ஒன்றாக கீழ்க்கூ
ஏற்றியாகுநாடு புனோவை
ஏற்றியாக வாங்கு

மருதூர் - ஏ - மனிதனையைப்படிக்கொடுக்க காரியமா

எண்ணில் ஓன்றில்,
எழைக்குடிமகன்.

அதன் பின் நீயோ,
அறிவுடை ஆசான்.

மூன்றில் தொண்டன்,
முழுநேர ஊளியன்.
கட்சியென்றே,
கஷ்டப் பட்டாய்.

நான்கில் நீயோ,
நல்லதொரு கலைஞன்.
படைக்கும் ஆற்றல்,
படைத்தவனானாய்.

ஐந்தில் உனக்கு,
அங்கத்துவம் நகரசபையில்

அடுத்து என்ன?
நாடாளுமன்றம்,
நன்மை செய்தது.

ஏன்னீர்க் கூதலும் சுந்தனப் போர்வையும்.

நான்கில் நீயோ
மூன்று கூதுக்கு
ஒத்து ஒத்து ஆவ
ஒந்த ஸ்ரூபாக்கியை
நாதுபயிலூர்
மதுகி குர்சிக
மருக ஸ்ரூப்து
மஹுகவிக்கு
மாருகக்குத்து
குப்பு ம்மூல்களை
பயிரிக் கூடு பூச
மூபை மூடு விழ
குப்புப் ப்பாக்கியை
ஒத்து ஸ்ரூபாக்கு
நிலைக்கு சுரியை
ஒத்துவை கூப்பிரா
நூபுவிக்கு மீறி
ஒத்துவை கூப்புத்து
ப்பாக்குயாக்கியை

தோயு தமிழ்வீழு
உண்ணக்கூடும் பாலை
உணர்வு பெற்றது.
பாலை என்பது

ஏழில் நீயோ,
மந்திரிக்குதலி.

எட்டில் எட்டா
மந்திரிப் பதலி.

அதன் மின் பிரதயர்,
அடுத்து என்ன?

பத்தும் பெற்ற
பாட்டுடைத் தலைவன்.
ஐணாதிபதி
நீயேயென்று
வாழ்த்துப் பாடி
வாழ்த்த நினைத்தேன்.

மக்கள் போற்றும்,
வண்ணம் வாழ்வாய்.

பயங்கு அரிசாடு
உவிள் தீவியங்கு
உங்கிலி ஒங்கிலா
உங்குப் பூப்பாலை
உடையாலை

ஏஞ்சலாத் தாழ்க்கு
யவினைத்து கூயக்கில்
உவித்து
ஶாத் ராஜா

உங்கிலிப்புகுப் பூங்கலின்ற
உங்கிலுப் பறுங்குலின்ற
உங்கு குக்குகலில்
உங்கிலிப்பாலை கீஞ்குலில்
உங்கு ராப்பாலை
உங்கிலிக்காலை

ஏஞ்சல் கூஞ்சுப் பாயுமில்
ஏஞ்சல் க்யாக்குங்குப் பாயுமில்
ஏஞ்சல் க்யாக்குப் பாயுமில்
ஏஞ்சல் க்யாக்குப் பாயுமில்

மருதூர் - ஏ - மஜீத்

உவேந்தர் முடி போல ஆண்டாண்டோலம் அனையக் கடவாயி.

சொல்லிட முடியா
நன்னெறி மகனே,
மாணிக்கத் தீவின்,
மாண்புறு புதல்வை!
நீயெனை

மாற்றான் தாயென்று
மதியாது விட்டிலையே,
ஏந்தலே!

உனை நான்,
என்னென்று புகழ்வேன்?
என்றென்றும் மறவேன்.
அனேகருக்கு நான்

அருகிருத்தி அழுதாட்டினேன்.
ஆராரோ என
தாலாட்டுப் பாடினேன்,
அவர்களேனை,

அடியோடு மறந்து விட்டனர்,
பம்மாத்தாய்ச் சிலர்,
பல்லைக் காட்டினர்.
ஆனால் நீயோ,

பண்ணீர்க் குதலும் சத்தனப் போர்வையும். - 1 - பாடங்கள்

நன்றி மறவர் நல்ல பிள்ளை, முடிவு குதிரை
அப்யம் என்ற போது, ஏ தேவிப்பூர்சு
அன்போட்டணைத்தாய்.

அருள்செய்தாய்.

சொந்தத் தாய் போல்,

அருகிருத்தி,

ஆதரித்தாய்.

சம அந்தஸ்தளித்தாய்,

சங்கத்திருத்தி,

சங்கை செய்த,

முவேந்தர் முடிபோல, உன்னாட்டி,

ஆண்டாண்டுகாலம்

அமையக் கடவாய்.

உனை வாழ்த்தாத,

புலவனும் புலமையும்,

இருந்தும் இல்லாமையே.

என்ற என் எண்ணைம்,

என்றுமே நிலைக்கும்.

என்றும் நீயென்,

பிள்ளையென்பேன்,

நன்றி குறி,

நானுணை வாழ்த்தினேன்.

நானிலம் போற்ற,

நானுணை வாழ்த்துவேன்.

மருதார் - ஏ - மஜீத்.

ஏழேழு தலைநிறைக்கும் எற்புடைத்து உள்ளினைவு.

போதுவுடமை சமதர்யம்,
 எல்லோர்க்கும் எல்லாம், இவைகள்,
 ஆழகான சொற்கள்.
 அர்த்தமும் கொண்டவைதான்.
 ஆணால் அடக்கமில்லாதவை.
 அதனால்,
 உலகேலாம் அவையும்
 தன்மை இதற்குண்டு.
 அரசியல் வாதிக்கூம்,
 ஆத்மீகத்தலைவர்களும்,
 இதனை அடக்க நினைத்து
 அடங்கினர் இதனுள்.
 சில வேளை,
 சில இடங்களில் இது,
 வானவில்லின்
 வர்ணத்தாலம் போல்
 தோன்றி பறைந்ததும் உண்டு.
 கார்ஸ்மார்க்ஸ், ஏங்கள்
 கனவுலகச் சொற்கள் இவைகள்.
 ரஷ்யாவிலும் சீனாவிலும், வாவிசித்த்யார் சாலைகள்
 அடங்கின இவைகள்.
 இன்று எங்கள்

பண்ணீர்க் குதலும் சந்தனம் போர்வையும்

ஜனாதிபதி பிரேமாவிடம்,
 அடக்கமாயின, இவைகள்,
 காரணம்,
 பிரேமா இவைகளைக் கண்டு,
 அஞ்சாது அணைத்து, உறவாடி,
 குணசிங்க (வோடு) புரத்தில் குடியிருந்து,
 போராடாமலே,
 பொழுதினை விடியச் செய்தார்.
 அந்த விடிவிற்குள், வறுமை ஒழிக்கும் ‘ஜனசவிய’
 எல்லோர்க்கும் வீடு ‘செவன்’
 மாணவர்க்குப் போஷாக்கு,
 அத்தோடு, அசரண சரண,
 எனப் பலப்பல இனிய திட்டங்கள்,
 இதனால், பொதுவுடைமைத் தத்துவங்கள்
 இவரிடம் மண்டியிட்டன,
 எல்லோர்க்கும் உடைமை, உண்டானால்,
 எதற்குப் பொதுவுடைமை?
 ஆழ்ந்து பார்த்தால்,
 அர்த்தம் உள்ளதுதான்,
 கார்ல்மாக்ஸ் கனவை
 நனவாக்கிய நாயகன் நீ.
 ஏழேழு தலை முறைக்கும்
 ஏற்படைத்து உன்னினைவு.
 பாரேழும் பாடுவதற்கு
 பண்புடைத்து இந்நினைவு.

மருதார் - ஏ - மஜீத்.

பசியை அழிக்க துண்டு செய்த பக்குவ ஞானி ந் ஒரு சமூக விஞ்ஞானி.

எதைச் செய்தாலும், எதனை எடுத்தாலும்,
அதனை அதனை.

கன கச்சிதமாய்ச் செய்யும்,
ஆற்றல் படைத்தவர் நீங்கள்.

எதைச் செய்தாலும், எதனை எடுத்தாலும்,
அதனை அதனை.

அரசியலில் ஆத்மீகத்தில், இலக்கியத்தில், இன்னியலில், என்று,

எதை எடுத்தாலும், எதனைச் செய்தாலும்,
அதனை அதனை.

கனகச்சிதமாய் செய்யும், ஆற்றலைப் பூர்வமிட

அதனை.

பன்னீர்க் குதலும் சந்தனப் போர்வையும்.

விரிந்த உலகில், கூட்டுறவு பகுப்பி, யரிச்சு
பரந்த அறிவோடு,
வாழ்ந்த பெரியோர்,
போன்று வாழும்,
ஆன்றவிந்தடங்கிய,
கொள்கைச் சான்றோன் நீங்கள்.

எதைச் செய்தாலும்,
எதனை எடுத்தாலும்,
அதனை,
கன கச்சிதமாய்ச் செய்யும்,
ஆற்றல் படைத்தவர் நீங்கள்.

உலகை அழிக்க குண்டு செய்த,
விஞ்ஞான உலகில்,
பசியை அழிக்க குண்டு செய்த,
பக்குவ ஞானி - நீங்கள்.
எதைச் செய்தாலும்,
எதனை எடுத்தாலும்,
அதனை,
கன கச்சிதமாய்ச் செய்யும்,
ஆற்றல் படைத்தவர் - நீங்கள்.

மருதூர் - ஏ - மஜித்,

ஆக்கிய வீட்டை, அழித்த பசியை
 பார்த்துப் படிக்க,
 பாரில் உள்ளோர்,
 பலரும் வருகிறார்.
 வருவோரமூத்து,
 வாழ்த்துக் கூறி,
 வெள்ளரசம்
 வேதமாம் பெளத்தமும்,
 சொல்லிக் கொடுத்து,
 அனுப்பும் போது,
 சக்கரவர்த்தி,
 அசோகன் - நீங்கள்.

எதைச் செய்தாலும், மஞ்சுக்குமிகு கூலம் கூலம் கூலம்
 எதனை எடுத்தாலும், மஞ்சுக்குமிகு கூலம் கூலம்
 அதனை,
 கனகச்சிதமாய்ச் செய்யும்,
 ஆற்றல் படைத்தவர் - நீங்கள். மஞ்சுக்குமிகு கூலம் கூலம் கூலம்
 அதனால் நீங்கள் கூய்கள் கூண்டு மஞ்சுக்குமிகு மஞ்சுக்குமிகு
 இன்று போல் என்றும், மஞ்சுக்குமிகு - மோனு மஞ்சுக்குமிகு
 இனிதே வாழ், வாழ்த்துப் பாடினேன். மஞ்சுக்குமிகு கூலம் கூலம்
 வாழ்க், உன்புகழ் வளர்க் கூன் நாமம். மஞ்சுக்குமிகு கூலம் கூலம்
 வளர்க் கூன் நாமம். மஞ்சுக்குமிகு கூலம் கூலம்

பன்னீர்க் கூதலூம் சந்தனப் போர்வையும். கு - கூலம்

வானத்தின் திலவு
 வண்ண மலர்
 ஏனத்தின் சாரம்
 இன்னமுது
 மோனத்தின் கணவு
 முகிழாது
 ஞானத்தின் ஒளியே
 அதுவாகும்.

இந்நாவின் கண்டசிப் பக்கம்.
 வேறு ஒரு நாவின் முதற் பக்கம்.

மொட்டுக்கள்

● மத்திய கிழக்கில் இருந்து
மட்டக்களப்பு வரை.
(ஆங்கியல்)

● பனித்துளி பட்டுக்
கருகிய மொட்டு.
(தமிழியல்)

● கண் சிமிட்டிய ஸ்ராக் ஸ்ரீகிருஷ்ண
நடசத்திரங்கள்.
(அறிவியல்)

● இளமையின் இரகசியமும்
நீடித்த ஆயுஞம்.
(அறிவியல்)

மலர்கள்

- பன்னீர் வாசம்
பரவுகிறது.
(சிறுக்கை)
- மறக்க முடியாத
என்
இலக்கிய நினைவுகள்.
(கட்டுரை)
- இஸ்லாத்தைப் பற்றி
இதர மதத்தவர்கள்.
(தொகுப்பு)
- பன்னீர்க் கூதலூம்
சந்தனப் போர்வையும்.
(கல்கை)

நூலாக சிர அப்பமிடு

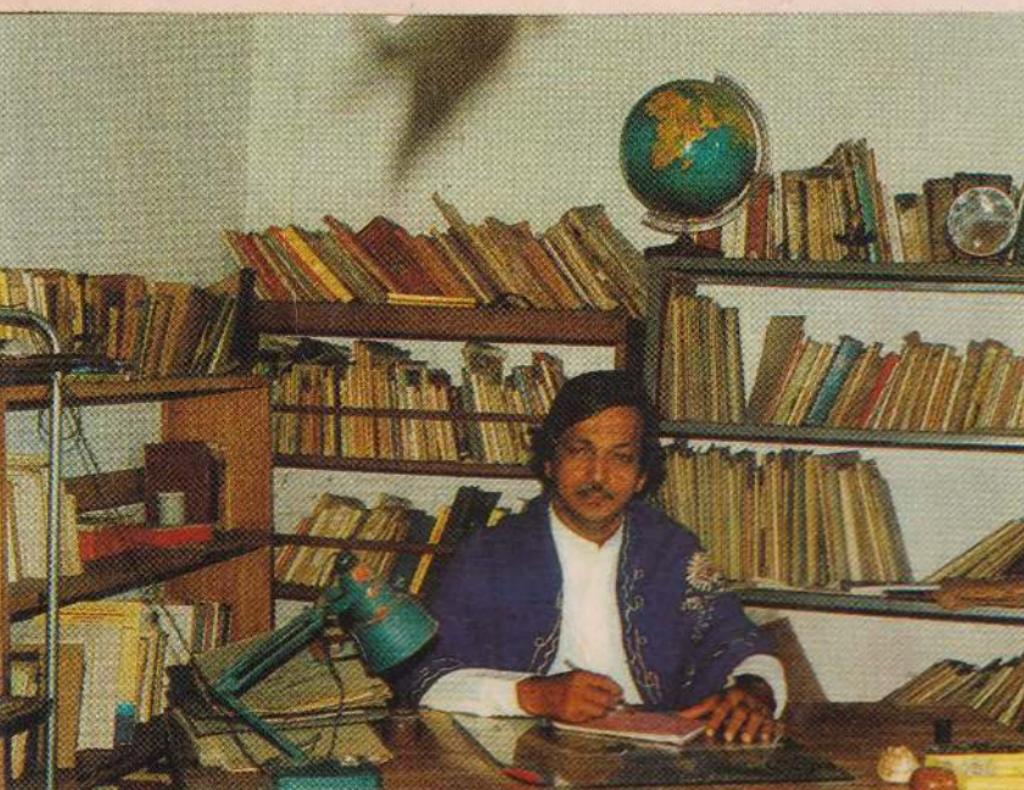
முகங்க ராணாப
ஷாபிலீப
(நூலாக்டி)

தாயாறு சாலை
ஏதால்
ஒரு முதலாகி பேசிக்காடு
(ஏதால்)

நிதி பிரதாந்தாநம்
நீதாந்தாந்தா ராதி
(நீதாந்தி)

மாநாக கர்ணாப
மாநாகாராப பிரான
(நூலாக்டி)

ஒளியம் : ஸ். ருத்ர.

மருதூர்-ஏ - மஜீத்

சாய்ந்த மருதூர் கல்முனை

இனிலங்கா